

ထေရ်တော်ပဏ္ဍိတ။

ဆရာ-ဦးမောင်ကြီးရေးသား
စီစဉ်အပ်သော

ဝေါက်ကမ္မဋ္ဌာန်း

အလေးအမြော်

(အလွန်ကောင်းမွန်သော အဆိုင်ကြည့်ရှုစေရန်။
ဝေါက်ကမ္မဋ္ဌာန်းမူရင်းနှင့်ရာဟုထသုတ်
တို့ကိုထည့်သွင်းပုံနှိပ်ထားပါသည်။)

မူပိုင်ရှင်-ဒေါ်စိန်ညွန့်

{ အမျိုးသားစာပုံနှိပ်တိုက် }

၇၃-မောင်ဂိုမာရီလမ်း။

ရန်ကင်းမြို့။

အဘိုး-၈-၁။

လယ်ထိပ်ပဏ္ဍိတ။

ဆရာ-ဦးမောင်ကြီးရေးသား
စီစဉ်အပ်သော

ဂေါတိကမ္မဋ္ဌာန်း အမေးအဖြေ။

(အလွယ်တကူ တိုက်ဆိုင်၍ ကြည့်ရှုစေရန်၊
ခာတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းမူရင်းနှင့်ရ-ဟုလသုတ်
တို့ကိုထည့်သွင်း ပုံနှိပ်ထားပါသည်။)

မူပိုင်ရှင်-ဆရာဦးမောင်ကြီး။

{ အမျိုးသားစာပုံနှိပ်တိုက် }

၇၄-မောင်ဂိုမာရိလမ်း။

ရန်ကုန်။

နိဒါန်း။

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော် ဆုရူးကြီးရေး
 သားတော်မူခဲ့သော ဓာတ်ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျမ်းသည်။ အ
 ရကျက်ဆောင်၍၊ ရှုတ်ထုတ်သတ္တယရန် အထွက်၊
 မိမိကိုယ်ဟု သမုတ် နေသော အထယ် ခြင်္ကြမ်းအ
 ထွင်း၌ ရှိနေကြကုန်သော ဓာတ်တို့ကို၊ အစိပ်အစိပ်
 ဝေဖန်၍၊ ပိပဿနာဥာဏ်ဖြင့် ရှုဆင်ခြင် ကြရန်အ
 ထွက်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကို ပယ်ခွာ၍၊ တွယ်တာတပ်မက်
 လေ့ရှိသော တဏှာစေတီကို၊ ပယ်သတ်ပြီးလျှင်၊
 သံသရာ ခုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်စေ၍ အထွက် အ
 ထူးအခရုံ ထား၍၊ ရေးသားတော်မူခဲ့သော ကျမ်းဖြစ်
 ပေသည်။

ထိုခါတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်းသည်၊ ငယ်ပင်ငယ်သော်
 ထည်း၊ အလွန်ကျယ်ဝန်းသော အဓိပ္ပာယ်အနှစ်သာရ
 တို့နှင့်ပြည့်စုံလျက် ရှိပေသောကြောင့်၊ ပျားရေအရ
 သာတို့ဖြင့် ပြည့်၍ နေသော၊ မရပိဏ္ဍိက-ပျားလတို့
 ကြီးနှင့် တူထူပေသည်။

ထိုကဲ့သို့အနှစ်သာရတို့နှင့် ပြည့်စုံနေသော ဓာတ်
 ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကို၊ အကျယ်ဖြန့်ချိ၍၊ အသိ
 ဉာဏ်ပွားများကြစေရန်၊ ဓမ္မစကြာအမေးအဖြေ၊ ဇီ
 ဟာသတိပဋ္ဌာန် အမေးအဖြေ၊ အနုတ္တလက္ခဏသုတ်

အမေးအဖြေ ကျမ်းများကို ရေးသားထိ သက္ကတိ
 “ခါတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းအမေးအဖြေကျမ်း” ကိုရေးသားပါ
 ဟု၊ မုံရွာမြို့ လယ်တီတိုက်၊ သာဓုဇနပါသာဒိက
 တိုက်ကျောင်းကြီး၌၊ သီတင်းသုံးနေတော် မူသော
 ဓမ္မကမ္မက၊ မိုးကုတ်ဆရာတော် (ဦးစေတီ) ကိုယ်
 တော်က နှိုးဆော်-တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဤ
 ခါတ်ကမ္မဋ္ဌာန်း အမေးအဖြေကျမ်းကို ရေးသားရ
 ပါသည်။

ဤခါတ်ကမ္မဋ္ဌာန်း အမေးအဖြေကျမ်းကို၊ စေ့စေ့
 စပ်စပ်သတ်ရှု၍ သွားပါလျှင်၊ ဝရမတ် ဥာဏ်ပညာ၊
 အထိခမ္မာဓာတ် သဘောများကို၊ နက်နက်နဲနဲ၊ ဝေ
 ဘန်ပိုင်းခြားကာ၊ သိမြင်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ ဝိပဿ
 နာဥာဏ်ဖြင့်၊ ရုပ်နာမ်မှတ်သား၊ ခါတ်တရားတို့ကို၊
 ရှုစားလိုသော ဝဂ္ဂိုလ်တို့သည်ထည်း။ ဤစာအုပ်ကို
 အမြဲလက်ကိုင်ပြု၍၊ ကြည့်ရှုနှစ်ချိုက်-ဥာဏ်စူးစိုက်
 ကြပါလျှင်၊ များစွာအကျိုးရှိလိမ့်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

လယ်တီပဏ္ဍိတ-ဆရာဦးမောင်ကြီး။
 ၁၂၆၄-ခု၊ တကူ ဇွန်-၁၅-ရက်နေ့၊
 ရန်ကုန်မြို့။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝေါတိကမ္မဋ္ဌာနိး

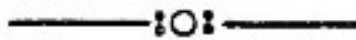
အမေးအဖြေ။

ပဏာမသံပေါက်ကဗျာများ။

- (၁) သုန်းတော်ညွန့်ခက်၊ ကွန့်ဖြာရှက်၊ တဝင်
ထွင်း၍ခြံ၊
- (၂) ရန်မာန်နှိပ်နင်း၊ ပြိုင်ဘက်ကင်း၊ ထိန်လင်း
ရောင်ခြောက်ရံ၊
- (၃) ဂုဏ်နဝင်းစက်၊ ရခွရှစ်တွက်၊ ထိပ်ထက်
ဆင်ပြန်တံ၊
- (၄) အမြတ်တရား၊ သဗ်ာအား၊ ဝတ်တွား
လွန်ကြည်ယံ၊
- (၅) ထယ်တီအသျှင်၊ ကျန်ဝိပ်တင်၊ ဂုဏ်အင်
ထိနေရံ၊

ဝတ်ကမ္မဋ္ဌာန်း-အမေးအဖြေ

- (၆) တဝါးရွှေစက်၊ထိပ်ဖြင့်ရွက်၊ ညွတ်ထုက်
ရိာယုံ၊
- (၇) ဝတ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊နက်ကျယ်ဆန်း၊ တသန်း
နေလပုံ၊
- (၈) အနှစ်အဆီ၊စုံပြည့်ညီ၊ဂန္ထိယိုင်းသို့ချ၊
- (၉) ကျေးဇူးထော်ရှင်၊ ခေးစီရင်၊ ဆင်ခြင်နည်း
မျိုးစုံ၊
- (၁၀) မိပ္ပါယ်ပေါ်လွင်း၊ ခေးစီရင်၊ဆင်ခြင်ဥာဏ်
လောက်လုံး၊
- (၁၁) ယောဂီလက်နက်၊အတ္တစက်၊ ပြိုဖျက်လေ
ကြကုန်း၊

အမေးမုတ္တိုဇီ၏ ပဋ္ဌာန်ခံစကား။

ထွတ်မြတ်ထူ ကဲသွစွာသော ဗုဒ္ဓသာသနာတော်
ကြီးနှင့် ထွေကြို၍၊ အတိုးထိုက်တန် ထွစွာသော၊ မ
နုဿတ္တ လျှာဝေကိုရရှိကြရာတွင်း လွန်စွာနက်နဲ ထိ
မြင်ခဲထွစွာသော ဝိပဿနာ ဥာဏ်အချက်နှင့် ယက်
ဆိုင်သော ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ပွားများ ကြံစေရန်၊
ရှုပ်နာမ် ခန္ဓာနှင့်စပ်သော ဝတ်ကမ္မဋ္ဌာန်း အမေး အ
ဖြေသတင်ကဲ့ ဆင်ယင်ကျင်းပ ကြရာ ပါတော့မည်၊
မေးချက်၊ဖြေချက်၊ နက်နက်နဲနဲ၊ကော်ခဲထွစွာသော တ

ရား သဘောများကို မှတ်သား နာယူတော်မူကြပြီး
လျှင်၊ ကိုယ်ဟူ၍ သမုတ်အပ်သော အတ္တဘော အ
တွင်း၌၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ ပျောက်ကင်းအောင် ဝေတ်ဥာဏ်
အထင်းတွင်တော်မူကြပါကုန်လော့။

မေး။ ဝေတ်-ကမ္မဋ္ဌာန်း-ဟူ၍ ဆိုရာ၌၊ အ
ဘယ်ကြောင့် ဝေတ်-ဟူ၍ခေါ်ကြောင်းကို၊ ဝိပြုတ်နှင့်
တကွ သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ အတ္တနောသဘာဝံ ဓာရေတိတိဓာတု။ ။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဘာဝံ၊ သဘောရင်းကိုသာ၊ ဓာရေ
တိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓာတု၊
ဝေတ်မည်၏။ ဤကဲ့သို့ ဝိပြုတ်ပြဆိုအပ်သော အ
တိုင်း၊ မိမိသဘောရင်းကိုသာ ဆောင်တတ် သော
ကြောင့်၊ ဝေတ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။ ထိုဝေတ်
တို့သည် ဝုဂ္ဂိုလ်သဘော၊ သတ္တဝါသဘော၊ နြိပ်
သဏ္ဌာန်သဘော၊ သုတသဘော၊ ဣဋ္ဌသဘော၊ ပိယသ
ဘော၊ သာတသဘောမှစ၍၊ သတ္တဝါတို့ စွဲလန်းမှတ်
မှားနေသောသဘောများကိုဆောင်လေ မရှိပါ။ ။
ဝေတ်သက်သက်ကိုမြင်နိုင်ပါလျှင်၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊
ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ စသော အတ္တအထင်
တွေကင်းရှင်း၍၊ အနတ္တဝိဇ္ဇာဥာဏ် အထင်းပေါ်နိုင်
ပါသည်။

ဝတ်ကမ္မဋ္ဌာန်း-အမေးအဖြေ

မေး။ ဝတ်တို့၏ မိမိတို့နှင့်ဆိုင်သောသဘောတို့သာ ဆောင်နိုင်သည် ဟု ဆိုရာ၊ အသိဉာဏ်ထင်ရှားအောင်၊ သာဓကထုတ်ဆောင်၍ဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ ပထဝီ၊ အာပေ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ အာကာသ၊ ဝိညာဏ၊ ဟူ၍၊ ဝတ်တို့တင်းပါဠိတော်ကြီး၌ ဟောတော်မူအပ်သော ဝတ်ခြောက်ပါးရှိရာတွင်၊ ပထဝီဝတ်သည်၊ ခက်မာ၊ နူးညံ့ခြင်းသဘောတို့သာ ဆောင်ပါသည်။ တေဇောဝတ်သည်၊ ပူမှု၊ အေးမှု၊ သဘောမျှတတို့သာဆောင်ပါသည်။ ဝါယောဝတ်သည်၊ တြိရူ ထွင်ရှားခြင်း သဘောတို့သာ ဆောင်ပါသည်။ အာကာသ ဝတ်သည်၊ အပေါက်၊ အကြား၊ ဟင်းလင်း သဘောတို့သာ ဆောင်ပါသည်။ ဝိညာဏဝတ်သည်၊ အာရုံသိမှုသဘောတို့သာဆောင်ပါသည်။ မိမိတို့နှင့်မဆိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသဘောများကို မဆောင်ပါ။ ။ ဤသည်ကား။ ဝတ်တို့၏ မိမိဆိုင်ရာ သဘောတို့သာဆောင်ရွက်ကြုံရုံများဖြစ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့်ကမ္မဋ္ဌာန်း-ဟူ၍ခေါ်ဆိုရပါသနည်း။ ဝိပြိုဟ်နှင့်တကွ သဘောအဓိပ္ပာယ်ကို ဆော်ပြပါ။

ဖြေ။ ကမ္မထဋ္ဌာန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ကမ္မဿ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော ယောဂီလုပ်ငန်း၏၊ ဋ္ဌာ

နံ၊ တည်ရာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်၏။ ယောဂီလုပ်ငန်း၏ တည်ရာအလုပ်
ခွင်ကို ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူ၍ ဆိုပါသည်။ ဝိပဿနာနှင့်
ဆိုင်သော ဝတ်လုပ်ငန်း အလုပ်ခွင်ကို၊ ဝတ်ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းဟူ၍ ဆိုပါသည်။

မေး။ ကျေးဇူးရှင်လတ်တီဆရာတော်ထူး
ကြီးသည်။ ဘယ်အကျိုးကို ရည်စူး၍ ဝတ်ကမ္မဋ္ဌာန်
ကျမ်းကိုရေးသားစီရင်တော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ကိုယ်ဟူ၍ သမုတ်ထားအပ်သော ခန္ဓာ
အထယ် နှစ်ကြီးအတွင်း၌၊ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ပျက်
ထည်နှိ၍နေကြ ကုန်သော၊ ရုပ်ဝတ်၊ နှစ်ဝတ်တို့
ကို၊ ခွဲစိတ်ဝေ ဘန်ကာ ဆီကြွေစေခြင်း အကျိုး ဌာရင်း။
ဝတ်တို့ကိုရှုဆင်ခြင်သောအားဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်
ထက်သန် ထိန်လက်၍၊ အနတ္တအချက်ကြီး ပေါ်စေ
ခြင်းဌာရင်း။ ဤအကျိုးများကို ရည်စူး၍၊ ဝတ်ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကျမ်းကိုရေးသားစီရင်တော်မူပါသည်။ ။

အမေးနှင့်-အဖြေများ။

မေး။ ဝတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်းအဆိုအားဖြင့်၊ လူ
သတ္တဝါတို့၏ကိုယ်အတွင်း၌၊ ကာယပေါင်း မည်မျှရှိ
ပါသနည်း။

ဖြေ၊ ပထဝီကာယ၊ အာပေါကာယ၊ ထေဇော
ကာယ၊ ဝါယောကာယ၊ ဝိညာဏကာယ၊ အားဖြင့်၊
ငါးပါးရှိပါသည်။ ထိုကာယတို့ကိုပင်၊ ကိုယ်ဟု၍ ခေါ်
ဆိုရပါသည်။

မေး၊ ထိုကာယငါးမျိုး၊ ကိုယ်ငါးမျိုးတို့၏ သ
ဘောအဓိပ္ပာယ်ကို၊ သိလွယ်ရုံအော်ပြပါ။

ဖြေ၊ ပထဝီ-မြေခတ်၊ အာပေါ-ရေခတ်၊
ထေဇော-ဒီးခတ်၊ ဝါယော-လေခတ်၊ ဝိညာဏ-အ
စိခတ်၊ ဤသည်ကား၊ အချုပ်အားဖြင့်၊ ကာယငါး
ပါးတို့၏ သဘောအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ပြဆိုချက် ဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုထက်သိလွယ်အောင်၊ ခပ်ကျယ်ကျယ်
ပြဆိုရပါလျှင်၊ ခက်မာ၊ နူးညံ့မှု သဘောကို၊ ပထဝီဆို
ပါသည်။ ဘွဲ့စေး၊ ရှိစိ မှု သဘောကို၊ အာပေါဆိုပါ
သည်။ ပူမှု၊ အေးမှု သဘောကို၊ ထေဇောဆိုပါသည်။
ထောက်ခံ၊ ထွပ်ရှား၊ ပွရွမှု သဘောများကို၊ ဝါယော
ဆိုပါသည်။ အာရုံခြောက်ခု သိမှု သဘောကို၊
ဝိညာဏ်ဆိုပါသည်။ ဤသည်ကား၊ ခပ်ကျယ်
ကျယ်ပြဆိုချက်ဖြစ်ပါသည်။

မေး၊ ထိုကာယငါးပါးတို့၌၊ ရုပ်ကာယသတ်
မှု၊ နာမ်ကာယသတ်မှုဟု၊ သရုပ်နှင့်ထက္က ဝေဘန်
၍ပြဆိုပါ။

ဖြေ။ ။ ပထဝီ-မြေခတ်၊ အာပေါ-ရေခတ်၊
ထေဇော-မီးခတ်၊ ဝါယော-လေခတ်၊ ဤသို့အား
ဖြင့် ရုပ်ကာယကြီး လေးပါးရှိပါသည်။ ။ အထိ
ခတ်ဟုဆိုအပ်သော ဝိညာဏ်မှာ၊ နာမ်ကာယဖြစ်
ပါသည်။

မေး။ ။ ရုပ်ကာယဟု ဆိုအပ်သော ရုပ်ခတ်
ကြီးလေးပါးတို့၏ ဝိတ်ဘက်၊ ရန်ဘက်များကိုသိမြင်
သမျှဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ ။ မြေခတ်နှင့်ရေခတ်သည်၊ အချင်းချင်းမိဘိ
ခတ်ဖြစ်ပါသည်။ မီးခတ်နှင့်လေခတ်သည်လည်း၊
အချင်းချင်း မိတ်ခတ်ဖြစ်ပါသည်။ ။ မြေခတ်နှင့်
လေခတ်သည်၊ အချင်းချင်းဆန့်ကျင်ဘက်ရန်ခတ်
ဖြစ်ပါသည်။ ရေခတ်နှင့်မီးခတ်သည်၊ အချင်းချင်း
ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်ခတ်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။ ကမ္ဘာလောကကြီး၌ ရှိနေကြသော၊ ဝတ္ထု
အထယ်ခြံအမျိုးမျိုးတို့၌၊ ဝတ်ကြီးလေးပါးတို့၏
လွန်ကဲပုံ၊ တိမ်မြုပ်၊ ဂုဏ်ထူးပုံ၊ နဲ့ ပုံ၊ ရွာဘုံ သဘော
အားဖြင့်၊ အထူးထူးအထွေးထွေဖြစ်၍နေရာ၊ ထိုကဲ့သို့
သောသဘောများကို၊ မှတ်သားမိသောအတိုင်း ဘောင်
ပြပါ။

စာတ်ကမ္မဋ္ဌာန်း-အင်းအဖြေ

ဖြေ၊ ပထဝီဓာတ်လွန်လျှင်၊ လေဓာတ်ပျက်ပါသည်။ မီးဓာတ်နဲ့ ပါသည်။ ရေဓာတ်မျှတပါသည်။ လွန်ကဲသောဓာတ်ကို အဓိကဓာတ်ခေါ်ပါသည်။ ပျက်သောဓာတ်ကို နိမ့်ဂ္ဂဓာတ်ခေါ်ပါသည်။ နဲ့ သောဓာတ်ကို မေဋ္ဌဓာတ်ခေါ်ပါသည်။ မျှတသောဓာတ်ကို သမဓာတ်ခေါ်ပါသည်။

(က) ဖြေလွန်-လေပျက်။ မီးနဲ့-လေမျှ။ ရေဓာတ်လွန်လျှင်၊ မီးဓာတ်ပျက်ပါသည်။ လေဓာတ်နဲ့ ပါသည်။ မြေဓာတ်မျှတပါသည်။

(ခ) လေလွန်-မီးပျက်။ လေနဲ့-ဖြေမျှ။ မီးဓာတ်လွန်လျှင်၊ ရေဓာတ်ပျက်ပါသည်။ မြေဓာတ်နဲ့ ပါသည်။ ရေဓာတ်မျှတပါသည်။

(ဂ) မီးလွန်-ရေပျက်။ မြေနဲ့-လေမျှ။ လေဓာတ်လွန်လျှင်၊ မြေဓာတ်ပျက်ပါသည်။ ရေဓာတ်နဲ့ ပါသည်။ မီးဓာတ်မျှတပါသည်။

(ဃ) လေလွန်-ဖြေပျက်။ ရေနဲ့-မီးမျှ။

မေး။ ၊ ထိုရှက်ကောယဟုဆိုအပ်သော ဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့သည်။ အသီးအသီးခွဲခြား၍ ဖြစ်လေ့ရှိကြပါသလား။ ထိုမှတစ်ဆင့် အတူတကွ ကွဲကွဲဖြစ်လေ့ရှိကြပါသလား။

ဖြေ၊ အဘိုးအခြားခွဲ၍ဖြစ်လေ မရှိကြပါ။ မကွဲ
မပြား အတူတကွဖြစ်လေ ရှိကြပါသည်။

မေး၊ အတူတကွ ဓာပေါင်းထည်းတွဲ၍ ဖြစ်
လေရှိကြရာ၊ အချင်းချင်းကျေးဇူးပြုပုံ သဘောများ
ကို သိသင့်သမျှသိကြစေရန်ဘော်ပြပါ။

ဖြေ၊ ထိုဝတ်ကြီးလေးပါးတို့သည်၊ အချင်း
ချင်းအတူတကွဖြစ်သော သဟဇာတသဘော၊ အ
ချင်းချင်း မကင်းနိုင်သော အညှစ်ညှစ်သဘော၊ အ
ချင်းချင်းဖို့ရာ တည်ရာဖြစ်သော နိဿယသဘော၊
ဥပနိဿယသဘော၊ အချင်းချင်း ထင်ရှား တည်ရှိ
မိကံ ဖြစ်သော အတ္တိသဘော၊ မကွေမကွင်း နိုင်
သော အဝီဂဏ္ဍိသဘောတို့ဖြင့်၊ အချင်းချင်း ကျေးဇူး
ပြုကြပါသည်။

မေး၊ မကွေမကွာဖြစ်ပွား၍၊ အချင်းချင်းကျေး
ဇူးပြုပုံသဘောများကို ဖြေကြားအဖြင့်၊ ခြားနားစွာ
သိရပါပြီ။ ထိုမှတစ်ပါး၊ ထိုဝတ်ကြီးလေးပါးတို့နှင့်
မကွေမကွဲ-အမြဲဖြစ်ဘော် ဖြစ်ဘက်ဖြစ်သောရုပ်တ
ရားများ ရှိပါသေးလျှင်၊ အရုပ်နှင့်တကွ ထုတ်ဘော်
ဖြေကြားပါ။

ဖြေ၊ ဝတ်ကြီး လေးပါး ဖြစ်ပေါ်သောအခါ၊
မကွေမကွဲအမြဲအတူ ဖြစ်လေ ရှိသော၊ ရုပ်ထရား

လေးပါးရှိပါသေးသည်။ ထိုရှင်တရားတို့ကား၊ (၁) ဝဏ္ဏ၊ အဆင်းခတ်၊ (၂) ဂန္ဓ၊ အနံ့ခတ်၊ (၃) ရသ၊ အရသာခတ်၊ (၄) ဩဇာ၊ အာဟာရကိစ္စကိုဆောင်ရွက်နိုင်သော အဆီဩဇာခတ်၊ ဤရှင်လေးပါးတို့ဖြစ်ကြပါသည်။ ခတ်ကြီးလေးပါးတို့ကို မှီတွယ်၍ ဖြစ်လာကြသောကြောင့်၊ ထိုရှင်လေးပါးကို ဥပါဒါရှင်ဟူ၍ ခေါ်ရပါသည်။

မေး။ ထိုခတ်ကြီးလေးပါးနှင့်၊ ဝဏ္ဏ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဩဇာ၊ ဟုဆိုအပ်သော၊ ရှင်ရှင်ပါးကို၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ခေါ်ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ ထိုရှင်ခတ်ရှင်ပါးကို၊ အဋ္ဌကထာဝင်ဟူ၍လည်း ခေါ်ရပါသည်။ အဝိနိဇ္ဈာဂ ရှင်ဟူ၍လည်း ခေါ်ရပါသည်။ ရှင်ရှင်ပါး အရအပေါင်း ဖြစ်၍ အဋ္ဌကထာဝင်ခေါ်ပါသည်။ မကွေမကွဲ၊ အတူတွဲ၍၊ ခွဲ၍မဖြစ်အောင်၊ တစ်နက်ဖြစ်လေ့ရှိသောကြောင့်၊ အဝိနိဇ္ဈာဂရှင်ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ခတ်ကြီးလေးပါးတို့က၊ ဝဏ္ဏ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဩဇာဟုဆိုအပ်သော ဥပါဒါရှင် လေးပါးတို့အား၊ ဘယ်သို့ကျေ၊ ဇူးပြုနိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ထိုခတ်ကြီးလေးပါးတို့က၊ အတူတကွ ဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော သဟဇာတသဘော၊ မှီဆူ

ဗုဒ္ဓသော နိဿယသဘော၊ ဥပနိဿယ သဘော၊
ထင်ရှားစွာ တည့်ရှိခိုက် ဖြစ်သော အတ္ထိသဘော၊
မတွေမကွင်း နိုင်သော အဝိဂတ သဘော တို့ဖြင့်
ကျေးဇူးပြုကြံပါသည်။

မေ။ ၊ ထိုဝတ်ကြီး လေးပါးတို့နှင့်၊ ဥပါဒါရင်
လေးပါးတို့သည်၊ အသီးအခြားစီ အချင်းချင်း အကျိုး
အကြောင်းမဖြစ်ဖြင့်၊ ဆက်သွယ်ခြင်းရှိပါသလား။
ရှိခဲ့ပါလျှင်၊ ဖြစ်သင့်သည်အား လျော်စွာ ဝေဖန်၍
ပြပါ။

ဖြေ။ ၊ အချင်းချင်း သူ့အကြောင်းနှင့် သူ့အကျိုး
အသီးအခြားစီ ဆက်သွယ်သော သဘောမျိုးရှိပါ
သည်။ ၊ အဆင်းဝတ်ဖြစ်သော ဝတ္ထုသည်၊ တေ
ဇောဝတ်ကို အဖွဲ့ပြု၍ဖြစ်ပါသည်။ တေဇောရှိခြင်း
ကြောင့် ဝတ္ထုဝတ် ဖြစ်ပေါ်ရပါသည်။ ၊ အနံ့
ဝတ်ဖြစ်သော ဂန္ဓသည်၊ ဝါယောဝတ်ကို အဖွဲ့ပြု၍
ဖြစ်ပါသည်။ ဝါယော ရှိခြင်းကြောင့် ဂန္ဓဝတ်ဖြစ်
ပေါ်ရ ပါသည်။ ၊ အရသာဝတ်သည်၊ အာပေါ
ဝတ်ကို အဖွဲ့ပြု၍ဖြစ်ပါသည်။ အာပေါ ရှိခြင်းကြောင့်
အရသာဝတ် ဖြစ်ပေါ်ရပါသည်။ ၊ ဝတ်ဆီဟု
ဆိုအပ်သော ဩဇာဝတ်သည်၊ ပထဝီဝတ်ကို အ
ဖွဲ့ပြု၍ဖြစ်ပါသည်။ ပထဝီရှိခြင်းကြောင့် ဝတ်ဆီဩ

စာဖြစ်ပေါ်ရပါသည်။ ။ ဤကဲ့သို့ ဓာတ်အချင်းချင်းတို့
 ၎င်းဆက်သွယ်ပုံသဘောများကို၊ အဆင်ခြင်သဘော
 အားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိမြင်နိုင်ပါသည်။ ဓာတ်ဥာဏ်
 ပညာတိုးပွား၍ အနတ္တဝိဇ္ဇာဥာဏ်များလည်း ပေါက်
 ရောက်နိုင်ပါသည်။

မေး။ အဋ္ဌကလာင်ရှ်သဘောများကို၊ အချင်း
 ချင်းဆက်သွယ်ပုံနှင့်ထကွ၊ စုံလင်စွာ ပြောကြားသ
 ဖြင့် အာရဝမ်းမြောက်စွာ သိရပါပြီ။ ဓာတ်ကြီးလေး
 ပါးတို့နှင့် ဂရုကသဘော၊ လဟုကသဘော၊ များကို
 ဝေဖန်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ပထဝီနှင့် အာပေါကို၊ လေးလန်သော
 ဓာတ်များဖြစ်၍၊ ဂရုကဓာတ်ခေါ်ပါသည်။ တေဇော
 နှင့် ဝါယောကို၊ ပေါ့ပါးလျှင်မြန်သော သဘောများ
 ဖြစ်၍ လဟုက ဓာတ် ခေါ်ပါသည်။ ဓာတ်ဖိုလ်၊
 ဓာတ်မ၊ သဘောအားဖြင့် ဆိုရပါလျှင်၊ ပထဝီနှင့် အာ
 ပေါကို၊ ဓာတ်မဟု၍ ခေါ်ဆိုထိုက်ပါသည်။ တေဇော
 နှင့် ဝါယောကို ဓာတ်ဖိုလ်ဟု၍ ခေါ်ဆိုထိုက်ပါသည်။

မေး။ တန်းခိုးရှိစေရုံသောဓာတ်၊ တန်းခိုးရှိ
 စေရုံမဲ့သောဓာတ်များကိုလည်း၊ သဘောသတ္တိအား
 ဧကန်စွာ ဝေဖန်၍ပြပါ။

မြေ၊ တေဇောနှင့် ဝါယောကို တန်ခိုးရှိစွာ စား
 အာနုဘော်ရှိခြင်းကြောင့်၊ အနိစ္စိန္တဝတ်ခေါ်ပါသည်။
 ပထဝီနှင့် အာပေါကို တန်ခိုးရှိစွာ စားအာနုဘော်
 သောကြောင့်၊ အနိစ္စိန္တဝတ် ခေါ်ပါသည်။ ထို
 အမေးနှင့်ဆက်လက်၍ ဖြေကြားရန်ရှိသည်မှာ၊ တေ
 ဇောနှင့် ဝါယောကို၊ အားထုတ်လေ့ရှိသောကြောင့်၊
 ဥဿာဟဓာတ်ခေါ်ထိုက်ပါသည်။ ပထဝီနှင့် အာပေါ
 ကို၊ အားထုတ်လေ့ မရှိသောကြောင့်၊ အနုဿာဟ
 ဓာတ်ခေါ်ထိုက်ပါသည်။ ထိုပြင်လည်း တေဇော
 နှင့် ဝါယောကို၊ ဓာတ်ရှင်ဟု ခေါ်ထိုက်ပါသည်။ ပထဝီ
 နှင့် အာပေါကို ဓာတ်ဝေဟု ခေါ်ထိုက်ပါသည်။
 ထိုပြင်လည်း၊ တေဇောနှင့် ဝါယောကို ကန္တာတည်
 ထောင်မှုမှစ၍၊ ပြုပြင်စီရင် ဘန်ဆင်း တတ်သော
 ကြောင့်၊ နိစ္စိတဝတ်ခေါ်ထိုက်ပါသည်။ ပထဝီနှင့် အာ
 ပေါကို၊ ထိုကဲ့သို့ ပြုပြင်စီရင် ဘန်ဆင်းခြင်းငှာ မစွမ်း
 နိုင်သောကြောင့်၊ အနိစ္စိတဝတ်ခေါ်ထိုက်ပါသည်။
 ထိုပြင်လည်း၊ တေဇောနှင့် ဝါယောကို ပြုလုပ်တတ်
 သောကြောင့် ကတ္တားဓာတ် ခေါ်ထိုက်ပါသည်။ ပ
 ထဝီနှင့် အာပေါကို၊ ပြုပြင်ခြင်းခံရ၍ ပြုပြင်အပ်သော
 ကြောင့် ကမ္မဓာတ်ခေါ်ထိုက်ပါသည်။ နာနာဝေထု၊
 အနေကဝေထု၊ ဟူ၍ မြတ်စွာထုရား ဟောကြားတော်

မူအပ်သော အတိုင်း၊ ဓာတ်တို့၏သဘောမှာ လွန်စွာ များပြား၍ဆန်းကြယ်ထူးသောကြောင့်၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ သဘောအမူအရာအထူးထူးတို့ကိုရှုဆင်ခြင်ပြီးလျှင်၊ သတ္တိအားလျော်စွာ အမည်အမျိုးမျိုး ပေးထိုက်ပါ သည်။

မေး။ ။ သာဓု- သာဓု- သာဓု - ဓာတ်ဥပဇာတ်ပွင့် လင်းအောင်၊ အမျိုးမျိုးဝေစာန်ကာ ဖြေကြားပေသ ဖြင့်၊ ဝမ်းမြောက်စွာသိရပေပြီ၊ ထိုပြင်တပါး၊ ရှေးဆ ရာကြီးများက ခြေတထွမ်း၊ တထွမ်း၊ မှာ ဓာတ်လေး ပါးသဘောသတ္တိ ရှိပုံများကို မိန့်ကြားတော်မူကြပါ သည်။ ထိုသဘောသတ္တိများကို၊ သိလောက်ရုံမျှ ဖြေ ကြားပါ။

ဖြေ။ ။ ခြေတထွမ်း၊ တထွမ်း၊ မှာ၊ အခိုက် အ တန်လေးမျိုးရှိပါသည်။ ခြေကုန်ကြသောအခိုက်၊ ရှေ့ သို့ထွမ်းသောအခိုက်၊ အောက်သို့ချသောအခိုက်၊ မြေခွံ ထောက်တည်သောအခိုက်၊ ဤကဲ့သို့ အခိုက်အတန် လေးပါး ရှိပါသည်။ ။ ကြွဆဲအခိုက်ကို တေဇော သတ္တိဆိုပါသည်။ ရှေ့သို့ထွမ်းဆဲအခိုက်ကို၊ ပါယော သတ္တိဆိုပါသည်။ မြေသို့မရောက်ခင် အောက်သို့ချဆဲ အခိုက်ကို၊ အာပေါသတ္တိ ဆိုပါသည်။ မြေခွံ ထောက် တည် နေဆဲ အခိုက် ကို၊ ပထဝီသတ္တိ ဆိုပါသည်။

ဤကဲ့သို့ခြေတထွင်း၊ တထွင်း၊ နှိ၊ ဓာတ်သဘောသတ္တိ
လေးပါးတို့ ခြားနားအောင် ဝေဘန်ထော် မူကြပါ
သည်။

မေး။ ။ ဣရိယာပုတ် လေးပါးတို့နှင့် ဓာတ်ကြီး
လေးပါးသတ္တိကို နှိုင်းယှဉ်၍ ပြပါ။

ဖြေ။ ။ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ လျောင်း
ခြင်း၊ ဟူ၍ ဣရိယာပုတ် လေးပါးရှိခဲ့ရာ၊ ရပ်ခြင်းနှင့်
သွားခြင်းကို တောဇောနှင့် ဝါယောသတ္တိဆိုပါသည့်
ထိုင်ခြင်းနှင့် လျောင်းခြင်းကို ပထဝီနှင့် အပါပေါသတ္တိဆို
ပါသည်။ ထိုထက်စပ်၍ ဝေဘန်ရပါလျှင်၊ ရပ်ခြင်းကို
တောဇောသတ္တိ၊ သွားခြင်းကို ဝါယောသတ္တိ၊ ထိုင်ခြင်း
ကို ပထဝီသတ္တိ၊ လျောင်းခြင်းကို အပါပေါသတ္တိဟူ၍ ဆို
ထိုက်ပါသည်။ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကိစ္စ အမျိုးမျိုး
တို့၌ ဓာတ်လေးပါးတို့နှင့် မကင်းနိုင်ပါ။ သို့ရာတွင်၊
လွန်ကဲသောသတ္တိကို ပခာနုထား၍၊ ဖြေကြားရခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။ ဓာတ်ကြီးလေးပါးကို မြေကြီးလေးမျိုးနှင့်
တူသည်ဟူ၍ ကျမ်းဂန်တို့၌ ပြဆိုလျက်ရှိရာ၊ မြေ
ကြီးလေးမျိုးတို့၏ သရုပ်ကို ရှေးဦးစွာ ဘော်ထုတ်၍
ပြပါ။

ဖြေ။ ။ ကဋ္ဌမုခမြေ၊ ပူတိမုခမြေ၊ အဂ္ဂိမုခမြေ။
No-2.

သတ္တမုခမြွေ၊ ဤသည်ကားမြွေကြီးလေးမျိုးတို့၏ သရုပ်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထိုမြွေကြီး လေးမျိုး၏ သဘော သတ္တိများကိုဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ကဋ္ဌမုခမြွေ၏ အဆိပ်သည်၊ ထင်းချောင်းကဲ့သို့ တောင့်တင်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။ ပူတိမုခမြွေ၏ အဆိပ်သည်၊ ဖူးဖူးလောင်၍ ပုပ်ဆွေးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။ အဂ္ဂိမုခမြွေ၏ အဆိပ်သည်၊ မီးတောက်မီးလျှံကဲ့သို့ ပူလောင်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။ သတ္တမုခမြွေ၏ အဆိပ်သည်၊ ထားလက်နက်နှင့်ပိုင်းဖြတ်ထိသကဲ့သို့၊ အပိုင်းအပိုင်းဖြတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ အသီးအသီး ပြင်းထန်သော သတ္တိတန်းစုံနှင့် ပြည့်စုံကြပါသည်။

မေး။ ခေတ်ကြီး လေးပါးတို့နှင့် မြွေကြီးလေးမျိုးတို့၏ တူဝင်မှုကို နှိုင်းယှဉ်၍ ပြပါ။

ဖြေ။ ပထဝီခေတ်သည်၊ ကဋ္ဌမုခမြွေနှင့် တူပါသည်။ အာပေါခေတ်သည် ပူတိမုခမြွေနှင့် တူပါသည်။ တေဇောခေတ်သည် အဂ္ဂိမုခမြွေနှင့် တူပါသည်။ ဝါယောခေတ်သည် သတ္တမုခမြွေနှင့် တူပါသည်။ ပထဝီခေတ်အလွန်အကဲဘောက်ပြန်သောအခါ၊ ကဋ္ဌမုခမြွေ အကိုက်ခံရသကဲ့သို့၊ ခက်မာ တောင့်တင်း

ထွက်၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပါသည်။
 အာပေါဝတ် အလွန်အကဲ တောက်ပြန်သောအခါ၊
 ပုတ်မုခမြွေအကိုက်ခံရသကဲ့သို့၊ ပွယောင် ပုပ်ဆွေး
 ထွက်၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပါသည်။
 တောဇောဝတ်အလွန်အကဲ တောက်ပြန်သောအခါ၊
 အငိုမုခမြွေအကိုက်ခံရသကဲ့သို့၊ မီးထောက်မီးကျွံ၊
 လွန်ပူပန်ထွက်၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပါ
 သည်။ ၊ ဝါယောဝတ် အလွန်အကဲ တောက်ပြန်
 သောအခါ၊ သတ္တမုခမြွေ အကိုက်ခံရသကဲ့သို့၊ သွေး
 ကြောလေးကြောမှစ၍၊ အပိုင်းအပိုင်းပြတ်ထွက်၊ ပျက်
 စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပါသည်။ ၊ ဤသည့်ကား၊
 ဝတ်ကြီးလေးပါးတို့နှင့်၊ မြွေကြီးလေးမျိုးတို့ကို နှိုင်း
 ယှဉ်၍ ဖြေဆိုချက်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ၊ ထိုပြင်တပါး၊ မဟာဘုတ်ရုပ်ကြီး လေး
 ပါးကို၊ အတယ်သို့သောဥပမာဖြင့်၊ နှိုင်းခိုင်း၍ ဖြေဆို
 ပါသေးသနည်း။

ဖြေ။ ၊ မဟာဘုတ်ရုပ် ဝတ်ကြီးလေးပါးတို့ကို၊
 အလွန်ထွဋ်ပတ် ဖြားယောင်းတတ်သော ဘီလူးမ
 ကြီးနှင့်တူသည်ဟူ၍၊ ကျမ်းဂန်တို့၌၊ နှိုင်းခိုင်း၍ ဖြေဆို
 ပါသေးသည်။

မေး။ မဟာဘုတ် ရှင်ဇာတ်ကြီး လေးပါးတို့၏
ဘိလူးမကြီးနှင့်တူဝံ့ကိုပြဆိုပါ။

ဖြေ။ အလွန်ထွဋ်ပတ် ဖြားယောင်းတတ်သော
ဘိလူးမများသည်၊ တောမဟုတ်သည်ကို တောထင်
အောင်၊ တောင်မဟုတ်သည်ကို တောင်ထင်အောင်၊
မြစ်မဟုတ်သည်ကို မြစ်ထင်အောင်၊ မတင့်တယ်
သည်ကို အတင့်အတယ် ထင်အောင်၊ အမျိုးမျိုး
ဖန်ဆင်းကာ ထွဋ်ဖျား သွေးဆောင်တိ သက္ကံသို့
ထိနည်းတူစွာ၊ မဟာဘုတ် ဇာတ်ကြီး လေးပါးတို့
သည်၊ ခြင်္သေ့အောင် မဟုတ်ပါဘဲလျက်၊ ခြင်္သေ့အောင်
ထင်အောင်၊ သတ္တဝါမဟုတ်ပါဘဲလျက်၊ သတ္တဝါ
ထင်အောင်၊ ယောကျ်ား မဟုတ် ပါဘဲ လျက်၊
ယောကျ်ား ထင်အောင်၊ မိန်းမ မဟုတ်ပါဘဲလျက်
မိန်းမ ထင်အောင်၊ အတင့်အတယ် မဟုတ် ပါဘဲ
လျက်၊ တင့်တယ်သောသူထင်အောင်၊ သာယာ
ဘွယ် မဟုတ်ပါဘဲလျက်၊ သာယာဘွယ် ထင်
အောင်၊ ကြောက်လန့်ဘွယ် မဟုတ် ပါဘဲလျက်
ကြောက်လန့်ဘွယ် ထင်အောင်၊ ဤကဲ့သို့ စသော
အားဖြင့်အထင်အမြင်လွှဲအောင်၊ အမျိုးမျိုးဘန်းဆင်း
၍ထွဋ်ပတ်ဇာတ်ကြီးပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မဟာဘုတ်ရှင်

ခေတ်ကြီးလေးပါးတို့ကို၊ ဘီလူးမကြီးနှင့် တူသည် ဟူ၍ကျမ်းဂန်တို့၌မိန့်ဆိုတော်မူကြပါသည်။

မေး။ ၊ ထိုခေတ်ကြီး လေးပါး တို့သည်၊ အာရုံ ခြောက်ပါးတို့တွင် အဘယ်အာရုံမျိုး၌ ပါဝင်ကြပါ သနည်း။

ဖြေ။ ၊ ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ ဤခေတ်ကြီး သုံးပါးတို့သည်၊ ဗောဓုဗ္ဗာရုံ၌ပါဝင်ကြပါသည်။ အာ ပေါဓတ်သည်ကားဓမ္မာရုံ၌ပါဝင်ပါသည်။

မေး။ ၊ ဗောဓုဗ္ဗာရုံကိုအဘယ်ခွါရဖြင့် သိအပ်ပါ သနည်း။ ဓမ္မာရုံကို အဘယ် ခွါရဖြင့် သိအပ်ပါသ နည်း။

ဖြေ။ ၊ ဗောဓုဗ္ဗာရုံကို၊ ကာယပသာဒ-ဟုဆိုအပ် သော ကာယခွါရဖြင့် သိအပ်ပါသည်။ ဓမ္မာရုံကို မ နောခွါရဖြင့် သိအပ်ပါသည်။

မေး။ ၊ ပထဝီဗောဓုဗ္ဗ, တေဇောဗောဓုဗ္ဗ, ဝါယော ဗောဓုဗ္ဗ, ဤဗောဓုဗ္ဗာရုံသုံးပါးတို့ကို၊ အဘယ်သို့အာ ရုံပြုကာသိရှိနိုင်သည် ဟူ၍၊ သာဓကနှင့်တကွဘော် ပြပါ။

ဖြေ။ ၊ ကာယ ပသာဒဖြင့် စမ်းသတ် ဆင်ခြင် သောအခါ၊ ခက်မာသည်၊ နူးညံ့သည်၊ ဤကဲ့သို့ သိပါ သျှင်၊ ပထဝီဗောဓုဗ္ဗကို သိသည်ဟူ၍ မှတ်ယူရပါ။

သည်။ ကာယပဿာဒဖြင့် စမ်းသတ် ဆင်ခြင်
 သောအခါ၊ ပူသည်၊ အေးသည်။ ဤကဲ့သို့ သိပါလျှင်၊
 တေဇောဗောဋ္ဌဗ္ဗကို သိသည်ဟု၍ မှတ်ယူရပါသည်။
 ကာယပဿာဒဖြင့် စမ်းသတ် ဆင်ခြင်၍၊ ဣပ်ရှား
 သည်၊ ပွရွဲပြောင်းအိသည်။ ထောက်ခံတောင့်တင်း
 သည်။ ဤကဲ့သို့ သိပါလျှင်၊ ဝါယောဗောဋ္ဌဗ္ဗကို သိသည်
 ဟု၍ မှတ်ယူရပါသည်။ သာဓက တင်ပြရန်မှာ၊
 ရေထဲမှ ဆယ်ယူကာ ကျောက်ခဲတလုံးကို၊ လက်ပေါ်
 သို့ တင်၍ စမ်းသတ်ရာ၊ မာမှုကို သိလျှင်၊ ပထဝီ ဗော
 ဋ္ဌဗ္ဗ အသိဆိုရပါသည်။ အေးမှုကို သိလျှင် တေဇော
 ဗောဋ္ဌဗ္ဗ အသိဆိုရပါသည်။ လက်ပေါ်၌ ထိုင်၍ စမ်း
 သတ်ကြည့်လိုက်ရာ၊ ဣပ်ရှား၍ နေမှုကို သိလျှင်၊ ဝါ
 ယော ဗောဋ္ဌဗ္ဗ အသိဆိုရပါသည်။

မေး။ ဗောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို သိရာ၌၊ ကာယပဿာဒက
 သိပါသလော၊ ကာယဝိညာဏ်က သိပါသလော။

ဖြေ။ ကာယပဿာဒမှာ-ရုပ်တရား ဖြစ်၍ အာရုံ
 သဘောကို မသိနိုင်ပါ။ ကာယပဿာဒကို မှီ၍ ဖြစ်
 သော ကာယဝိညာဉ်စိတ်ကသာ ဗောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ သဘော
 ကို သိနိုင်ပါသည်။

မေး။ အာပေါဓာတ်ကို အဘယ်သို့ သိနိုင်ပါ
 သနည်း။

ဖြေ။ အာပေါဝတ်ကို၊ ရုပ်ဖြင့်စမ်းသတ်၍ မ
ဆီနိုင်ပါ။ ကလာပ်တခု ဆွဲစည်းတညှိထောင်၍နေပုံ၊
ကလာပ်အများပေါင်းဆွဲတညှိနေပုံ၊ သမုဟသဘော
အားဖြင့်၊ ရုပ်ဝတ္ထုအဆိုင်အခဲဖြစ်နေပုံ၊ အရေတွေ
တွေ့စီးနေပုံ၊ ဤကဲ့သို့ သောသဘောမျိုး ထွေကို၊
ဝတ်ညာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်သောအပါ၊ မနောဝိညာဉ်
ဖြင့်အာပေါဝတ် ဤနေပုံသဘောကို ထင်ရှားစွာထိ
မြင်နိုင်ပါသည်။

မေး။ ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ ဟု၍ ဆိုအပ်
သော ဗောဇ္ဇဗ္ဗသုံးမျိုးသည်၊ သုံးဆဲ တသု အလုံးစုံ
တို့၌ရှိနိုင်ပါသလော။

ဖြေ။ ကာမတဆဲ တသု တို့၌သာ၊ ထိုဗောဇ္ဇဗ္ဗာရုံ
သုံးမျိုးရှိနိုင်ပါသည်။ ဗြဟ္မာဘုံတို့၌ မရှိနိုင်ပါ။

မေး။ အဋ္ဌကလာပ်ရုပ်ရှစ်ပါးတို့၌၊ အာရုံဘယ်
နှစ်မျိုးရနိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ရူပါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဗောဇ္ဇဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာ
ရုံ၊ အားဖြင့်၊ အာရုံငါးပါးရနိုင်ပါသည်။ သဒ္ဓါရုံကိုမရ
နိုင်ပါ။

မေး။ အဋ္ဌကလာပ်၌၊ အဘယ်ကြောင့် သဒ္ဓါရုံ
ကိုမရနိုင်ဘဲရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ အဋ္ဌကလံဘင် ခေါ်သော ရုပ်ရှင်ဂါးတို့၌၊
သဒ္ဓ-ရုပ်မပါပါ။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဓရုပ်ကိုမရနိုင်ဘဲ
ရှိပါသည်။

မေး။ ထို အဋ္ဌကလံဘင် ရုပ်သည်။ ဘယ်အ
ကြောင်းများကြောင့်ဖြစ်နိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ၊ တည်းဟူသော
အကြောင်းလေးပါးကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

မဟာသုတ်ခတ်ကြီးလေးပါး။ ဥပါဒါရုပ်လေးပါးတို့
၏ သဘောကိုသိစေရန်၊ ခွဲစိတ်ဝေဘန်၍

တော်ပြသော

အမေးအဖြေခန်း ပြီး၏။

— ၁၀ —

သုတ္တန် နည်းအားဖြင့်-ဝတ်စားပေး
ခွဲဝေပုံကို ပြဆိုခမ်း။

မေး။ ဣမထို့ ကာယော၊ ကေသာ-ထောမာ-စ
သည်ဖြင့် ဟောတော်မူရာဝယ်၊ ပရမတ္ထသဘော
အားဖြင့်၊ ဤကိုယ်ကြီး-ရှိပါသလော။

ဖြေ။ ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့်၊ ဤကိုယ်မရှိပါ။
သုတ္တန်နည်းသဘောအားဖြင့်သာ၊ ဤကိုယ်ဟူ၍ဆို
ရပါသည်။ စင်စစ်ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့်၊ ရုပ်နာမ်

အရအဝေးကြီးကိုပင်၊ ပညတ်သဘောအားဖြင့်၊ ဤ
ကိုယ်ဟူ၍ဆိုရပါသည်။

မေး။ ၊ သုတ္တန်-ပညတ် သဘောအားဖြင့်လည်း။
ဤကိုယ်ကြီးအတွင်း၌ ဝတ်လေးပါး အထယ်ခြံ
တွေရှိ၍နေသည်မဟုတ်ပါလော့။

ဖြေ။ ၊ သုတ္တန်နည်း အားဖြင့်လည်း။ ဝတ်လေး
ပါးအထယ်ခြံတို့သည်၊ ဤကိုယ်ကြီးအတွင်း၌ ရှိ
နေကြပါသည်။

မေး။ ၊ ထိုသုတ္တန်နည်း အားဖြင့် ဟောကြားအပ်
သော ဝတ်လေးပါး-အထယ်ခြံသရုပ်များကို ဘော်
ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ၊ သုတ္တန်နည်းအားဖြင့်ဤကိုယ်ကြီးအတွင်း
၌၊ ပထဝီဝတ်နှစ်ဆယ်၊ အာပေါဝတ်ထဆဲ နှစ်ပါး၊
တေဇောဝတ်လေးပါး၊ ဝါယောဝတ်ခြောက်ပါး၊
ရှိပါသည်။

မေး။ ၊ ပထဝီဝတ် နှစ်ဆယ် သရုပ်ကို ဘော်
ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ၊ ကောသာ၊ ဆံပင်၊ ထောမှာ၊ မွေးညှင်း၊
နခါ၊ ခြေသဏ္ဍားလက်သည်း၊ ဧန္တာသွား၊ တစော၊ အ
ဇေ၊ ၊ ဝံသံ၊ အသား၊ နှာရူ၊ အကြော၊ အဋ္ဌိ၊ အရိုး၊ အ
ဋ္ဌိဝိဋ္ဌံ၊ ရိုးတွင်းချင်ဆီ၊ ဝတ္တံ၊ အညှို့၊ ၊ ဟဒယံ၊ နှလုံး။

ထကနံ၊ အသည်း၊ ကိလောမကံ၊ အဖြေ၊ ပိယကံ၊ အ
 ဖျဉ်း၊ ပပ္ဖာသံ၊ အဆုတ်၊ အန္တံ၊ အုမ၊ အန္တဂုဏံ၊
 အုသိနံ၊ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်၊ ကရိသံ၊ အစာဟောင်း၊
 မတ္တလုဂံ၊ ဦးနှောက်၊ ဤနှစ်ဆယ်ကိုပထဝီဓာတ်
 အရ၊ မြေအရ၊ ဟု၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။ ပါဠိသက်
 သက်၊ မြန်မာသက်သက်၊ နှုတ်တက်အောင် ရွတ်ဆို
 ဖြေကြားရပါလျှင်၊ ကေသာ၊ လောမာ၊ နခါ၊ ဒန္တာ
 တစော၊ ဓံသံ၊ နှူးရ၊ အဗ္ဗိ၊ အဇိဉ္ဇံ၊ ဝတ္ထံ၊ ဟဒယံ၊ ထ
 ကနံ၊ ကိလောမကံ၊ ပိယကံ၊ ပပ္ဖာသံ၊ အန္တံ၊ အန္တဂု
 ဏံ၊ ဥဒရိယံ၊ ကရိသံ၊ မတ္တလုဂံ၊ ခေပင်၊ မွေး
 ညှင်း၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ အရေထူ၊ အရေပါး၊ အ
 သား၊ အကြော၊ အရိုး၊ ရိုးထွင်းချင်ဆီ၊ အညှို့၊ နှလုံး၊
 အသည်း၊ အဖြေ၊ အဖျဉ်း၊ အဆုတ်၊ အုမ၊ အုသိနံ၊ အ
 စာသစ်၊ အစာဟောင်း၊ ဦးနှောက်၊ ဤဝတ္ထု နှစ်ဆယ်
 ကိုပထဝီဓာတ်၊ မြေအရ၊ ဟု၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ အာပေါဓာတ် တဆဲ နှစ်ပါး သရုပ်ကို
 ဘော်ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ပိတ္တံ-သည်းခြေ၊ သေမှံ၊ သလိပ်၊ ဝုဗ္ဗော၊
 ပြည့်၊ ထောဟိတံ၊ သွေး၊ သေဒေ၊ ချွေး။ မေဒေ၊ အဆီ
 ခဲ၊ အသု၊ မျက်ရည်၊ ဝသါ၊ ဆီကြည့်၊ ခေဋ္ဌေါ၊ တံထွေး
 ထိဗာဏိကာ၊ နှုတ်ထသိကာ၊ အစေး၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်။

ဤဝတ္ထုတဆဲ နှစ်ပါးကို၊ အာပေါဓာတ်၊ ရေအရ
ဟု၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။ ပါဠိသက်သက်၊ မြန်မာ
သက်သက် နှုတ်သွက်အောင်ရွတ်ဆို ဖြေကြားရပါ
လျှင်၊ ပီတ္ထံ၊ သေမှံ၊ ဝုဇ္ဇော၊ လောဟိတံ၊ သေဒေါ၊
မေဒေါ၊ အသျှ၊ ဝသာ၊ ခေဋ္ဌော၊ သိဗ်ဗာဏိကာ၊ လ
သိကာ၊ မုတ္တံ၊ သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေး၊
ချွေး၊ အဆိခဲ၊ မျက်ရည်၊ ဆီကြည်၊ တံထွေး၊ နှပ်၊ အ
စေး၊ ကျင်ပေပ်၊ ဤဝတ္ထုတဆဲ နှစ်ပါးကို၊ အာပေါ
ဓာတ်၊ ရေအရ ဟု၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ တေဇောဓာတ် လေးပါး သရုပ်ကို ဘော်
ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ရက်သက်၊ ရက်ခြား၊ ဈာန်၊ ခြင်းကို ပြုတတ်
သော သန္တာပတေဇောတပါး၊ ကျောက်ရောဂါမှစ၍
အရေအကြိပ်ဖြစ်အောင်ပြုတတ်သော ဒါဟတေဇော
တပါး၊ စားမျှ သမျှအစာကိုကြေစေတတ်သော ပါစ
ကဟေဇောတပါး၊ အိုမင်းရင့်ရော် ဆွေးမြေ့အောင်
ပြုလုပ်တတ်သော ဖိရဏတေဇော တပါး၊ ဤကာ
တေဇောဓာတ်လေးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ဝါယောဓာတ်ခြောက်ပါး သရုပ်ကိုဘော်
ထုတ်၍ပြပါ။

ခတ်ကပ္ပဋ္ဌာန်း-အမေးအဖြေ

ဖြေ။ အထက်သို့ ဆန်တက်သော၊ ဥဒ္ဓင်္ဂမ ဝါ
 ယောဓာတ်တပါး၊ အောက်သို့ရန်ဆင်းသော အဝေါ
 ဂမဝါယောဓာတ်တပါး၊ ဝမ်းဗိုက်အတွင်း၌ ကိန်း
 သောက္ခန္တိသထ ဝါယောဓာတ် ထပ၊၊ ဧရုမအူထိန်
 အတွင်း၌ကိန်းသော ကောဋ္ဌာသထ ဝါယောဓာတ်
 တပါး၊ ခြေထက်အစရှိသောအင်္ဂါကြီးငယ်တို့၌၊ အ
 စဉ်ထောက်၍နေသော အင်္ဂါမင်္ဂါနုသာဓု ဝါယော
 ဓာတ်တပါး။ တွက်သက်၊ ဝင်သက်၊ ဟု ဆိုအပ်သော
 အသာသ-ပသာသ ဝါယောဓာတ်တပါး၊ ဤကား
 ဝါယောဓာတ်လေးပါးဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ဖြေဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော အတိုင်း၊ ပထဝီ
 ဓာတ်မှစ၍၊ ရုပ်ဓာတ် အရေအတွက်ပေါင်း မည်မျှရှိ
 ပါသနည်း။

ဖြေ။ ပထဝီဓာတ် နှစ်ဆယ်၊ အာပေါတဆဲ့နှစ်
 ပါး၊ ထေဇာဓာတ်လေးပါး၊ ဝါယောဓာတ် ခြောက်
 ပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဓာတ်ပေါင်း ထေးဆဲ့နှစ်ပါး ရှိပါ
 သည်။

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု။ ရုပ်ဓာတ် ပေါင်း
 ထေးဆဲ့ နှစ်ပါး သရုပ်ကို ဘော်ထုတ် ဖြေကြား ပေ
 သောကြောင့်၊ ကောင်းမွန်စွာသိရပါပေပြီ၊ နာမ်ဟုဆို

အပ်သောဝိညာဏဓာတ်သည်ကား။ အဘယ်မျှရှိပါသနည်း။ သရုပ်နှင့်တကွဖြေကြားပါ။

ဖြေ။ ၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်၊ သောတ ဝိညာဏဓာတ်၊ ဗာနဝိညာဏဓာတ်၊ ဇိဝှာဝိညာဏဓာတ်၊ ကာယဝိညာဏဓာတ်၊ မနောဝိညာဏဓာတ်-အားဖြင့်၊ ဝိညာဏဓာတ်ပေါင်းခြောက်ပါးရှိပါသည်။

မေး။ ၊ အဘယ်ကြောင့် ဝိညာဏ်ဟူ၍ဆိုရပါသနည်း။ ဝိပျိတ်နှင့်သတောဇင်္ဂေယျာယ်တို့ပေါ် ဖြပါ။

ဖြေ။ ၊ အာရမ္မဏံ ဝိဇာနာတိတိ ဝိညာဏံ။ ၊ အာဇ္ဇေဏံ။ အာရုံကို၊ ဝိဇာနာတိ၊ အထူးသဖြင့်ထိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာယိ၊ ကြောင့်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏမည်၏။ အာရုံကိုထိတတ်သောကြောင့် ဝိညာဏဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။ ရုပ်ဓာတ်များသည် ထိုကဲ့သို့ အာရုံကိုမထိနိုင်ကြပါ။

မေး။ ၊ ဝိညာဏ်ခြောက်ပါးတို့၏ အသီးအသီးအာရုံထိခံများကိုဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ အဆင်း-ရှုပါရုံကို၊ နှင်ခြင်း၊ ကိစ္စဖြင့် ထိနိုင်ပါသည်။ သောတဝိညာဏ်သည်။ အသံ-သဒ္ဒါရုံကို ကြားခြင်းကိစ္စဖြင့် ထိနိုင်ပါသည်။ ဗာနဝိညာဏ်သည်။ အနံ့-ဂန္ဓာရုံကို နှင်း

ခြင်းကိစ္စဖြင့်သိနိုင်ပါသည်။ ဇိဝှါဝိညာဏ်သည်၊ အရသာဟုဆိုအပ်သောရသာရုံကိုလျှက်ခြင်း ကိစ္စဖြင့် သိနိုင်ပါသည်။ ကာယဝိညာဏ်သည်၊ အထွေ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ထိတွေ့ခြင်းကိစ္စဖြင့်သိနိုင်ပါသည်။ (မနောဓာတ်သည်၊ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဤအာရုံငါးပါးကို၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကိစ္စဖြင့် သိနိုင်ပါသည်။) မနောဝိညာဏ်သည်၊ ဓမ္မာရုံအမျိုးမျိုးကိုသိနိုင်ပါသည်။ ဤကား၊ ဝိညာဏ်ခြောက်ပါးတို့၏ အသီးအသီးသိပုံများဖြစ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် စက္ခု ဝိညာဏ် ခေါ်ကြောင်း၊ အဘယ်ကိုအမှီပြု၍ ဖြစ်ကြောင်းမှစ၍၊ ဝိညာဏ်ငါးပါးပြည့်စုံအောင်ဖြေကြားပါ။

ဖြေ။ စက္ခုပသာဒရုပ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သောကြောင့်၊ စက္ခုဝိညာဏ်ခေါ်ပါသည်။ သေတပသာဒရုပ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သောကြောင့်၊ သေတဝိညာဏ်ခေါ်ပါသည်။ ဗာနပသာဒရုပ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဗာနဝိညာဏ်ခေါ်ပါသည်။ ဇိဝှါပသာဒရုပ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သောကြောင့် ဇိဝှါဝိညာဏ်ခေါ်ပါသည်။ ကာယပသာဒရုပ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကာယဝိညာဏ် ခေါ်ပါသည်။ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည်၊ မှီရာဝတ္ထုအားဖြင့်၊ ထင်ရှားသော အမည်များကိုရကြပါသည်။

မေး။ ၊ ဖြေဆိုခဲ့သော စကားရပ်၌ စက္ခုပသာဒ ရုပ်သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ် မျိုးဖြစ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ၊ ကံအကြောင်း သက်သက်ကြောင့် ဖြစ် သော ကမ္မဇရုပ်အစစ်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ၊ ထိုစက္ခုပသာဒရုပ်သည် မည်သည့် ရုပ် နှင့်မျှတွဲစပ်ခြင်းမရှိဘဲ အထီးအခြား တည်နေပါသ ထော။

ဖြေ။ ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ မိမိနှင့်တကွ ရုပ်ပေါင်း ဆယ်ပါး တွဲစပ်၍ တည်နေပါသည်။ စက္ခုနှင့်တကွ ရုပ်ဆယ်ပါးအပေါင်း ဖြစ်သောကြောင့် စက္ခုဒဿက- ကလာန်ခေါ်ပါသည်။ ကမ္မဇကလာန်အစစ် ဖြစ်ပါ သည်။

မေး။ ၊ ထိုစက္ခု ဒဿက-ကလာန်၌ ပါဝင်သော ချွန်ဆယ်ပါးကိုဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၊ အဋ္ဌကလာန်ရုပ်ရှစ်ပါး၊ ဇီဝိဘရုပ်တပး၊ စက္ခုပသာဒရုပ် တပး၊ ဤရုပ်ဆယ်ပါးပင် ဖြစ်ပါ သည်။

မေး။ ၊ ထိုရုပ်ဆယ်ပါးတို့တွင် ဇီဝိဘရုပ်က အ ဘယ်ကိစ္စကိုဆောင်ရွက်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ၊ ကမ္မဇရုပ်တို့၏ အသက်ကိစ္စကို ဆောင်

ရွက်ပါသည်။ အသက်ရှုပ်ဟူ၍လည်း ခေါ်ရပါသည်။
ဇီဝိတ ရုပ်သည်။ ကမ္မဇကလောင်တို့၌ သာပါဝင်ပါ
သည်။ အခြားကလောင်တို့၌မပါဝင်ပါ။

မေး။ စက္ခုပသာဒ-က၊ အဘယ်ကိစ္စကိုဆောင်
ရွက်ပါသနည်း။

ဖြေ။ စက္ခုပညာဏ်စိတ်၏ဒိဗ္ဗကိစ္စ၊ ရူပါရုံတို့
၏ထင်ရာကိစ္စ၊ ဤကိစ္စ နှစ်မျိုးကို ရွက်ဆောင်ပါ
သည်။ စက္ခုဒသက-ကလောင်ရှိခြင်းကြောင့်။ အဆင်း
အမျိုးမျိုးကိုမြင်နိုင်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပရမတ်ကိစ္စ၊
ဝတ်ကိစ္စ၊ ဖြစ်မှုကိုပင်။ အတ္တဒိဋ္ဌိ၏ လမ်းညွှန်ချက်
ဖြင့်၊ ငါမြင်သည်၊ သူမြင်သည်၊ ယောက်ျားမြင်သည်၊
မိန်းမမြင်သည်၊ ဟူ၍။ အထင်အစွဲ၊ တိမ်းလွှဲမှောက်
မှား၍နေကြပါသည်။

(မှတ်ချက်။ သောတာပသာဒရုပ် ပါရှိသော၊
သောတာဒသက-ကလောင်စသည်တို့၌လည်း ထိုနည်း
တူစွာချဲ့ထွင်၍ထိမြင်ကြပါကုန်။)

မေး။ မနောဝတ်နှင့် မနောပညာဏ် ဝတ်တို့
သည်။ အဘယ်ကိုဖြစ်ြစ်ကြပါသနည်း။

ဖြေ။ မနောဝတ်နှင့် မနောပညာဏ် ဝတ်တို့
သည်။ ဟဒယဝတ္ထုကိုဖြစ်ြစ်ကြပါသည်။

မေး။ သာဓု- သာဓု- သာဓု- ပိညာဏ ဝတ်
ခြောက်ပါးတို့ကို၊ အဝါးအထီး အာရုံပြုပုံ၊ နှိပ်၊ နှင်
ထက္ကုဋေကြားသဖြင့်၊ ရှင်းထင်းစွဲရှိပေပြီ။ ဝတ်
ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်းအလိုအားဖြင့်၊ ရုပ်ဝတ်၊ နှောင်ဝတ်၊
တို့ကိုပေါင်းထျှင်အဘယ်မျှရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ရုပ်ဝတ်ပေါင်း လေးဆဲ့ ရှစ်ပါး၊ ပိညာဏ
နှောင်ဝတ်ပေါင်းခြောက်ပါး၊ အလုံးစုံပေါင်းသော်လည်း
ဖြင့် ရုပ်ဝတ်၊ နှောင်ဝတ်ပေါင်း (၄၀) လေးဆဲ့ရှစ်ပါး
ရှိပါသည်။

ဆံပင်အစရှိသော ကောဓဋ္ဌာသဝတ်တို့၌
ပရမတ္ထနည်းအားဖြင့် တာဝန်
ထပ်၍ ခဏ်ဆေးပုံ
အမေးအဖြေ။

မေး။ ရုပ်ဝတ်ပေါင်း-၄၂-ပါးတို့၌ပါဝင်သော၊
ဆံပင်ကို ခန္ဓာဘွဲ့၍ ရှုစားပါလျှင်၊ အဘယ်ခန္ဓာကို
တွေ့ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ဆံပင်၌ ရူပက္ခန္ဓာ တရုကိုသာ တွေ့ရှိပါ
သည်။

ထုက်၊အဘယ်ကြောင့်၊ပထဝီကာယ ဖြေခေတ်အရ ဟု၍ခေါ်ဆိုရပါသနည်း။

ဖြေ၊ ၊ဆံပင်၌ရှုပ်ရှစ်ပါးရှိပါသော်လည်း၊ပထဝီ ခေတ်လွန်ကဲနေသည်ကိုအကြောင်းပြု၍၊သုတ္တန်နည်း အားဖြင့်ပထဝီကာယဟု၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး၊ ၊ထိုဆံပင်တည်းဟူသော ပထဝီခေတ် အ ရသည်၊ တစ်စုံတစ်ခု သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘန်ဆင်းချက် ကြောင့်၊ဖြစ်ပေါ်လာပါသလော၊သို့မဟုတ်အကြောင်း ဝဲဖြစ်ပေါ်လာပါသလော။

ဖြေ၊ ၊တစ်စုံတစ်ခုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘန်ဆင်းချက် ကြောင့်လည်း ဖြစ်ပေါ်သည် မဟုတ်ပါ။ အကြောင်း ဝဲဖြစ်ပေါ်လာသည်လည်းမဟုတ်ပါ။ ကံ၊စိတ်၊ဥတု၊ အာဟာရ၊ ဤအကြောင်းထေးပါးတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ် လာပါသည်။ ပြုပြင် စီရင်အပ်သော စာတောနှင့် မ တင်း၍၊ သင်္ခတဖြစ်ပါသည်။

မေး၊ ၊ထိုဆံပင်တည်းဟူသောရှုပ်သည်၊မြဲသော သဘောရှိသော-နိစ္စမျိုး ဖြစ်ပါသလော။

ဖြေ၊ ၊မြဲသောသဘောမရှိပါ။ခဏ၊ခဏ၊ကုန်ဆုံး ယူက်စီးတတ်သော အနိစ္စ သဘောမျိုး အမှန် ဖြစ်ပါ သည်။

မေး။ ၊ ထိုဆံပင်တည်းဟူသောခတ်အစုသည်၊ တင့်တယ်သော-သုဘသဘော၊ အလိုရှိအပ်သော-ဣဋ္ဌသဘော၊ ချမ်းသာသော-သုခသဘော-နှင့်ပြည့်စုံပါသလော။

ဖြေ။ ၊ သုဘသဘော၊ ဣဋ္ဌသဘော၊ သုခသဘော၊ တို့နှင့်ပြည့်စုံသည်မဟုတ်ပါ။ မတင့်တယ်သော အသုဘသဘော၊ အလိုမရှိအပ်သော အနိဋ္ဌသဘော၊ ဆင်းရဲသော နက္ခသဘော-တို့နှင့်သာပြည့်စုံပါသည်။

မေး။ ၊ ထိုဆံပင်တည်းဟူသောခတ်အစုသည်၊ ဝုပ္ပိလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ အသက်ဇီဝ၊ ဟုစွဲလန်းခြင်းဌာထိုက်ပါသလော။

ဖြေ။ ၊ ခတ်သဘောအရ သက်သက်မျှဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝုပ္ပိလ်၊ သတ္တဝါ ဟူ၏၎င်း၊ ငါ၊ သူတပါး ဟူ၍၎င်း၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ ဟူ၍၎င်း။ အသက်ဇီဝ ဟူ၍၎င်း၊ စွဲလန်းထိုက်သည် မဟုတ်ပါ။ စင်စစ်အားဖြင့် အနှစ်သာရမရှိ၊ အစိုးမရသော အနတ္တအစစ်၊ ဝုပ္ပိလ်မဟုတ်။ အသက်မဟုတ်သော နိသတ္တ၊ နိဇီဝအစစ် အမှန်သာဖြစ်ပါသည်။

(မှတ်ချက်။ ၊ ဤဆံပင်တည်းဟူသော ပထဝီကောဋ္ဌာသဒ္ဓိ၊ အမေးအဖြေ ပြုလုပ်ခဲ့သော နည်းအ

တိုင်း၊ မတ္တလုင် ဦးနှောက်သို့တိုင်အောင်၊ ပထဝီဓာတ်
နှစ်ဆယ်တို့၌ အမေးအဖြေပြုလုပ်စီရင်ပါလေ။)

အာပေါဓာတ်-၁၂-ပါးအမေးအဖြေ

မေး။ ၊ ဆံပင်စသော ပထဝီဓာတ်အရတို့၌၊ ပရ
မတ်သဘောအားဖြင့် စိစစ်၍ ဖြေဆိုဝံ့များကို၊ စုံထင်
စွာထိရသဖြင့်၊ ဓာတ်ဥာဏ်ပွင့်လင်းရပေပြီ၊ ထိုပြင်
တပါး၊ အာပေါဓာတ် နှစ်ဆယ်တို့၌ ပါဝင်သော၊
ထည်းခြေ၌ ခန္ဓာသွေ၍ ရှုစားပါလျှင်၊ အဘယ်ခန္ဓာကို
တွေ့ရှိရပါသနည်း။

ဖြေ။ ၊ ထည်းခြေ၌ အဋ္ဌကလောင်ရုပ်ရှစ်ပါးသာရှိ
သောကြောင့်၊ ရုပ်ကွဲနှာတရကိုသာ တွေ့ရှိရပါသည့်။

မေး။ ၊ ထည်းခြေ၌ အဋ္ဌကလောင်ရုပ် ရှစ်ပါးရှိပါ
လျက်၊ အတဲကြောင့် အာပေါကာယ ရေဓာတ်အစု
အု၍ ခေါ်ဆိုရပါသနည်း။

ဖြေ။ ၊ ထည်းခြေ၌ ရုပ်ရှစ်ပါး ရှိပါသော်လည်း၊
စွတ်စို ယိုစီးသော အာပေါဓာတ်လွန်ကဲသည်ကို အ
ကြောင်းပြု၍၊ သုတ္တန်နည်းအားဖြင့်-အာပေါကာယ
ဟု၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ ၊ ထည်းခြေဟု ဆိုအပ်သော အာပေါဓာတ်
အရသည်၊ တစုံတခုသော ဝုဂ္ဂိုလ်၏ ဘန်ဆင်းချက်

ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာပါသလော။ သို့မဟုတ်၊ အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာပါသလော။

ဖြေ။ ။ တစ်စုံတစ်ခုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန်ဆင်းချက် ကြောင့်လည်းဖြစ်ပေါ်သည်မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာသည်လည်းမဟုတ်ပါ။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥထု၊ အာဟာရ၊ အကြောင်းလေးပါးတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောနှင့်မကင်းသောကြောင့် သန်တဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။ ထို သည်းခြေတည်းဟူသော သတ်အစုသည်၊ မြဲသောသဘောရှိသော နိစ္စမျိုးဖြစ်ပါသလော။

ဖြေ။ ။ မြဲသောသဘောမရှိပါ။ ခဏ၊ ခဏ၊ ကုန်ဆုံးပျက်စီးတတ်သော၊ အနိစ္စသဘောမျိုးအမှန် ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။ ထိုသည်းခြေ တည်းဟူသော သတ်အစုသည်၊ တင့်တယ်သော-သုဘသဘော၊ အလိုရှိအပ်သော-ဣဋ္ဌသဘော၊ ချမ်းသာသော- သုခသဘောနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ဖြေ။ ။ သုဘသဘော၊ ဣဋ္ဌသဘော၊ သုခသဘောတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်မဟုတ်ပါ။ မတင့်တယ်သောအသုဘသဘော၊ အလိုမရှိအပ်သော အနိဋ္ဌသဘော၊ ဆင်းရဲသောဒုက္ခသဘောတို့နှင့်သာပြည့်စုံပါသည်။

မေး။ ထိုသည်းခြေဟု ဆိုအပ်သော အာပေါ
ဇာတ်အစုသည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊
ထောက်ျား၊ မိန်းမ၊ အသက်ဖီဝ၊ ယု၍ စွဲလန်းထိုက်ပါ
သလော။

ဖြေ။ ဇာတ်သဘောအရသက်သက်မျှသာ ဖြစ်
သောကြောင့်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါဟူ၍၎င်း၊ ငါ၊ သူတ
ပါး၊ ယု၍၎င်း၊ ထောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ယု၍၎င်း၊ အသက်ဖီ
ဝယု၍၎င်း၊ စွဲလန်းထိုက်သည်မဟုတ်ပါ။ စင်စစ်အား
ဖြင့် အနှစ်သာရမရှိ အစိုးမရသော အနတ္တအစစ်၊
သတ္တဝါမဟုတ်၊ အသက်မဟုတ်သော နိသတ္တ၊ နိဇ္ဇ
ဝအစစ်အမှန်သာဖြစ်ပါသည်။

(မှတ်ချက်။ ။ ကြွင်းကျန်အော အာပေါဇာတ်
အစုတို့၌လည်း။ ဤနည်းအတိုင်း အမေးအဖြေပြုလုပ်
စီရင်ပါးထေ။)

တေဇောဇာတ်ထေးပါး-အမေးအဖြေ။

မေး။ သည်းခြေစသောအာပေါဇာတ်အစုတို့၌၊
ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့် စိစစ်ဖြေကြားလိုက်စုံထင်
စွာထိရပါပြီ။ တေဇောထေးပါးတို့၌ပါဝင်သောသန္တာ
ပ တေဇောဇာတ်အစု၌ ခန္ဓာဘွဲ့၍ ရူစားပါလျှင်၊ အ
ဘယ်ခန္ဓာများကိုတွေ့ရှိရပါသနည်း။

ဖြေ၊ သန္တာပထေဇောအရန္တိ၊ အဗ္ဗကထုဝင်ရင်
ရှပ်ပါးရှိသောကြောင့် ရူပက္ခန္ဓာထရကိသာ ထွေရှိရ
ပါသည်။

မေး၊ သန္တာပထေဇော အရန္တိ ရှပ်ရှပ်ပါးရှိပါ
ဇရက်၊ အဘဲကြောင့် တေဇောကာယ တေဇော
ဓာတ်အရဟူ၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။

ဖြေ၊ ရှပ်ရှပ်ပါး ရှိသော်လည်း၊ ပူဇော်သော
တေဇောဓာတ် လွန်ကဲ သည်ကို အကြောင်း ပြု၍၊
သုတ္တန်နည်းအားဖြင့်တေဇောကာယဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါ
သည်။

မေး၊ ထိုသန္တာပထေဇောဓာတ်အရသည်၊ စာ
စုံတရသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘန်ဆင်းချက်ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်
လာပါသလော၊ သို့မဟုတ်အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာ
ပါသလော၊

ဖြေ၊ တစုံတရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘန်ဆင်းချက်
ကြောင့်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်ပါ။ အ
ကြောင်းမဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာသည်လည်း မဟုတ်ပါ။ ကံ၊
ဇိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ၊ အကြောင်းလေးပါးတို့ကြောင့်
ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သဘော
နှင့်မကင်းသောကြောင့် သစ်ထဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထိုသန္တာပ တေဇောအရသည့် ဖြစ်သော သဘောရှိသော နိဂ္ဂမ္ဘိယဖြစ်ပါသလော။

ဖြေ။ ဖြစ်သောသဘောမရှိပါ။ ခဏ-ခဏ ကုန်ဆုံး ပျက်စီးတုတ်သော အနိဂ္ဂမ္ဘိယဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထိုသန္တာပ တေဇောအရသည့် တင့်တယ် သောသုဘသဘော၊ အလိုရှိအပ်သော ဣဋ္ဌသဘော၊ ချမ်းသာသောသုခသဘောနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ဖြေ။ သုဘသဘော၊ ဣဋ္ဌသဘော၊ သုခသဘော၊ ထိုနှင့်ပြည့်စုံသည် မဟုတ်ပါ။ မထင်တယ်သော အသုဘသဘော၊ အလိုမရှိ အပ်သော အနိဋ္ဌသဘော၊ ဆင်းရဲသော နက္ခသဘောတို့နှင့်သာ ပြည့်စုံပါသည်။

မေး။ ထိုသန္တာပ တေဇောအရသည့် ဝုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူစာပျား၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ အသက် ၆၀၊ ဟူ၍ စွဲလန်းထိုက်ပါသလော။

ဖြေ။ ဝတ်သဘော အရသက်သက် မှုဖြစ်သော ကြောင့်၊ ဝုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ဟူ၍ ၎င်း၊ ငါ၊ သူစာပျား၊ ဟူ၍ ၎င်း၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ ဟူ၍ ၎င်း။ အသက် ၆၀ ဟူ၍ ၎င်း၊ စွဲလန်းထိုက်သည် မဟုတ်ပါ။ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အနှစ်သာရမရှိ၊ အပိုးမရသော- အနတ္တအစစ်၊ သတ္တဝါ မဟုတ်၊ အသက်မဟုတ်သော- နိသတ္တ၊ နိဇီဝ၊ အစစ်အမှန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

(မှတ်ချက်၊ ၊ကြွင်းကျန်သော တေဇောဓာတ် အရတို့၌လည်း။ ဤနည်းအတိုင်းအမေးအဖြေပြုလုပ် စီရင်ပါလေ။)

ဝါယောဓာတ်ခြောက်ပါး-အမေးအဖြေ။

မေး။ ၊သန္တာပတေဇောဝသော၊ တေဇောဓာတ် အရတို့၌ ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့် စိစစ်ဖြေကြားပုံ ကိုစုံလင်စွာသိရှိရပါပြီ။ ဝါယောဓာတ် ခြောက်ပါး တို့၌ပါဝင်သော-ဥဒ္ဓင်္ဂီမဝါယောဓာတ်အရ၌၊ခန္ဓာသွေ့ ၌ ရှုစားပါလျှင်၊ အဘယ်ခန္ဓာများကိုတွေ့ရှိရပါသ နည်း။

ဖြေ။ ၊ဥဒ္ဓင်္ဂီမဝါယောအရ၌၊ အဋ္ဌကထာဝင် ရုပ် ရှစ်ပါးရှိသောကြောင့်၊ ရူပက္ခန္ဓာတခုသာ တွေ့ရှိရပါ သည်။

မေး။ ၊ဥဒ္ဓင်္ဂီမဝါယောအရ၌၊ အဋ္ဌကထာဝင် ရုပ် ရှစ်ပါးရှိပါလျက်၊အဘယ်ကြောင့် ဝါယောကာယ-ဝါ ယောဓာတ်အရဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသနည်း။

ဖြေ။ ၊ရုပ်ရှစ်ပါး ရှိသော်လည်း။ ထွင်ရှားတက် ကြသောဝါယောဓာတ် လွန်ကဲသည်ကို အကြောင်း ပြု၍၊သုတ္တန်နည်းအားဖြင့်ဝါယောကာယဟူ၍ ခေါ် ဆိုရပါသည်။

မေး။ ၊ ထိုဥဒ္ဓင်္ဂမ ဝါယောဝတ်အစုသည်။ တစ်
ထုထွေသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘန်ဆင်းချက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်
လာပါသလော။ သို့မဟုတ်။ အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်ပေါ်
လာပါသလော။

ဖြေ။ ၊ တစ်ထုထွေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘန်ဆင်းချက်
ကြောင့်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာသည့် မဟုတ်ပါ။ အ
ကြောင်းမဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာသည်လည်းမဟုတ်ပါ။ ကံ၊
စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ၊ အကြောင်း ထေးပါးတို့ကြောင့်
ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သဘော
နှင့်မကင်းသောကြောင့် သစ်တဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ၊ ထိုဥဒ္ဓင်္ဂမ ဝါယောဝတ်အစုသည်။ မြေ
သောသဘောရှိသောနိဂ္ဂမ္ဘိယုဒ်ဖြစ်ပါသလော။

ဖြေ။ ၊ မြေသော သဘောမရှိပါ။ ခဏ-ခဏ-ကုန်
ဆုံးပျက်စီးတတ်သောအနိဂ္ဂမ္ဘိယုဒ်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ၊ ထိုဥဒ္ဓင်္ဂမ ဝါယောဝတ်အစုသည်။ တင့်
တယ်သောသုဘသဘော။ အလိုရှိအပ်သော-ဣဒ္ဓသ
ဘော။ ချမ်းသာသော-သုခသဘောနှင့် ပြည့်စုံပါသ
လော။

ဖြေ။ ၊ သုဘ သဘော၊ ဣဒ္ဓသဘော၊ သုခ သ
ဘောတို့နှင့် ပြည့်စုံသည့် မဟုတ်ပါ။ မတင့်တယ်
သော အသုဘသဘော။ အလိုရှိအပ်သော အနိဂ္ဂ

သဘော၊ဆင်းရဲသော ဒုက္ခသဘောတို့နှင့်သာ ဖြည့်စုံပါသည်။

မေး။ ထို ဥဒ္ဓင်္ဂီဒ ဝါယောဓာတ် အစုသည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ အသက်ဇီဝဟူ၍ စွဲသန်းထိုက်ပါသလော။

ဖြေ။ ဝေဟ်သုတ္တံ အစု သက်သက်မျှ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ဟူ၍၎င်း၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ဟူ၍၎င်း၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ဟူ၍၎င်း၊ အသက်ဇီဝဟူ၍၎င်း၊ စွဲသန်းထိုက်သည့် မဟုတ်ပါ။ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အနှစ်သစ်ရမရှိ၊ အပိုးရမရသော-အနတ္တအစစ်၊ သတ္တဝါမဟုတ်၊ အသက်မဟုတ်သော-နိသတ္တ၊ နိဇီဝအစစ်မျှသာဖြစ်ပါသည်။

(မှတ်ချက်။ ကြွင်းကျန်သော ဝါယောဓာတ် အစုတို့၌လည်း၊ ဤနည်းအတိုင်း၊ အမေးအဖြေပြုလုပ် စီရင်ပါလော့)

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု-ပထဝီ ဓာတ် အစု၊ အာပေါဓာတ်အစု၊ တေဇောဓာတ်အစု၊ ဝါယောဓာတ်အစု-တို့ကို အသီးအသီး ဝေဘန်၍၊ ပရမတ်ဉာဏ်အားဖြင့် ဖြေကြား ပေသောကြောင့်၊ ကောင်းမွန်သန်ရှင်းစွာ ထိရပေပြီ။ ထိုပြင်တာဘန် မေးမြန်းရန် ဤသည့်မှာပထဝီဓာတ်နှစ်သက်၊ အာပေါဓာတ် ဆွဲ

နှစ်ပါး၊ တေဇောဝတ် လေးပါး၊ ဝါယောဝတ်
 ခြောက်ပါး၊ အပေါင်း အားဖြင့် (၄၂) လေးဆဲ့နှစ်
 ပါးအပြားရှိသော ကောဋ္ဌာသအရတို့ကို၊ ကံ၊ စိတ်၊
 ဥတု၊ အာဟာရ၊ အကြောင်း လေးပါးနှင့်တွဲ၍ မည်
 သည့်အကြောင်းကြောင့် မည့်သည့် ကောဋ္ဌာသဖြစ်
 စုံကို၊ ဥပဇာန်စုံအောင်တော်၍၊ ဖွတ်သားရန် ဖြေဆို
 ဝါ။

ဖြေ၊ လေးဆဲ့ နှစ်ပါးသောရပ် ကောဋ္ဌာသတို့
 တွင်၊ ဥဒရိယံ၊ ဧစာသစ်၊ ကရိသံ၊ အစာဟောင်း၊
 ဝုဇ္ဈိ၊ ဖြည့်၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်၊ ဤကောဋ္ဌာသလေးပါး
 တို့သည်၊ ဥတုသက်သက်ကြောင့်ဖြစ်ကြပါသည်။ ။
 အထာ၊ မျက်ရေ၊ သေဒေါ၊ ချွေ၊ သိဗ်သဏီကာ၊ နှပ်၊
 ခေဇ္ဇော၊ တံထွေး၊ ဤကောဋ္ဌာသ လေးပါးတို့သည်၊
 ရံခါစိတ်ကြောင့်ဖြစ်၍၊ ရံခါဥတုကြောင့် ဖြစ်ကြပါ
 သည်။ ပါဠိကတေဇောဝတ်သည်၊ ကံသက်သက်
 ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ထွတ်သက်၊ ဝင်သက်-ဟု ဆို
 နှစ်သော၊ အထာသ၊ ပထာသ၊ ဝါယောဝတ်
 သည်၊ စိတ်သက်သက်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဖြေ
 ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တွင်းသော၊ ကောဋ္ဌာသသုံးဆဲ့ နှစ်
 ပါးတို့သည်၊ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ၊ အကြောင်း
 လေးပါးတို့ကြောင့်ဖြစ်ကြပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်-ဇာတ်ခါး

- (က) အစာနှစ်မယ်၊ ဖြည့်ကျင်ငယ်၊ ထေသွယ်
ဥထုဇာ၊
- (ခ) မီးပါစကာ၊ ကမ္မဇာ၊ သာသာဝိတ္တဇာ၊
- (ဂ) မျက်ရေနှင့် ချွေး၊ နှပ်တံထွေး၊ လေးခုစိတ်-
ဥဇာ၊
- (ဃ) သုံးဆဲ နှစ်ချ၊ အကြွင်းရ၊ စတုအကြောင်းချ၊

—:0:—

ဝိညာဏဇာတ်နှင့်ဆိုင်သော
အမေး အဖြေ။

မေး။ ။ ပဉ္စဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝိညာဏ
ဇာတ် ငါးပါးတို့သည်၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်
ဖြစ်ပေါ်ကြပါသနည်း။

ဖြေ။ ။ ထိုပဉ္စဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ဇာတ်
ငါးပါးတို့သည်၊ အကျိုး ပိပါက်များ မှန်ကြသဖြင့်၊
ရှေးကံကြောင့်သာ ဖြစ်ကြပါသည်။ တစ်ခုတစ်ခုသော
ဝုပ္ပါလ်တန်ဆင်းမှုကြောင့်လည်း ဖြစ်ပေါ်ကြသည်
မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမဲ့ သက်သက်လည်း ဖြစ်ပေါ်
ကြသည်မဟုတ်ပါ။

မေး။ ထိုပစ္စုပ္ပန်တို့တွင်၊ မြင်တတ်သော
ပစ္စုပ္ပန်တို့သည်၊ ပစ္စုပ္ပန် အနေအားဖြင့်၊
သွားကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော အခါ၊ အဘယ် အ
ကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်း။

ဖြေ။ စက္ခုဝတ္ထုတည်းဟူသော ငှါရာ နိဿယ၊
ဗျာဓိတည်းဟူသော အာရမ္မဏ၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါး
ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ဤအကြောင်းနှစ်ပါး မ
ရှိလျှင်၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဌာမစွမ်းနိုင်ပါ။

မေး။ ကြားတတ်သော၊ သောတပစ္စုပ္ပန်တို့သည်
သည့်၊ ပစ္စုပ္ပန်အနေအားဖြင့် သွားကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာ
သောအခါ၊ အဘယ်အကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်
ပါသနည်း။

ဖြေ။ သောတဝတ္ထုတည်းဟူသော ငှါရာ နိဿ
ယ၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော အာရမ္မဏ၊ ဤအကြောင်း
နှစ်ပါးကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

မေး။ နှံ့တတ်သော ဗောဓိပစ္စုပ္ပန်တို့သည်၊
ပစ္စုပ္ပန်အနေအားဖြင့်၊ သွားကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော အ
ခါ၊ အဘယ်အကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာပါ
သနည်း။

ဖြေ။ ဗောဓိဝတ္ထုတည်းဟူသော ငှါရာ နိဿယ၊

ကန္တာရုံတည်းဟူသော အာရမ္မဏ၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

မေး။ ဇိဝှာဝိညာဏ ဓာတ်သည်၊ ပစ္စုပ္ပန်အနေအားဖြင့်၊ သွားခနဲ ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ၊ အာဟာယ်အကြောင်းများကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်း။

ဖြေ။ ဇိဝှာဝိညာဏတည်းဟူသော ငှိရာ နိဿယ၊ ရာသာရုံတည်းဟူသော အာရမ္မဏ၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

မေး။ ကာယဝိညာဏ ဓာတ်သည်၊ ပစ္စုပ္ပန်အနေအားဖြင့် သွားခနဲ ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ၊ အာဟာယ်အကြောင်း များကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်း။

ဖြေ။ ကာယဝိညာဏတည်းဟူသော ငှိရာ နိဿယ၊ ဗောဓုဗ္ဗာရုံတည်းဟူသော အာရမ္မဏ၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ဤအကြောင်း နှစ်ပါး မရှိလျှင်၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ။

မေး။ မနောဓာတ်သည်၊ ပစ္စုပ္ပန်အနေအားဖြင့် သွားခနဲဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ၊ အာဟာယ်အကြောင်း များကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်း။

ဖြေ။ ။ဟေထဝတ္ထု တည်းဟူသော ဗြဟ္မာနိဿယ
သရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဤအာ
ရုံငါးပါးတို့တွင်တပါးပါးအာရုံဖြစ်သော အာရမ္မဏ၊
ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

မေး။ ။မနောဝိညာဏဘဝတ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်အနေ
အားဖြင့်သွားခဲနဲ့ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ၊ အဘယ်အ
ကြောင်းများကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်း။

ဖြေ။ ။ပဉ္စဝေါဘာသာသုံးနှစ်၊ ဟေထဝတ္ထု တည်းဟူ
သော ဗြဟ္မာနိဿယ၊ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊
ဝေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံ၊ ဤအာရုံခြောက်ပါးတို့တွင်တပါး
ပါးအာရုံဖြစ်သော အာရမ္မဏ၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါး
ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ အရူပသုံးနှစ် မနောဝိညာ
ဏဘဝတ်ဖြစ်သောအခါ၊ ဗြဟ္မာနိဿယအကြောင်းမရှိ
ဘဲဖြစ်နိုင်ပါသည်။

မေး။ ။ထာရ-သာရ-ထာရ- နာမ်တရားဖြစ်
သော ဝိညာဏဘဝတ်တို့၏အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်ပုံ
များကိုဖြေဆိုသဖြင့်ထိရပါပြီ။ ထိုဝိညာဏဘဝတ်ဟူ
ဆီအင်သော နာမ်တရားတို့သည်၊ မြဲသော နိစ္စတရား
များဖြစ်ကြပါသလော။

ဖြေ။ ။မြဲသော နိစ္စတရားများမဟုတ်ကြပါ။ အ
ကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်သော သစ်တရား

များသာဖြစ်ကြသောကြောင့်၊ ဓာတာဏဖြစ်ပြီးလျှင်၊ ဓာတာဏ-ဏပျက်စီးသောအနိစ္စတရားများသာဖြစ်ကြပါသည်။

မေး။ ။ ထိုဝိညာဏာဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော နာမ်တရားတို့သည်၊ တင့်တယ်သော-သုတထဘော၊ အလိုရှိအပ်သော ဣဋ္ဌထဘော၊ ချမ်းသာအောင်ရွက်ဆောင်နိုင်သော-သုတထဘောနှင့် ပြည့်စုံကြပါသလော။

ဖြေ။ ။ သုတထဘော၊ ဣဋ္ဌထဘော၊ သုတထဘောနှင့် ပြည့်စုံကြသည်မဟုတ်ပါ။ ဝန်မကင်းသောတရားများသာဖြစ်ကြသောကြောင့်၊ မတင့်တယ်သောအသုတထဘော၊ အလိုမရှိအပ်သော အနိဋ္ဌထဘော၊ ဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်ပွားအောင် ရွက်ဆောင် ဖန်တီး တတ်သော ဒုက္ခထဘောတို့နှင့်သာ ပြည့်စုံကြပါသည်။

မေး။ ။ ထိုဝိညာဏာဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော နာမ်တရားအစုကို၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ အသက်ဖီဝဟူ၍ စွဲလန်းခြင်းငှာ ထိုက်ပါမည်လော။

ဖြေ။ ။ ဝိညာဏာဓာတ်ထဘောသက်သက်မျှသာ ဖြစ်သောကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါဟူ၍ ၎င်း၊ ငါ၊ သူတပါးဟူ၍ ၎င်း၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမဟူ၍ ၎င်း၊ စွဲလန်းခြင်းငှာ မထိုက်ပါ။ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အနှစ်သာရမရှိ၊ အပိုး

ရေသော၊ အနတ္တအစစ်၊ သတ္တဝါမဟုတ်၊ အသက်မ
ဟုတ်သောနိသတ္တ၊ နိဇီဝ၊ အစစ်မျှသာဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထိုဝိညာဏဝတ်တို့၏ သိမှုကို၊ ပုဂ္ဂိုလ်
သတ္တဝါတို့၏သိမှုဟူ၍ ခေါ်ဆိုထိုက်ပါသလော။

ဖြေ။ အခရုံတိုက်ဆိုက်လာသောအခါ၊ ဖြစ်ပေါ်
လာသောနာမ်ဝတ်သဘောမျှသာဖြစ်သောကြောင့်၊
ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့၏သိမှုဟူ၍ မဆိုထိုက်ပါ။ ပရ
မတ္တတရားတို့၏အကြောင်းအားလျော်စွာဖြစ်ပေါ်နေ
မှုဟူ၍သာဆိုထိုက်ပါသည်။

နာမ်တရားတို့၏ ခြုံစု။ နာမ်တရားတို့၏
အာရုံဖြစ်သော။ ဝတ္ထုနှင့်အာရုံတို့
ကိုစေတနာ၍ မေးပုံဖြေပုံများ။

မေး။ သာသ-သာသ-သာသ။ ဝိညာဏဝတ်တို့နှင့်
ဆိုင်သော၊ ဖြေကြားချက်များကိုကြားသိရပါသဖြင့်၊
ထက်ဥာဏ်ပွင့်လင်း၍၊ သိမြင်ခြင်း တိုးပွားရပေပြီ။
ထိုဝိညာဏဝတ်တို့ဖြစ်ပေါ်ရာတွင်၊ မကင်းရာမကင်း
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုနှင့်အာရုံများ ရှိခဲ့ရာတွင်၊
ဝိညာဏဝတ်တို့၏ ဖြစ်ပေါ်သောဝတ္ထုများကို၊ သ
ရင်အားဖြင့်သော်ဖြပါ။

ဖြေ။ ဝတ္ထုဝတ္ထု၊ သောတဝတ္ထု၊ စာနဝတ္ထု၊

ဇိဝ္ဗါဝတ္ထု၊ ကာယဝတ္ထု၊ ဟဒယဝတ္ထု၊ အားဖြင့်မိညွှာ
ဇာတာတ်တို့၏ ငြိရာဖြစ်သော ဝတ္ထု ရုပ်တရား-ခြောက်
ပါးရှိပါသည်။

မေး။ ။ ထိုဝတ္ထု ရုပ်ခြောက်ပါးတို့၏ သဘောအ
ဓိပ္ပာယ်များကို ထင်ရှားစွာ သိရအောင် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်၏ ငြိရာ၊ အဆင်းခေတ်
၏ ထိခိုက်ရာ ဝတ္ထုကို၊ စက္ခုဝတ္ထု ခေါ်ပါသည်။ မျက်
လုံးဟူ၍လည်း ခေါ်ပါသည်။ ။ သောတာပိညာဏ်စိတ်
၏ ငြိရာ၊ အသံခေတ်၏ ထိခိုက်ရာ ဝတ္ထုကို၊ သောတာ
ပိညာဏ်စိတ်၏ ငြိရာ၊ အနံ့ခေတ်၏ ထိခိုက်ရာ
ဝတ္ထုကို၊ ဗာနဝတ္ထု ခေါ်ပါသည်။ နှာခေါင်းဟူ၍
လည်း ခေါ်ပါသည်။ ။ ဇိဝ္ဗါဝိညာဏ်စိတ်၏ ငြိရာ၊ အ
ရသာခေတ်၏ ထိခိုက်ရာ ဝတ္ထုကို၊ ဇိဝ္ဗါဝတ္ထု ခေါ်ပါ
သည်။ ဈာဟူ၍လည်း ခေါ်ပါသည်။ ။ ကာယဝိ
ညာဏ်စိတ်၏ ငြိရာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗအထွေခေတ်၏ ထိခိုက်
ရာဖြစ်သော ဝတ္ထုကို ကာယဝတ္ထု ခေါ်ပါသည်။ ကိုယ်
ဟူ၍လည်း ခေါ်ပါသည်။ မနောခေတ်၊ မနောဝိညာဏ်
ခေတ်တို့၏ ငြိရာ၊ အာရုံခြောက်ပါးတို့၏ ထိခိုက်ရာဖြစ်
သော ဝတ္ထုကို ဟဒယဝတ္ထု ခေါ်ပါသည်။ နှလုံးဟူ၍
လည်း ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ထိုဝတ္ထုရုပ်ခြောက်ပါးတို့သည် သတ္တ
ငါတို့၏သန္တာန်၌ အဘယ်မျှလောက် အရေးကြီးပါ
သနည်း။

ဖြေ။ အရေးကြီးပုံကို အစွမ်းကုန်အောင် ဖြေ
ကြားခြင်းငှာမစွမ်းနိုင်ပါ။ သတ္တဝါတို့သန္တာန်မှာ အ
ဏှအကြီးဆုံးဟူ၍သာ ဖြေဆိုဘွယ် ရှိပါသည်။ ဤ
ဝတ္ထုရုပ် ခြောက်ပါးရှိခြင်းကြောင့်သာလျှင် ငါမြင်
နိုင်သည်၊ ငါကြားနိုင်သည်၊ ငါနင်းနိုင်သည်၊ ငါလျှောက်
နိုင်သည်၊ ငါထိတွေ့နိုင်သည်၊ ငါထိနိုင်သည်၊ ကြံနိုင်
သည်ဟူ၍ အတ္တဒိဋ္ဌိသဘောအားဖြင့် အထင်အမြင်
ကြံ၍နေကြပါသည်။ ထိုဝတ္ထုရုပ်ခြောက်ပါးသည်
အတ္တဒိဋ္ဌိကိုအားမေးသောဌာနကြီးခြောက်ပါးဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုကြောင့် ထိုဝတ္ထုရုပ်ခြောက်ပါးကို အဆုံး
အစအရှိအောင် အရေးကြီးသည်ဟူ၍ ဖြေဆိုပါသည်။

မေး။ ဝတ္ထုရုပ်ခြောက်ပါးရှိခြင်းကြောင့် ထိုသို့
ပါးအတွင်းမှာ အဘယ်သို့သော အလုပ်များ ကြီးစွာ၍
နေပါသနည်း။

ဖြေ။ ဝတ္ထုရုပ်ခြောက်ပါးရှိခြင်းကြောင့် ပိညာဏ်
ခြောက်ပါးတို့ဖြစ်ပေါ် ကြပါသည်။ ထိုအခါ မြင်မှုအ
လုပ်ကြီး၊ ကြားမှုအလုပ်ကြီး၊ နင်းမှုအလုပ်ကြီး၊ လျှောက်
မှုအလုပ်ကြီး၊ ထိတွေ့မှုအလုပ်ကြီး၊ ထိမှုကြီး၊ အထင်

ကြီး၏အလုပ်ကြီးခြောက်ပါး ကြီးပွား၍နေပါသည်။
ဤအလုပ်ကြီးခြောက်ပါးကိုပင်၊ သတ္တဝါတို့၏ပခာနု
အလုပ်ကြီး၊ တုံသုံးပါးတည်းဟူသော သံသရာ၏ပခာ
နုအလုပ်ကြီးများဖြစ်သည်ဟူ၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ ။ သိပခာနုအလုပ်ကြီးခြောက်ပါး၊ ကြီးပွား
၍နေပါလျှင်၊ အဘယ်သို့သောအကျိုးတွေဖြစ်ပေါ်၍
နေပါသနည်း။

ဖြေ။ ။ ရေတွက်ခြင်းငှာ ဆုံးနိုင်ဘွယ်ရာမဟုတ်
သော ဝဋ်ဒုက္ခအကျိုးတွေ၊ မြီးမြီးဝေအောင်ဖြစ်ပေါ်
၍နေကြပါသည်။ မြင်မှုအလုပ်ကြီးကိုအကြောင်းပြု၍၊
ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံတွေ၊ မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ
တွေမဆုံးနိုင်အောင်ဖြစ်ပေါ်နေကြပါသည်။ ။ ထိုကံ
များအတွက်ကြောင့်၊ သံသရာသံသရာခွင်၌၊ ကုသလဝိ
ပါက်ထည်းဟူသောကောင်းကျိုးတွေ၊ အကုသလဝိ
ပါက်တည်းဟူသော မကောင်းကျိုးတွေ၊ ကမ္မဇရုပ်
တွေဖြစ်ပေါ်၍နေကြပါသည်။ ။ ထိုနည်းတူစွာ၊ ကြား
မှုအလုပ်ကြီးကို အကြောင်းပြု၍၊ နမ်းမှုအလုပ်ကြီး
ကို အကြောင်းပြု၍၊ ထျက်မှုမျှမှု အလုပ်ကြီးကိုအ
ကြောင်းပြု၍၊ တွေ့ထိမှုအလုပ်ကြီးကိုအကြောင်းပြု၍၊
ထိမှု၊ ကြိမှု၊ အလုပ်ကြီးကိုအကြောင်းပြု၍၊ ကောင်းမှု
ကုသိုလ်ကံတွေ၊ မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံတွေ၊ မ

ဆုံနိုင်အောင် ဖြစ်ပေါ်နေကြပါသည်။ ထိုကံများအထွက်ကြောင့်၊ ကုသလံ ဝိပါက် တည်းဟူသော ဆောင်းကျိုးတွေ၊ အကုသလဝိပါက်တည်းဟူသောမဆောင်းကျိုးတွေ၊ ကမ္မဇရုပ်တွေ ဖြစ်ပေါ်၍နေကြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့အကျိုးဝိပါက်တွေ၊ ကမ္မဇရုပ်တွေ၊ အမြင်မပြတ်-အတောမသတ်နိုင်အောင်၊ ဆက်ထက်ဖြစ်ပေါ်၍နေသည်ကိုပင်၊ သံသရာကြီးဟု၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ ထိုကဲ့သို့ အစဉ်မပြတ် ဆက်ထက်၍နေသော သံသရာဝင်္ဂဇာတ်ကင်းပြတ်အောင်၊ ထိုဝတ္ထုခြောက်မျိုးနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ အဘယ်ကဲ့သို့သော အထုပ်မျိုးထိုထုထောင်ရပါမည့်နည်း။

ဖြေ။ ထိုဝတ္ထုရုပ် ခြောက်မျိုးကို၊ သံသရာ၌ ထည့်ကြောင်း၊ သံသရာမှထွက်မြောက်ကြောင်းဟု၍ ဆိုနိုင်ပါသည်။ ထိုဝတ္ထုခြောက်မျိုးကို၊ တစုံတရာ ဆင်ခြင်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဖြစ်မြဲအတိုင်းလက်လွှတ်၍ထားလိုက်ပါလျှင်၊ သံသရာရှည်သည်ထက် ရှည်လျားရန်သာဖြစ်ပါသည်။ ခေတ်ကိုအရင်းထား၍၊ ဝိပဿနာဥာဏ်အားဖြင့် မှန်သောအတိုင်း ထင်မြင်အောင် ဆင်ခြင်ရှုစားခဲ့ပါလျှင်၊ သံသရာမှထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

အေး၊ သံသရာ ဝေဇာတ်မှာ ကင်းပြစ် ထွက်
မြောက်အောင်ဆင်ခြင်ပုံကို အမြွက်ပွားသော်ဖြပါ။

ဖြေ၊ စက္ခု၊ ဝတ္ထု၊ ကိုအကြောင်းပြု၍ အဆင်းရှု
ပါရုံကိုမြင်ရာ၌ စက္ခု၊ ဝတ္ထု၊ ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ ဟူ
၍ဝေဇာတ်သုံးပါးဖြစ်ပေါ်တိုက်ဆိုင်ကြပါသည်။

ထို့ခေတ်သုံးပါးတို့က မြင်ခြင်းကိစ္စဖြစ်အောင်ရွက်
ဆောင်ကြသောအခါ ဗဝာ၊ ဝေဒနာ၊ စာဏှာ၊ ဝေဇာတ်
များသည် နောက်လိုက်အနေအားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်၍လာကြ
ပြန်ပါသည်။ ထိုအခါ ငါမြင်သည်၊ ယောက်ျားကို
ငါမြင်သည်၊ မိန်းမကိုငါမြင်သည်၊ ဥယျာဉ်ပန်းမာတ်
ကိုငါမြင်သည်၊ ဤသို့ဝေသောအခါဖြင့် အတ္တနှင့်ဆိုင်
သော အထင်အမျိုးမျိုးတွေ ဖြစ်ပေါ်၍ လာကြပါ
သည်။ ဝိပဓာနာဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊
ငါမြင်သည်မဟုတ်။ စက္ခု၊ ဝတ္ထု၊ ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိ
ညာဏ်၊ ဤဝေဇာတ်သုံးပါးတို့၏ ဖြစ်ပေါ်တိုက်ဆိုင်ခြင်း
ကြောင့် မြင်မှုသဘော ပေါ်ပေါက်လာရခြင်းဖြစ်၍
ဝေဇာတ်တို့၏ မြင်ခြင်းကိစ္စများသာဖြစ်သည်။ အတ္တဝါတို့
၏မြင်ခြင်းမဟုတ်။ အမြင်ခံသော ရူပါရုံသည်လည်း
ယောကျာ်းလည်း မဟုတ်။ မိန်းမလည်းမဟုတ်။ ဥ
ယျာဉ် ပန်းမာတ် လည်း မဟုတ်။ အဆင်း ရူပါရုံ
သက်သက်မှသာ ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ထင်မြင်နိုင်ပါ

ဧည့်၊ ပရမတ္ထခေတ်ဥဒဏ်ဆိုက်ရောက်၍၊ ဝိပဿနာ
 အလင်းပေါ်ပေါက်သည့်မူ၍ ဆိုရပါသည်။ အနတ္တ
 ဝိဇ္ဇာဥဒဏ်ပွင့်လင်း လာသည်ဟူ၍လည်း ဆိုနိုင်ပါ
 သည်။ ထိုပြင်ဆင်ခြင်ရှုစားရန် လိုပြန်သည်မှာ၊
 စက္ခုဝတ္ထု၊ ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ ဤခေတ်သုံးပါးတို့
 သည်၊ အမြဲထာဝရအစဉ်တည်နေကြသောခေတ်မျိုး
 မဟုတ်ကုန်။ အကြောင်းအားလျော်စွာခဏ၊ ခဏ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ခဏ၊ ခဏ၊ ချုပ်ဆုံးသော ခေတ်များဖြစ်ကြသော
 ကြောင့်၊ အနိစ္စအမှန်တွေဖြစ်ကြပါသည်။ ဝဋ်ဒုက္ခဆင်း
 ခဲမှစ၍၊ အမျိုးမျိုးဆင်းရဲအောင် ရွက်ဆောင်သော
 ခေတ်များဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခအမှန်တွေဖြစ်ကြပါ
 သည်။ ဤကဲ့သို့ဆင်ခြင်လာအောင် ရှုဆင်ခြင်သော
 အခါ၊ အနိစ္စ ဝိဇ္ဇာဥဒဏ်၊ ဒုက္ခဝိဇ္ဇာဥဒဏ်များ ပေါ်
 ပေါက်၍ လာပါသည်။ ဤသို့ ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအ
 ထိုင်း၊ စက္ခုဝတ္ထုကို အကြောင်းပြု၍၊ အနိစ္စဝိဇ္ဇာ
 ဥဒဏ်၊ ဒုက္ခ ဝိဇ္ဇာဥဒဏ်၊ အနတ္တ ဝိဇ္ဇာဥဒဏ် ပေါ်
 ပေါက်၍လာအောင်ရှုဆင်ခြင်နိုင်ပါလျှင်၊ သံသရာမှ
 ထွက်မြောက်၍၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပေါက်ရောက် စေနိုင်ပါ
 သည်။ သောထဝတ္ထုစသည်တို့၌လည်း၊ ထိုနည်း
 တူစွာ၊ အနိစ္စဝိဇ္ဇာဥဒဏ်၊ ဒုက္ခဝိဇ္ဇာဥဒဏ်၊ အနတ္တ
 ဝိဇ္ဇာဥဒဏ်ပေါ် ပေါက်အောင်ရှုဆင်ခြင်ရပါသည်။

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ စက္ခု၊ ဝတ္ထုကို အကြောင်းပြု၍၊ ဝိပဿနာဝိဇ္ဇာဥာဏ်ပေါ်ပေါက်အောင် ရှုဆင်ခြင်ပုံများကို၊ သိမ်မွေ့နက်နဲစွာ ဖြေကြားပေသောကြောင့်၊ ဥာဏ်အမြင်ရှင်းအောင်၊ ပွင့်လင်းစွာ သိရပေပြီ။ ထိုဝတ္ထုခြောက်ပါးကို ထူးအားဖြင့် ရသင့်၊ မရသင့်၊ ဝေဘန်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ကာမတဆဲ တထူးတို့မှာ၊ ဝတ္ထုခြောက်ပါးကို စုံထင်စွာ ရရှိနိုင်ပါသည်။ အသညသတ် ကြည့်သော။ ရူပ-၁၅ ထူးတို့မှာ၊ စက္ခု၊ ဝတ္ထု၊ သောတဝတ္ထု၊ ဟဒယဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသုံးပါးကိုသာ ရနိုင်ပါသည်။ အသညသတ်ထူး၊ အရူပလေးထူး၊ ဤခြောက်ထူးတို့မှာ ဝတ္ထုရုပ်တရားများ ရနိုင်ပါ။

မေး။ ဝတ္ထုခြောက်မျိုးတွင်၊ စက္ခု၊ သောတ၊ စာနု၊ ဇိဝှိ၊ ကာယ၊ ဤဝတ္ထုငါးပါးတို့ကို၊ အဘယ်အမည်သညာတို့ဖြင့် ခေါ်ဆိုရပါသေးသနည်း။

ဖြေ။ ထိုဝတ္ထုငါးပါးတို့ကို၊ ပဿဒ၊ ဟူသော အမည်၊ ရှိရဟူသော အမည်တို့ဖြင့် ခေါ်ဆိုရပါသေးသည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် ပဿဒဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသနည်း။

ဖြေ၊ ဖတ်မှန်ကဲ့သို့ ကြည်ထင်၍၊ အာရုံထင်
သည့်ကိုပသာဒဟုခေါ်ဆိုရပါသည်။ အာရုံတို့၏ထင်
နား ကြည်ထင်သောဝတ္ထုများဖြစ်၍၊ ပသာဒဟုခေါ်
ဆိုရပါသည်။ အကြည်သတ်-ဟူ၍ သည်းခေါ်ဆိုရပါ
သည်။

မေး၊ ထိုပသာဒငါးမျိုးတို့၌၊ အသီး၊ အသီးအာ
ရုံထင်ပုံကိုဘော်ပြပါ။

ဖြေ၊ ၁၀ကွဲအကြည်သတ်၌၊ အဆင်းမျိုးစုံ-ရူပါ
ရုံထင်ပါသည်။ သောဘအကြည်သတ်၌၊ အသံမျိုးစုံ-
သဒ္ဒါရုံထင်ပါသည်။ ဗာနအကြည်သတ်၌၊ အနံ့မျိုး
စုံ-ဝဋ္ဌာရုံထင်ပါသည်။ ဇိဝှါအကြည်သတ်၌၊ အရသာ
မျိုးစုံ-ရသာရုံထင်ပါသည်။ ကာယအကြည်သတ်၌၊
အတွေ့အထိမျိုးစုံ-ပောဋ္ဌဗ္ဗာရုံထင်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့
အကြည်သတ်အသီးသီးတို့၌ အာရုံအသီးသီးတို့ထင်
ကြပါသည်။

မေး၊ ဝတ္ထုရုပ်ငါးပါးကို၊ အသတ်ကြောင့်ခွါရ-
ဟုသောအမည်ဖြင့်ခေါ်ဆိုရပြန်ပါသနည်း။

ဖြေ၊ လောက၌ရှိသောတံခါးပေါက်များသည်၊
ထွက်ရာဝင်ရာဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူစွာ၊ စိတ်တို့
၏ထွက်ပေါ်ရာ၊ အာရုံတို့၏ ဝင်ရာများ ဖြစ်ကြသော
ကြောင့်ခွါရ-ဟုသောအမည်ဖြင့်ခေါ်ဆိုရပါသည်။

ဝီထီအမြောက်ကိုဖြုတ်ချက်။

မေး။ စက္ခုအကြည်ခတ်၌၊ ရူပါရုံထင်မြင်လာ
ခြင်းကြောင့်၊ စက္ခု၌ ရုပီထိစိတ်များဖြစ်ပေါ်လာကြ
သည်ဟုဆိုရာ၊ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ပုံကို၊ အတိမဟန္တာရုံ ဝီ
ထီတရုချ၍ဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ စက္ခုအကြည်ခတ်၌၊ ရူပါရုံထင်မြင်လာ
သောအခါ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော အတိမဟန္တာရုံဝီထီ
သည်ကား။ အတိတဘဝင်၊ စလနဘဝင်၊ ဥပစ္ဆေ
ဒဘဝင်၊ ပဉ္စဒါရာဝဇ္ဇာနံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သမ္ပုဋိန္ဒြိယ
သန္တီရဏ၊ ရဋ္ဌော၊ ဇော-၇-ကြိမ်၊ တဒါရုံနှစ်ကြိမ်၊
ထိုနောက် ဘဝင်စိတ်၊ ဤသည်ကား။ အတိမ
ဟန္တာရုံ-စက္ခု၌ ရုပီထိဖြစ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် စက္ခု၌ ရုပီထိဟူ၍ ခေါ်
ဆိုရပါသနည်း။

ဖြေ။ စက္ခုအကြည်ခတ်၌ ရူပါရုံထင်လာသော
အခါ၊ စက္ခု၌ ရုကိုပဓာနထား၍၊ စိတ်အများဖြစ်ပေါ်
စာကြသောကြောင့်၊ စက္ခု၌ ရုပီထိဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါ
သည်။

မေး။ ဖြေဆိုခဲ့သော ဝီထီ၌၊ ရူပါရုံကို အာရုံပြု
သောစိတ်တို့ကို၊ မြိရာဝတ္ထုနှင့် တကွဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ ရှေ့ဘဝင်၊နောက်ဘဝင်၊များကိုချန်ထား
၍၊ပစ္စုဒ္ဓါရဝဇ္ဇာန်းအစ၊တဒါရုံအဆုံးရှိသော စိတ်တို့
ထရူပါရုံကိုအာရုံပြုကြပါသည်။ ရှေ့ဘဝင်၊နောက်
ဘဝင်၊စိတ်တို့သည်ကား၊မိမိတို့ပြုဖြုတ်တိုင်း၊ ဖြစ်စေ
အာရုံကိုသာ၊ အာရုံ ပြုကြပါသည်။ ငြိရာကိုဆို
သော်၊စက္ခုဝိညာဏ်တရသာလျှင်၊စက္ခုဒွါရကိုမှီ၍၊
ကြွင်းသော စိတ်တို့က၊ ဟဒယဝတ္ထုကို မှီကြပါ
သည်။

မေး။ ထိုစိတ် စိတ်များကို၊ ဓာတ်အားဖြင့်ဝေ
ဘန်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ပစ္စုဒ္ဓါရဝဇ္ဇာနှင့် သမ္ပုဒ္ဓိစွိုင်းသည်၊ မနော
ငါဖြစ်ပါသည်။ စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ သူ့အမဉ္ဇာ
သညာအတိုင်း စက္ခုဝိညာဏ ဓာတ် ဖြစ်ပါသည်။
ကြွင်းသောစိတ်တို့သည်ကား၊ မနောဝိညာဏဓာတ်
ဖြစ်ကြပါသည်။

မေး။ ဘာစိတ်အတွက်ကြောင့် စက္ခုဒွါရ စိတ်
စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်ကြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်
အောင်စီရင်ပေးသောဝုဂ္ဂိုလ်များရှိနေပါသလော။

ဖြေ။ နိထိစိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်အောင်၊ စီရင်တန်
ဆင်းပေးသောဝုဂ္ဂိုလ်မှီပါ၊ရှုပါရုံတည်းဟူသောအ
ဇ်ဆတ်၊ စက္ခုအကြည့်တည်းဟူသောအမဓာတ်၊ ဤ

အဖိုဇာတ်, အမဇာတ်, ဒှပ်ပါး တိုက်ခိုက်ကြံရာ၊ ရုပ်
 ဇာတ်, နာမ်ဇာတ်, တို့၏ သဘော မေတ္တာ အားဖြင့်၊
 စိတ်တွေဖြစ်ပေါ်လာကြပါသည်။ မီးခပ်ကျောက်နှင့်၊
 မီးခပ်သံတုံး ထိခိုက်မိရာ၊ မီးပွား၊ မီးပွင့်ကလေးတွေ
 ပွင့်ပေါ်သကဲ့သို့ပင်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ၊ ဝတ္ထုနှင့်အာရုံတို့၏ အမ, အဖို, သဘော
 တို့ကိုစုံထင်စွာဖြေကြားပါဦး။

ဖြေ။ ၊ စက္ခု, သောတ, ဣန္ဒြိယ, ကာယ, ဤ
 ငါးပါးကို အတိုက်အခိုက်ခံရသောကြောင့် ဇာတ်မ
 ဟု၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။ ချပါရုံ, သဒ္ဓါရုံ, ဂန္ဓာရုံ, ရသာ
 ရုံ, ဗောဇ္ဇဗ္ဗာရုံ, ဤငါးပါးကို အတင်းဝင်၍တိုက်ခိုက်
 တတ်သောကြောင့် ဇာတ်ဖိုဟု၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။ ၊
 ထိုပြင် ဇာတ်မကို-အထွင်းဇာတ်၊ ဇာတ်ဖိုကို-အပြင်
 ဇာတ်ဟု၍လည်း ခေါ်ဆိုရပါသေးသည်။ ၊ ထိုပြင်
 လည်း ဇာတ်ဖိုများကိုအတင်းတိုက်ခိုက်တတ်သော
 ဒဗြနှင့်တူ၏။ ဇာတ်မများကိုအတိုက်ခံရသော မြို့ရွာ
 များနှင့်တူ၏ဟု၍လည်း ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ဟော
 တော်မူပါသည်။

မေး။ ၊ စက္ခု, ခြာရ ဝိထိဖြစ်ပေါ်၍ အမြင်ဇာတ်
 ပေါ်လာသည်ကို သတ္တဝါတို့က အဘယ်သို့စွဲလန်း
 ထင်မြင်ကြပါသနည်း။

ဖြေ။ သတ္တဝါတို့က၊ ငါမြင်သည်၊ သူမြင်သည့်၊
မိန်းမမြင်သည့်၊ ယောကျ်ားမြင်ဟူ၍ ထင်မြင်စွဲလန်း
ကြပါသည်။

မေး။ ထိုကဲ့သို့သောထင်မြင်ချက်ကို၊ အဘယ်
သို့ဆိုရမည့်နည်း။

ဖြေ။ အတ္တဒိဋ္ဌိ နှိုးဆော်သော ထင်မြင်ချက်မျိုး
ဖြစ်၍၊ အထင်မှားကြီး၊ အစွဲမှားကြီးဟူ၍ဆိုရပါမည်။
ဝင်ဝင်အားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့၏ မြင်မှုမဟုတ်
ပါ။ ရုပ်နာမ်တို့၏ ဓမ္မနိယာမသဘောအားဖြင့် မြင်ခြင်း
ထိန္တကို ရွက်ဆောင်ကြခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့
သို့ ဝါတ်သဘောတို့၏ နိယာမကိစ္စကြီးကို မြင်ပါလျှင်၊
အတ္တဒိဋ္ဌိပျောက်၍၊ အနတ္တဝိန္နာဥာဏ် ပေါ်ပေါက်
နိုင်ပါသည်။

မေး။ အာရုံခါတ်နှင့် အကြည့်ခတ်တို့၏ တိုက်
ခတ်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ် ကြသော ဝိထိစိတ်တို့သည်၊ ခိုင်
မြဲစွာ တည်တံ့နိုင်ကြပါ၏လော။

ဖြေ။ ခိုင်မြဲစွာ တည်တံ့၍ မနေနိုင်ပါ။ ဥပါဒ်သ
ဘောအားဖြင့် ယုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်ပြီးလျှင်၊ ဋီသ
ဘောအားဖြင့် တည်တံ့သည့် ဆိုရရုံကလေးမျှ တည်
ထိုင်၍ တည်သဘောအားဖြင့် ပျက်စီးကြပါသည်။ ဤမျှ

လောံ ထွင်မြန်စွာ ဖြစ်ပေါ်ပျက်စီး သွားကြသော
ကြောင့်၊ အနိစ္စအစစ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ ဥပါဓ်၊ ဌာ၊ ဘင်၊ ဆိုသော အချိန်ကာလ
သည် အဘယ်မျှထောက်ကြာမြင့်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ဥပမာ ပြာသွယ်မရှိအောင် တိုတောင်းထွပါ
သည်။ မျက်တောဇီတခပ်၊ လျှပ်တပျက် အချိန်ကလေး
ကို ကုဋေထသိန်းစိပ်၍၊ တစိပ်စာမျှရှည်ကြာသည်မ
ဟုတ်ပါ။

မေး။ ဝိညာဏ်တရားတို့၏ အသက်တိုကြောင်း
ကို သိရပါပြီ။ ရုပ်တရားများသည်လည်း ထိုနည်းတူ
စွာပင်။ အသက်တိုပါသလော။

ဖြေ။ နာမ်တရားတို့နှင့် နှိုင်းစာလျှင်၊ ရုပ်တရား
တို့က အတန်ကလေးတိုး၍ အသက်ရှည်ကြပါသည်။
နာမ်နှင့်ရုပ် အတူ ဥပါဓ်ပြိုင်၍ ဖြစ်ကြရာတွင်၊ နာမ်
စိတ်ပေါင်း-၁၇-ကြိမ်ပျက်စီးမှ၊ ရုပ်ကတကြိမ် ပျက်
စီးပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရုပ်တရားသည် နာမ်တရား
ထက် (၁၆) တဆ ခြောက်ဆပို၍ အသက် ရှည်
ကြောင်း သင်ရှားပါသည်။

မေး။ စက္ခုဒွါရဝိထိကျ၍ မြင်မှု သဘောထွေ
ဖြစ်ပေါ်၍ နေသည်ကို ချမ်းသာသည်ဟူ၍ ဆိုဆိုက်
ပါသလော။

ဖြေ၊ ချမ်းသာသည်ဟူ၍ မဆိုထိုက်ပါ။ မျက်စိနှင့်ရူပါရုံကို အကြောင်းပြု၍ မြင်မှုသဘောတွေဖြစ်ပေါ်နေခြင်းကို ဆင်းရဲသည်ဟူ၍ဆိုထိုက်ပါသည်။ မြင်မှုကိုအကြောင်းပြု၍ နောင်အခါအကျိုးပေးလတံ့သော ကံအမျိုးမျိုးတွေ ဖြစ်ပေါ် ဖြီးလျှင်၊ အနာဂတ်သံသရာတစ်ခွင်၌၊ အမျှင်မပြတ်နိုင်အောင်၊ အကျိုးမပါကံတွေဖြစ်ပေါ်၍နေပါလိမ့်မည်။ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ပေါ်၍နေမှုကိုပင်၊ ဝဋ် သံသရာဟူ၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။ ထိုဝဋ်သံသရာသည်ပင်လျှင်၊ ဆင်းရဲဒုက္ခအစစ်ကြီးဖြစ်ပါသည်။

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ မျက်စိနှင့် ရူပါရုံ၊ ဆူဆူတိုက်ခိုက်မိခြင်းကြောင့်၊ ဝက္ခန္ဓါရဝိထိပိတ်တွေဖြစ်ပေါ်ပုံ၊ ထိုပိတ်တို့၏ အမြဲမရှိပုံ၊ ဆင်းရဲပုံ၊ ငါဟူ၍မခွဲထမ်းသင့်ပုံများကို၊ ရှင်းလင်းစွာဖြေကြား၍၊ အနိစ္စဝိဇ္ဇာဥာဏ်၊ ဒုက္ခဝိဇ္ဇာဥာဏ်၊ အနတ္တဝိဇ္ဇာဥာဏ်၊ ဤသုံးတန်သောဝိပဿနာအချက်ကို၊ နက်နဲစွာထိရှိပေးပြီ။ ထိုပြင်တပါး။ သောတအကြည်နှင့် သဒ္ဓါရုံ ဆူဆူတိုက်ခိုက်မိခြင်းကြောင့်၊ သောတဒွါရဝိထိပိတ် ဖြစ်ပေါ်ပုံများကို၊ ဝိပဿနာအချက်ပေါ်ပုံနှင့်တကွ၊ ရှင်းလင်းစွာဖြေကြားပါ။

၁၆ အထူးချွန်စွာဖြေကြားနေရန် လိုတော့
No-5.

သုညဇထင်ပါ။ စက္ခုအကြည်ခတ်နှင့် အဆင်းခတ် ထိခိုက်မိကြရာ၊ စက္ခုဒွါရဝိထိဖြစ်ပုံနှင့် တက္ခုဝိပဿနာဆင်ခြင်ပုံကို စုံထင်စွာဖြေကြားပြီးစီးခဲ့ရာ၊ ထိုနည်းအတိုင်းပင်၊ သောတအကြည်နှင့်-သဒ္ဓါရုံ၊ စာနုအကြည်နှင့်-ဂန္ဓာရုံ၊ ဇိဝှါအကြည်နှင့်-ရသာရုံ၊ ကာယအကြည်နှင့်-ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတိုက်ခိုက်မိကြရာ၌၊ စိတ်အစဉ်ဖြစ်ပေါ်ကြသော၊ သောတဒွါရဝိထိစသည့်တို့၌ လည်း၊ ဥာဏ်ဖြင့် ချဲ့ထွင်၍၊ အမြင်ဥာဏ် ပွင့်လင်းထိုက်ထွပါထေ့သည်။

မေး။ ပဉ္စဒွါရနှင့်၊ ပဉ္စဝိညာဏ်တို့ ဖြစ်ပုံကို၊ စုံထင်စွာဖြေကြားသဖြင့်၊ အသိဥာဏ်တိုးပွားရပေပြီ။ မနောအကြည်နှင့်၊ ဓမ္မာရုံတို့၏ ထိခိုက်ဖြစ်ပေါ်ပုံကိုဖြေဆိုပါဦးလော့၊ အတတ်စိတ်များကို မနောဒွါရဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသည်နည်း။

ဖြေ။ တောင်စိတ်တဆဲ ကိုးပါးကို၊ မနောဒွါရခေါ်ပါသည်။

မေး။ မနောဒွါရကို အဘယ်ကြောင့် မနောအကြည်ခတ်ဟူ၍ခေါ်ဆိုရပါသနည်း။

ဖြေ။ အလွန်များပြားထွစွာသော ဓမ္မာရုံတို့ထင်အောင်၊ ကြည်ထင်သောကြောင့်၊ မနောအကြည်ခတ်ဟူ၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ မနော အကြည်တတ်၌၊ ဓမ္မာရုံ ထင်မြင်
ဆရာ၊ ဖြစ်ပေါ်သောစိတ်အစဉ်ကို အဘယ်သို့ခေါ်
ပါသနည်း။

ဖြေ။ မနောဒွါရဇိယိ စိတ်အစဉ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါ
သည်။ မနောဝိညာဏ်စိတ်တွေ ဟူ၍လည်း ခေါ်ပါ
သည်။

မေး။ ထိုမနောဝိညာဏ် စိတ်တို့ဖြင့်၊ အမျိုးမျိုး
အတွေ့ထွေကြီးမှု၊ သိမှု၊ များကို၊ အတ္တဒိဋ္ဌိတန်းထန်းကြီး
နှစ်ကြီးသောသတ္တဝါတို့က၊ အဘယ်သို့စွဲလန်းထင်မြင်
ကြပါသနည်း။

ဖြေ။ အတ္တဒိဋ္ဌိ တန်းထန်းကြီးတွေရှိနေကြကုန်
သေး။ သံသရာသမား သတ္တဝါအများတို့က၊ မနော
ဝိညာဏ်စိတ် တို့၏ သိမှု၊ ကြီးမှု၊ တွေကို ငါသိသည်၊ ငါ
ကြံသည်၊ သူသိသည်၊ သူကြံသည်။ စသောအားဖြင့်၊
သတ္တဝါတက်သို့ဆွဲ၍ စွဲလန်းထင်မြင်ကြပါသည်။

မေး။ ထိုကဲ့သို့သောစွဲလန်းထင်မြင်မှုများကို အ
ဘယ်သို့ခေါ်ပေါ်မည်နည်း။

ဖြေ။ အဝိဇ္ဇာမှောင်ကြီးကျ၍၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ၏တိုက်
ထွန်းချက်ကြောင့်၊ ထင်မြင်သောအထင်၊ အမြင်၊ များ
ဖြစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ အထင်မှားကြီး၊ အစွဲမှားကြီး
ဟူ၍ သေသွင်ဆိုပေါ်မည်။ စင်စစ်သော်ကား၊ ပုဂ္ဂိုလ်

သတ္တဝါတို့၏၊ ကြိမှု၊ သိမှု၊ တွေမဟုတ်ပါ။ မနောဇာ
 ကြည်နှင့်မွှေးရုံတို့၏ထိခိုက်မိခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မနိဗ္ဗာ
 မသဘောအားဖြင့်၊ မနောဝိညာဏ်စိတ်တွေဖြစ်ပေါ်
 ကြပြီးလျှင်၊ သိမိတို့၏ဆိုင်ရာကိစ္စကို၊ ပိဇာနနသတ္တိဖြင့်
 ဆောင်ရွက်ခြင်းမျှသာဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့၊ မနော
 ဝိညာဉ်စိတ်တို့၏ ဓမ္မနိဗ္ဗာမသဘောကြီးကို မြင်ပါ
 လျှင်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိပျောက်၍၊ အနတ္တဝိဇ္ဇာဥာဏ် ပေါ်
 ပေါက်နိုင်ပါသည်။

မေး။ မနောဒွါရဝိထိဟုခေါ်သောမနောဝိညာဏ်
 စိတ်တို့သည်၊ ခိုင်မြဲစွာတည်တံ့နိုင်ကြပါ၏လော။

ဖြေ။ ခိုင်မြဲစွာတည်တံ့နိုင်ကြသည်မဟုတ်ပါ။
 ဥပါဒ်၊ ဋ္ဌိ၊ ဘင်၊ သဘောအားဖြင့်၊ အခိုက်အတန့်ဖြစ်
 ပေါ်၍၊ လျှင်မြန်စွာပျက်စီး ချုပ်ဆုံးသွားကြပါသည်။
 သို့ဖြစ်လေသောကြောင့်၊ ဇနိစ္စအစစ်အမှန်တွေဟူ၍
 ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ မနောဝိညာဏ်စိတ်တို့၏ သိမှု၊ ကြိမှု၊ တွေ
 အမျိုးမျိုးဖြစ်ပေါ်၍နေသည်ကို၊ ချမ်းသာသည်ဟူ၍
 ဆိုထိုက်ပါသလော။

ဖြေ။ ချမ်းသာသည်ဟူ၍ မဆိုထိုက်ပါ။ ဆင်းရဲ
 မှုသဘောတွေသာဖြစ်ပေါ်၍နေသည်ဟုဆိုထိုက်ပါ
 သည်။ ထိုသိမှု၊ ကြိမှု၊ တွေကို အကြောင်းပြု၍၊

နောင်အခါအကျိုးပေးလတံ့သော ကံအမျိုးမျိုးတွေ
ဖြစ်ပေါ်ပြီးလျှင်၊ အနာဂတ်သံသရာတစ်ခုမှာ၊ အမျှင်
မပြတ်နိုင်အောင်၊ အကျိုးပိပါက်တွေဖြစ်ပေါ်၍နေကြ
ပါလိမ့်မည်။ ထိုကဲ့သို့ အမျှင်မပြတ်၊ အစဉ်မပြတ်၊
ဖြစ်ပေါ်၍နေမှုကိုပင်၊ ဝဋ်သံသရာဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါ
သည်။ ထိုဝဋ်သံသရာသည်ပင်လျှင်၊ ဒုက္ခတုံးအစစ်
ငြီးဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ဝိညာဏ်ခြောက်ပါးတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံ၊ တို့
နှင့်တကွ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်သို့တိုင်အောင်၊ မြင်မြင်
ငြီးမြေကြားပေသည့်အထွက်၊ ထူးခြားကဲလွန်စွာအ
ထိညှစ်ဆဲ ပွင့်ဆင်းရပေပြီ။ ထိုဝိညာဏ် ခြောက်ပါးတို့
တွင်းတွင်၊ ဝိညာဏ် စိတ်ကို၊ ခန္ဓာခွဲလျှင်၊ အဘယ်သို့
ဆွဲရပါသနည်း။

ဖြေ။ နှစ်ခန္ဓာလေးပါးခွဲရပါသည်။

မေး။ ထိုနှစ်ခန္ဓာလေးပါးတို့ကို၊ သရုပ်နှင့်တကွ
ခန္ဓာခွဲပုံကိုတော်ပြပါ။

ဖြေ။ စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်မှာ။ သဗ္ဗသာဝရာဏာ
ဝေဘသိက်-၇-ပါးဟူ၍ပါသည်။ စိတ်နှင့်တကွနှစ်
ခန္ဓာစစ်ပါးရှိပါသည်။ ထိုနှစ်ခန္ဓာစစ်ပါးကို၊ နှစ်
ထာဝလ်ဟူ၍ ခေါ်နိုင်ပါသည်။ ထိုနှစ်ခန္ဓာစစ်
ခန္ဓာစစ်ပါးငင်သော၊ ဝေဒနာကို ဝေဒနာက္ခန္ဓာခွဲရပါ

ဆည်း၊ သညာကို သညာက္ခန္ဓာသွဲ့ရပါသည်။ ကြွင်း
ယောစေတသိက်ငါးဆယ်ကို၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ သွဲ့ရပါ
သည်။ စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ကို၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသွဲ့ရပါ
သည်။

မေး။ ၊ ထိုနာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့ကို၊ ဝုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တ
ဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ အသက်ဇီဝဟူ
၍ခေါ်ဆိုဆိုက်ပါသလော။

ဖြေ။ ၊ ပရမတ် နာမ်ဓာတ် သက်သက်မျှသာဖြစ်
သောကြောင့်၊ ဝုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ဟူ၍၎င်း၊ ငါ၊ သူတ
ပါးဟူ၍၎င်း၊ ယောကျ်ားမိန်းမဟူ၍၎င်း၊ အသက်ဇီဝ
ဟူ၍၎င်း၊ စွဲလန်းထိုက်သည့်မဟုတ်ပါ။ စင်စစ်အား
ဖြင့်၊ အနှစ်သာရမရှိ၊ အစိုးမရသော အနတ္တအစစ်၊
ဝုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမဟုတ်သော နိသတ္တအစစ်၊ အသက်
မဟုတ်သောနိဇီဝအစစ်၊ သတ္တဝါသဘော၊ အနှစ်သာ
ရသဘောမှ ဆိပ်သုဉ်းသော၊ သုညအစစ်သာအမှန်
ဖြစ်ကြပါသည်။

မေး။ ၊ ထိုနာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့သည်၊ ခိုင်မြဲသော
နိစ္စသဘောရှိကြပါသလော။

ဖြေ။ ၊ ခိုင်မြဲစွာတည်တန်နိုင်သော နိစ္စသဘောမ
ရှိကြပါ။ ခဏ-ခဏ-ဖြစ်၍၊ ခဏ-ခဏ-ချုပ်ဆုံးနေကြ
သော-အနိစ္စသဘောသာရှိကြပါသည်။

မေ။ ၊ ထိုနာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့သည်၊ တင့်တယ်
သော-သုဘသဘော၊ ချမ်းသာသော-သုခသဘောရှိ
ကြပါသလော။

ဖြေ။ ၊ တင့်တယ်တွယ်ရာသောသုဘ-သဘောမ
ရှိကြပါ။ မတင့်တယ်၊ မတွယ်ရာသောအသုဘ-သ
ဘောသာ ရှိကြပါသည်။ အကြောင်းအား ထျော်စွာ၊
ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်၍နေကြသောကြောင့်၊ ချမ်းသာသော
သုခ-သဘောမရှိပါ။ ဆင်းရဲသောဒုက္ခ-သဘောသာရှိ
ကြပါသည်။ နိစ္စ-သုဘ-သုခ-သဘောမှ ကင်း၍၊ အ
ချွမ်းနှိုးဘုစ္ဆတရားတို့သာဖြစ်ကြပါသည်။ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ဆင်ခြင်နိုင်ပါသကဲ့သို့၊ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတည်း
ထုသော ဓာတ်အရရှိ၊ စွဲလန်းခြင်းဒိဋ္ဌိပြယ်ပျောက်၍၊
ဝိပဿနာဝိဇ္ဇာဉာဏ်ပေါက်ရောက်နိုင်ပါသည်။

ဝိညာဏ်ခြောက်ပါးနှင့်ဆိုင်သော

အမေးအဖြေ ပြီးပြီ။

(မှတ်ချက်။ ၊ ဝိညာဏာဏ် ခြောက်ပါးတို့နှင့်
အသိဉာဏ် တိုးပွားစေခြင်းငှာ၊ အာရုံခြောက်ပါး၊
ဒွိရာဝတ္ထုခြောက်ပါးတို့ကိုပါထည့်သွင်း၍၊ ဝိပဿ
နာဉာဏ်သို့ ရိုက်အောင်၊ အမေးအဖြေများကို ခပ်
ကုန်ကုန်ရေးသားဘော်ပြလိုက်ပါသည်။)

ဝေတ်ခြောက်ပါး အမေးအဖြေ။

မေး။ မဟာထုတ် ဝေတ်ကြီးလေးပါး၊ ဝိညာဉ်
ခြောက်ပါးတို့ကို အမျိုးမျိုးအရံ့အရံ့ ဝေထန်စိတ်ဖြာ
၍၊ ဝိပဿနာဥာဏ်သို့ သိုက်အောင် ဖြေကြားပေးသ
ဖြင့်၊ အသိဥာဏ်ပွားများရပေပြီး ထိုပြင်တစ်ဘန်၊ မေး
မြန်းရရှိပြန်သည်မှာ၊ သတ္တဝါတို့မှာ ဝေတ်ခြောက်
ပါးရှိ၏ ဟူ၍၊ ရှင်တော်ထုရား ဟောကြားတော်မူ
အပ်သော ဓဒေသနာတော်အတိုင်း၊ ဝေတ်ခြောက်ပါး
သရုပ်ကိုတော်ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ဝေတ်ခြောက်ပါး ဓဒေသနာတော်၌ ဟော
တော်မူသော ဝေတ်ခြောက်ပါးတို့သည်၊ ပထဝီ၊ အာ
ပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ အာကာသ၊ ဝိညာဏ၊ ဤ
ခြောက်ပါးပင်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ဝေတ်ခြောက်ပါး ဓဒေသနာဟောတော်မူ
ရခြင်း၏၊ လိုရင်းအဓိပ္ပာယ်အချုပ်ကိုတော်ထုပြပါ။

ဖြေ။ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါဟူ၍ စွဲလန်းထင်မြင်ရာ၌၊
ထွန်စွာ အရေးကြီးသော ဝေတ်များကို ထုတ်နှုတ်၍၊
အချုပ်အားဖြင့် လွယ်ကူစွာ ရှုစားကြစေရန် ဝေတ်
ခြောက်ပါး ဓဒေသနာကို ဟောတော်မူရပါသည်။

မေး။ ထို ဝေတ်ခြောက်ပါးတို့၏ သဘော အ
ဓိပ္ပာယ်များကိုဖြေကြားပါ။

ဖြေ၊ ထိုဝတ်ခြောက်ပါးတို့တွင်၊ ပထဝီ၊ ဧဝါ၊
ပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ ဤဝတ်ကြီးလေးပါးတို့နှင့်၊
ဝိညာဏဝတ်တို့၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်များကို၊ အ
ကုယ်အားဖြင့်ဖြေဆိုခဲ့ပါပြီ။ အာကာသဝတ်၏ သ
ဘောအဓိပ္ပါယ်ကိုသာဖြေဆိုရန်လိုပ)တော့သည်။ ၊
အပေါက်ဟင်းလင်း၊ အပိုင်းအခြား၊ ကလောင်တို့၏ အ
ဏ္ဍိအကြား။ ဤသဘောကို၊ အာကာသဝတ်၏ သ
ဘောအဓိပ္ပါယ်ဆိုပါသည်။

မေး။ အဇ္ဈတ္တ အာကာသ၊ ဗဟိဒ္ဓ အာကာသ၊
ဤ အာကာသ နှစ်ပါးတို့ ခြားနားအောင် ဝေဖန်၍
ပြပါ။

ဖြေ၊ ဆတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်သဏ္ဍာန်ဟု ဆိုအပ်
သော အထွယ်ခြင်နှ့်ရှိသော အာကာသကို၊ အဇ္ဈတ္တ
အာကာသခေါ်ပါသည်။ ခံတွင်းပေါက်၊ နားပေါက်၊ ဦး
ခေါင်းပေါက်၊ လက်ငါးခြောင်း၊ ခြေငါးခြောင်းတို့၏
အကြား၊ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အစိတ် တခုစီတခုစီဟူ၍
ထင်ရှားအောင် ပိုင်းခြားထားသော အကြား။ ဤသို့ဝ
သောအားဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တအာကာသတို့မှာ လွန်စွာပင်
မူးပါသည်။ ဆတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်သဏ္ဍာန်မှ တ
ပါး၊ အပြင်နှ့်ရှိရှိသမျှသော အာကာသကို၊ ဗဟိဒ္ဓအာ
ကာသခေါ်ပါသည်။ အဇ္ဈတ္တအာကာသကောင်းကင်ကြီး၊

ထွင်းထိုင်၊ ချောက်၊ သပ်ပင်တို့၌၊ အကိုင်းအခက်တစ်ခုစီဟူ၍ ထင်ရှားအောင်ပိုင်းခြားထားသော အကြွား၊ ပန်းပြောက်၊ ချပ်လုံးထုရာတို့၌၊ ဆောက်ဖြင့်ထွင်းအပ်သော အပေါက်အကြွား၊ ဤသို့စသော အားဖြင့် ဗဟိဒ္ဓအာကာသတို့မှာ လွန်စွာပင်များစွာပါသည်။

မေး။ သတ္တဝါ-ဟူ၍ ထင်မြင်စွဲလန်းရာ၌၊ ထိုခေတ်ခြောက်ပါးတို့၏ အရေးကြီးပုံသဘောကို ဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ ခေတ်ခြောက်ပါးကို သုံးမျိုးခွဲဝေ၍ ရှုဆင်ခြင်ရပါသည်။ ခေတ်ကြီးလေးပါးကတမျိုး၊ အာကာသခေတ်ကတမျိုး၊ ဝိညာဏခေတ်ကတမျိုး ဤကဲ့သို့သုံးမျိုးခွဲဝေခန့်ရ၍ ရှုဆင်ခြင်ရပါသည်။ ခေတ်ကြီးလေးပါးကို သတ္တဝါကောင် ထင်ရှားရာ၌၊ အထယ်အသားဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ရပါသည်။ အာကာသခေတ်ကို ဝံ့ပန်းသဏ္ဍာန်ပေါ်အောင်၊ ဖန်ဆင်းတတ်သည်ဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ရပါသည်။ ဝိညာဏခေတ်ကို အသက်သွင်းပေးထားသည်နှင့်တူ၍ ဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ရပါသည်။ ဤကဲ့သို့ဆင်ခြင်ပါလျှင်၊ သတ္တဝါကောင် ပြီးသစွာနှင့်၊ သတ္တဝါဟူ၍ စွဲလန်းခြင်းသဘောတွေ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်းကောင်းစွာ ဆင်ခြင်ပါလိမ့်မည်။

မေး။ အဓိပ္ပာယ် ထင်ရှားသည်ထက် ထင်ရှား
အောင်၊ ဥပမာတင်ပြ၍၊ ဝတ်ခြောက်ပါး အဓိပ္ပာယ်
ကို ခပ်ကျယ်ကျယ် ဖြေကြားစေချင်ပါသည်။

ဖြေ။ ဥပမာ၊ ကျွန်းသားစာကို ပန်းပုဆရာတ
ယောက်၊ လူလောက်ရှိသော လူရုပ်ကြီးထုလုပ်ရာ၌၊
ကျွန်းသားသည် ထိုအရုပ်၏ အထယ်ကိုယ်အသား
ဖြစ်ပါသည်။ ပန်းပုဆရာ၏ ဥာဏ်ဖြင့် စူးဆော်ကြိယာ
များကို ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အသုံးပြုပြီးလျှင်၊ ထွင်းသင့်
ရာ၌ ထွင်း၊ ဖောက်သင့်ရာ၌ ဖောက်၊ ဤကဲ့သို့ စိမ့်ဖန်
ဘီးလိုက်သောအခါ၊ လူရုပ်သဏ္ဍာန်ကြီးပေါ်၍ လာ
ပါသည်။ ပန်းပုဆရာ၏ စူးချက်၊ ဆောက်ချက်၊ ဖြစ်
သော၊ အပေါက်အကြားများသည်၊ ရုပ်လုံးငြိစွာ ပေါ်
အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သကဲ့သို့၊ အဏ္ဏတ္တအာကာသ
ဝတ်များသည်လည်း၊ သတ္တဝါသဏ္ဍာန်ပေါ်အောင်
လွန်စွာ စွမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်။ ပြုဆိုခဲ့သော
သစ်သားရုပ်လုံးကြီးကို၊ လောက်ပိန္နဲ၊ မိရ်၊ ဝုဂ္ဂိုလ်၊ တ
ဦးက၊ မိမိပညာဖြင့် အသက်သွင်းပေးလိုက်ရာ၊ ထုပ်
ထွင်းရှားရှားနှင့် အရှင်ပကတိကဲ့သို့ ဖြစ်လာပါသည်။
ထို့နည်းတူစွာ၊ မဟာထုတ်ဝတ်သားကို၊ အာကာ
သဝတ်ကသဏ္ဍာန်ပေါ်အောင် စိမ့်ဖန်ဘီး၍ သား
ဆုတ်ပိညာဏ်ထည့်သွင်းလိုက်သောအခါ၊ သတ္တ

ဝါအရှင်ကြီးတွေဖြစ်လာသည်ဟုထင်မြင်ရပါသည်။ အသက်သွင်းပေးသောအရာတွင်ဝိညာဉ်သည်လွန်စွာစွမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်။ ။အချုပ်အားဖြင့် ဖြေကြားရပါလျှင်၊ မဟာဘုတ်ဓာတ်ကြီး လေးပါးကို သတ္တဝါတို့၏အသားဟူ၍မှတ်ယူရပါမည်။ အာကာသဓာတ်ကို၊ သတ္တဝါသဏ္ဍာန်ပေါ်အောင် ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းနိုင်သည်ဟူ၍မှတ်ယူရပါမည်။ ဝိညာဏဓာတ်များကို၊ သတ္တဝါအရှင်ကြီးတွေ ထင်အောင်အသက်သွင်းပေးသမားဟူ၍မှတ်ယူရပါမည်။ ဤကဲ့သို့သတ္တဝါ ထင်မြင်မှုမှာ လွန်စွာအရေး ပါတူသောကြောင့်၊ အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်သော ဓာတ်ခြောက်ပါးတို့ကို သီးခြားထုတ်နှုတ်၍၊ ဓာတ်ခြောက်ပါး ဒေသနာကို ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ ။သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ ဓာတ်ခြောက်ပါးကို သုံးပိုင်းပိုင်း၍၊ ခွဲစိပ်ဝေဘန်ကာ၊ သတ္တဝါထင်မြင်စေပုံများကို၊ ရှင်းလင်းစွာ ဖြေကြားသဖြင့်၊ သိကြားနားထည်ရပေပြီ။ ထိုဓာတ်ခြောက်ပါးတို့၏ ဖန်ဆင်းမှုကြောင့်၊ သတ္တဝါအထင်အမြင်ရောက်သည်ကို မှန်သောအထင်ဟု၍ဆိုရပါမည်လော။

ဖြေ။ ။မှန်သောအထင်ဟူ၍မဆိုရပါ။ မှားသောအထင်အမြင်မျိုးဟူ၍သာဆိုရပါသည်။ ဓာတ်ခြောက်

ပါးဘို့က သတ္တဝါကောင်ထင်မြင်အောင် ဖန်ဆင်း
တတ်သည့်ဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ရန်သာဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ဝေဒနာသုတ္တံအပေါင်းအပြား၊ သတ္တဝါ
အထင်အမြင် ယောက်အောင် တတ်ကဲ့သို့ ရှုခြင်ရပါ
မည်နည်း။

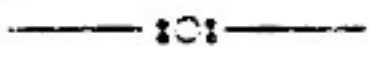
ဖြေ။ ဝေဒနာသုတ္တံအပေါင်းအပြား တို့တွင်၊ မဟာဘုတ်
ဘတ်ကြီး လေးပါးတို့သည်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ ထင်မြင်ချက်
အထိုင်း၊ သတ္တဝါတို့၏ အနှစ်အသားမဟုတ်၊ အနှစ်
အသား ဖြစ်အောင်လည်း ရွက်ဆောင်နိုင်ကြသည့် မ
ဟုတ်၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်နေသောရှုပ်ထွေး
တို့သာ ဖြစ်ကြကုန်၏။ အာကာသဝေဒနာသည်၊ သတ္တ
ဝါသတ္တိပဋ္ဌာန်ပေါ်အောင် တန်ဆင်းနိုင်သည့် မဟုတ်၊
ကသပ်ခြားမှုသဘော၊ အပေါက်ဟင်းလင်း၊ အတ္တ
အကြားသဘောမျှဖြစ်၏။ ဝိညာဇာန်တို့သည်၊ သတ္တ
ဝါတို့၏အသက်မဟုတ်၊ အသက် ဖြစ်အောင်လည်း
ရွက်ဆောင်နိုင်ကြသည့်မဟုတ်၊ အာရုံနှင့်ရှိရာဝတ္ထု
ကိုစွဲ၍ဖြစ်ပေါ် ကြသော နာမ်တရားသက် တို့သာ
ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဤကဲ့သို့ဝေဒနာသားပေါ်လာအောင် ရှု
ဆင်ခြင်ရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ရှုဆင်ခြင် နိုင်ပါလျှင်၊
အတ္တဒိဋ္ဌိအထင်အမြင်များကို၊ ပယ်ရှားထွင်ရှင်း နိုင်
ပါသည်။

မေး။ ထိုခေတ် ခြောက်ပါးတို့ကို၊ ဝိပဿနာ ဥပဇာတိဖြင့် အဘယ်သို့ဆင်ခြင်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ထိုခေတ်ခြောက်ပါးတို့သည်၊ အကြောင်း အားလျော်စွာဖြစ်ပေါ်၍၊ တာရှည်စွာတည်ခြင်း၊ တန့်ခြင်းသဘောမရှိဘဲ။ ခဏ-ခဏ-ပျက်စီး တတ်သောကြောင့်၊ အနိစ္စအမှန်တို့သာဖြစ်ကြပါသည်။ ။ ခေတ်ခြောက်ပါး ဖြစ်ပေါ်နေသမျှသည်၊ ချမ်းသာသုခနှင့် လုံးလုံးမဆိုင်၊ ဆင်းရဲတို့သာ ဖြစ်ကြသောကြောင့်၊ ဒုက္ခအစစ်တို့သာ မှန်ပါသည်။ ။ ခေတ်ခြောက်ပါးတို့သည်၊ တင့်တယ်သောသုတ-သဘောမရှိ၊ သံသရာတောခြံ့ငယ်၊ အမှိုက်ပုံတွေသဘွယ်မတင့်တယ်သောကြောင့်၊ အသုတအစစ်တို့သာ မှန်ပါသည်။ ။ ခေတ်ခြောက်ပါးတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ဟူ၍ စွဲလန်းဘွယ်မရှိ၊ အနှစ်သာရမရှိ၊ မည်သူမျှ အစိုးမရသောကြောင့်နိသတ္တအစစ်၊ အနတ္တအစစ်တို့သာ မှန်ပါသည်။ ။ ခေတ်ခြောက်ပါးတို့သည်၊ အသက်ဇီဝပေယုတ်ကြကုန်သောကြောင့်၊ နိဇီဝ အမှန်တို့သာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ ခေတ်ခြောက်ပါးတို့သည်၊ သတ္တဝါသဘော၊ အထည်ခြံပ် သဏ္ဍာန်သဘော၊ မှ ကင်းဆိပ်ကြကုန်သောကြောင့်၊ သုညအစစ်တို့သာ မှန်ပါသည်။ ။ ခေတ်ခြောက်ပါးတို့သည်၊ တစုံတရာ အ

ကျိုးရှိသွယ်ရာနှင့်မဆိုင် အလကား အချည်းနှီးတို့
သာဖြစ်ကြကုန်သောကြောင့်၊ တုန္ဒ အစစ်တို့သာမှန်
ပါသည်။ ။ ဤကဲ့သို့ရှုဆင်ခြင်နိုင်ပါလျှင် စွဲလမ်းမှု
ဒိဋ္ဌိအမျိုးမျိုးပြယ်ပျောက်၍၊ ဝိပဿနာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်
အလင်းပေါ်ပေါက်နိုင်ပါသည်။

ခေတ်ခြောက်ပါးယံမေးအဖြေပြီး၏။

ခေတ်တဆဲ့ရှစ်ပါးမေးအဖြေ

မေး။ ခေတ်ခြောက်ပါး ဒေသနာတော်၏ အ
ဓိဋ္ဌိယံကံဆန်းကြယ် နက်နဲစွာ ဖြေကြားပေးခြင်း
ခန္တိဉာဏ်ထက် သန်စွာပေါ်ပေါက်၍၊ အကျိုးထူး
ဆိက်ရောက်ရပေပြီ၊ ထိုငြိမ်တစာနှင့် အဘိဓမ္မာကျမ်း
ဝန်တို့၌၊ ခေတ်[၁၈]ပါးကို ဟောကြားထူးကံ ရှိပြန်
အားထိုခေတ်တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့ သရုပ်ကိုဘော်ထုတ်၍
ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ စက္ခုခေတ်၊ သောတခေတ်၊ ဗာနခေတ်၊
ဒိဋ္ဌိခေတ်၊ ကာယခေတ်၊ အကြည်ခေတ်ငါးပါး။ ။
၂။ နှုတ်ခေတ်၊ သဒ္ဓခေတ်၊ ဂန္ဓခေတ်၊ ရသခေတ်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ
ခေတ်၊ ဓမ္မခေတ်၊ အာရုံခေတ်ခြောက်ပါး။ ။ ၃။ စက္ခု
ဗိညာဏခေတ်၊ သောတဝိညာဏခေတ်၊ ဗာနဝိညာ

ကတောတ်, ဇိဝှာပိညာဏတောတ်, ကာယပိညာဏတောတ်,
မနောတောတ်, မနောပိညာဏတောတ်, နာမ်တောတ်-၇-ပါး။
အလုံးစုံပေါင်း၍ ရေထွက်သောအခါ၊ တောတ်တဆဲ ရှစ်
ပါး ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။ ထို တောတ်တဆဲ ရှစ်ပါးတို့တွင်၊ ရှစ်တောတ်
ပေါင်းမည့်မျှ၊ နာမ်တောတ်ပေါင်းမည့်မျှ၊ ရှစ်နာမ်နှစ်ပါး
ရောနှောသော၊ တောတ်ပေါင်းမည့်မျှရှိသည်ဟု ဝေဘန်
ဖြေကြားပါ။

ဖြေ။ ။ ရှစ်တောတ်သက်သက် ဆယ်ပါးရှိပါသည့်၊
နာမ်တောတ်သက်သက် ခုနစ်ပါးရှိပါသည်။ ရှစ်နာမ်နှစ်
ပါးရောနှော၍ နေသော၊ တောတ်တပါးရှိပါသည်။ ဓမ္မ
တောတ်သည်၊ ရှစ်နာမ်နှစ်ပါးရော၍ နေသောတောတ်ဖြစ်
ပါသည်။

မေး။ ။ ထိုတောတ် တဆဲရှစ်ပါးတို့သည်၊ ဝုဂ္ဂိုလ်
သတ္တဝါတို့နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းရှိပါသလော။

ဖြေ။ ။ မည်သို့မျှ သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါ။ ပရမတ်
သဘောအားဖြင့်၊ ဖြစ်ပေါ်၍ နေသော တောတ်များသာ
ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုတောတ်တဆဲ ရှစ်ပါးတို့ကို
သတ္တဝါဟု၍ ၎င်း၊ သတ္တဝါတို့၏ ပိုင်နက်ဥစ္စာဟု၍
၎င်း၊ စွဲဆန်းထိုက်သည်မဟုတ်ပါ။

မေး။ ။ထိုဝတ် တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့ကို၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ဖြင့်အဘယ်သို့ရှုဆင်ခြင်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ။ထိုဝတ်တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့သည်၊ အကြောင်း အားထွက်စွာဖြစ်ပေါ်၍၊ ကြာရှည်စွာတည်တန်ခြင်း သဘောမရှိဘဲ၊ ခဏ-ခဏ- ပျက်စီး ချုပ်ဆုံးတတ် သောကြောင့်၊ အနိစ္စအမှန်တို့သာဖြစ်ကုန်၏။ ။ဝတ် တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့သည်၊ ချမ်းသာသုခနှင့်လုံးလုံးမဆိုင်၊ ဆင်းရဲတို့သာဖြစ်ကြသောကြောင့်၊ ဒုက္ခအစစ်တို့သာ မှန်ပါသည်။ ။ဝတ်တဆဲ့ ရှစ်ပါးတို့သည်၊ တင့် တယ်သောသုတ-သဘောမရှိ၊ ဝံသရာတောမြို့ဝယ်၊ အမျက်ပုံတွေ့သဘွယ်၊ မတင့်တယ်သောကြောင့်၊ အ သုဘအစစ်တို့သာ မှန်ပါသည်။ ။ဝတ်တဆဲ့ ရှစ် ပါးတို့သည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဟူ၍ စွဲလန်းဘွယ်မရှိ၊ အနှစ်သာရမရှိ၊ မည်သူမျှအစိုးမရ သောကြောင့်၊ နိ သတ္တအစစ်၊ အနုတ္တအစစ်တို့သာ မှန်ပါသည်။ ။ထို ပြင်လည်း၊ အသက်ဇီဝမဟုတ်ကြကုန်သောကြောင့်၊ နိဇီဝအမှန်တို့သာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။သတ္တဝါသ ဘော၊ အထယ်ခြိပ်သန္တာန်သဘော-မှဆိပ်သုံးကြ ထုန်သောကြောင့်၊ သုညအစစ်တို့သာမှန်ပါသည်။ ။ တစုံတရားအကျိုးရှိဘွယ်ရာနှင့်မဆိုင်၊ အလကားအ ချည်းနှီးတို့သာဖြစ်ကြသောကြောင့်၊ တုစ္ဆအစစ်တို့

သာမှန်ပါသည်။ ။ ဤကဲ့သို့ရှုဆင်ခြင်နိုင်ပါလျှင်၊ ဝှံ့လန်းမှုဒိဋ္ဌိအမျိုးမျိုးပြယ်ပျောက်၍၊ ဝိပဿနာဝိဇ္ဇာဉာဏပေါ်ပေါက်နိုင်ပါသည်။

ဓာတ်-၁၈-ပါးအမေးအဖြေပြီး၏။

ဆ-ဆတ္တသုတ္တန်နည်းအားဖြင့်၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ထွေ နဝင်းကြောဆိုသော ဓာတ်-၃၆-ပါး

အမေးအဖြေ။

မေး။ ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဆ-ဆတ္တသုတ္တန် ဒေသနာတော်ကြီး၌၊ ဓာတ်ပေါင်းမည့်မျှကိုဟောကြားတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ။ ပရမတ်တို့၏ ဆက်သွယ်ပုံခြောက်ပါး ခြောက်ထိကို ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ဆ-ဆတ္တသုတ္တန်ဒေသနာနည်းအားဖြင့်၊ ဓာတ်ပေါင်း-၃၆-ပါးရှိပါသည်။

မေး။ ။ “သုံးဆဲ့ခြောက်ထွေ၊ နဝင်းကြော” ဟုဆိုအပ်သော၊ ဓာတ်ပေါင်း-၃၆-ပါးတို့၏သရုပ်ကိုဘော်ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ။ စက္ခု၊ သေခွတ၊ ဗာဏ၊ ဇိဝှာ၊ ကာယ၊ မနော၊ အာရုံတို့၏ထိခိုက်ရာဖြစ်သော၊ ဓာတ်ခြောက်ပါး။ ။ ရူပ၊ သဒ္ဓါ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ၊ ဓမ္မ၊ ထိခိုက်တတ်သော

အာရုံခတ်ခြောက်ပါး၊ ၊ စက္ခုဝိညာဏ်, သောတဝိညာဏ်, ဗာနဝိညာဏ်, ဇိဝှာဝိညာဏ်, ကာယဝိညာဏ်, မနောဝိညာဏ်, အာရုံထိခိုက်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောဝိညာဏခတ်ခြောက်ပါး၊ ၊ စက္ခုသမ္မာထ, သောတသမ္မာထ, ဗာနသမ္မာထ, ဇိဝှာသမ္မာထ, ကာယသမ္မာထ, မနောသမ္မာထ, ဗညာခတ်ခတ်ခြောက်ပါး၊ ၊ စက္ခုသမ္မာထဇာဝေဒနာ, သောတသမ္မာထဇာဝေဒနာ, ဗာနသမ္မာထဇာဝေဒနာ, ဇိဝှာသမ္မာထဇာဝေဒနာ, ကာယသမ္မာထဇာဝေဒနာ, မနောသမ္မာထဇာဝေဒနာ, ဝေဒနာခတ်ခြောက်ပါး၊ ၊ ရူပတဏှာ, သဒ္ဓတဏှာ, ဂန္ဓတဏှာ, ရသတဏှာ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ, ဓမ္မတဏှာ, တဏှာခတ်ခြောက်ပါး၊ ၊ အလုံးစုံပေါင်း၍ ရေထွက်သောအခါ၊ ခြောက်ပါး ခြောက်ထွေ၊ နဝင်းကြေခေါ်သော၊ ၃၆-ပါးဖြစ်ပါသည်။

မေး၊ ၊ သုံးဆဲ ခြောက်ပါးသော ခတ်သရုပ်ကို ဘော်ထုတ်ဖြေကြားသောကြောင့် သိရပေပြီ၊ ၊ ထိုသုံးဆဲ ခြောက်ပါးသောခတ်တို့တွင်၊ ရုပ်ခတ်ပေါင်းမည်မျှ၊ နာမ်ခတ်ပေါင်းမည်မျှ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးတွဲ၍ နေသောခတ်ပေါင်းမည်မျှဟု၍ ဝေဘန်ပြပါ။

ဖြေ၊ ၊ ရုပ်ခတ်သက်သက် သထ်ပးရှိပါသည်။ နာမ်ခတ် သက်သက် နှစ်ဆဲ ငါးပါး ရှိပါသည်။ ရုပ်

နာမ်နှစ်ပါးရော၍ နေသောခတ်တပါးရှိပါသည်။ ဓမ္မ
ခတ်မှာရုပ်နာမ်နှစ်ပါးရော၍နေပါသည်။

မေး ၊ ထိုသုံးဆဲ့ ခြောက်ပါးသော ခတ်တို့တွင်၊
အာယတန-၁၂-ပါးကိုထုတ်ဘော်၍ပြပါ။

ဖြေ ၊ စက္ခု၊ သောတ၊ ဗာန၊ ဇိဋ္ဌ၊ ကာယ၊ မနော၊
ဤခြောက်ပါးကို၊ အတွင်းခတ်-အဏ္ဏတ္တိကာယတန
ခေါ်ပါသည်။ ၊ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရုဿာရုံ၊
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံ၊ ဤခြောက်ပါးကို၊ အပြင်ခတ်-ဗာ
တိရာယတန-ခေါ်ပါသည်။ ၊ ခတ်ပေါင်း သုံးဆဲ့
ခြောက်ပါးတို့တွင်၊ အတွင်းခတ်ခြောက်ပါး၊ အပြင်
ခတ်ခြောက်ပါး။ ဤအာယတနခတ်-၁၂-ပါးသည်
ပင်၊ မူရင်းပဓာနမိဘ-သဘွယ်ဖြစ်ကြပါသည်။

မေး ၊ အာယတန-၁၂-ပါးကို၊ ခတ်ဖို၊ ခတ်မ
ခွဲဝေထွင်၊ မည်ကဲ့သို့ခွဲဝေရပါမည်နည်း။

ဖြေ ၊ အတွင်းအာယတနခြောက်ပါးကို၊ ခတ်မ
ဟူ၍ဆိုရပါသည်။ အပြင်အာယတန ခြောက်ပါးကို
ခတ်ဖိုဟူ၍ဆိုရပါသည်။

မေး ၊ ခတ်ဖိုနှင့်ခတ်မနှစ်ပါးရှိခဲ့ရာ၊ အဘယ်
ခတ်ကို၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ သဘောအားဖြင့်၊ စောင့်
ရှောက်ရမည့်ဟူ၍ ရှင်တော်ထုရားဟောကြားတော်
မူပါသနည်း။

ဖြေ၊ စက္ခုစသော အတွင်းဓာတ်မများကိုသာ
ဣန္ဒြိယသံစရသဘောအားဖြင့်စောင့်ရှောက်ရမည့်ဟူ၍
ဟောကြားတော်မူပါသည်။ ရူပါရုံ အစရှိသော အ
ပြင်ဓာတ်မိ များကိုကား၊ သံစရ သဘော အားဖြင့်
စောင့် ရှောက် ခြင်းငှာ ထည်း စွမ်းနိုင်ကြ လိမ့်မည်
မဟုတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ဓာတ်မိများကို၊ သံစရ သ
ဘောအားဖြင့်၊ စောင့်ရှောက် ရမည်ဟူ၍ ရှင်ထော်
ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါ။ လောကီဥပမာ
အားဖြင့်၊ လူသားတို့မှာ၊ အမ များသာလျှင် စောင့်
ရှောက်ရေးနှင့်သက်ဆိုင်သကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်။

မေး၊ သ-ဆက္ကဋ္ဌာတ်သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးတို့ထွင်း၊
စက္ခုနှင့်သက်ဆိုင်သော ဓာတ်ခြောက်ပါးကို၊ အစား
အခြားကောက်၍ပြပါ။

ဖြေ၊ စက္ခု၊ ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုသ
ဒ္ဓဿ၊ စက္ခုသဗ္ဗဿဇာဝေဒနာ၊ ရူပတဏှာ။ ဤခြောက်
ပါးသည်စက္ခုနှင့်ဆိုင်သော၊ ဓာတ်ခြောက်ပါးဖြစ်ပါ
သည်။ ဤနည်းတူစွာ၊ သောတနှင့်ဆိုင်သော ဓာတ်ခြောက်
ပါး၊ ဗာဒနှင့်ဆိုင်သော ဓာတ်ခြောက်ပါး၊ ဇိဝှါနှင့်ဆိုင်
သော ဓာတ်ခြောက်ပါး၊ ကာယနှင့်ဆိုင်သော ဓာတ်
ခြောက်ပါး၊ မနောနှင့်ဆိုင်သော ဓာတ်ခြောက်ပါးတို့
ကိုထည်းထွေစပ်ကောက်ယူရပါသည်။

မေး။ ၊ စက္ခုနှင့် ဆိုင်သော ခတ်ခြောက်ပါးတို့တွင် မူရင်းပဓာနဓိက-သဘာဝဖြစ်သော ခတ်ကြီးနှစ်ပါးကို ကောက်၍ ပြပါ။

ဖြေ။ ၊ စက္ခု၊ ခတ်၊ ရူပခတ်၊ ဤနှစ်ပါးသည်။ မူရင်းပဓာနဖြစ်ပါသည်။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် စက္ခုတည်းဟူသော ခတ်မသည်။ မိခင်နှင့်တူ၍။ ရူပတည်းဟူသော ခတ်မသည်။ ဘခင်နှင့်တူပါသည်။

မေး။ ၊ ထို ဓိကနှစ်ပါးတို့မှ အဘယ်ခတ်များ ပေါက်ဘွား၍ ထာပါသနည်း။

ဖြေ။ ၊ စက္ခုနှင့် ရူပါရုံတည်းဟူသော ဓိကနှစ်ပါးတို့မှ အဆင်းကုန်မြင်နိုင်သော [၁] စက္ခုဝိညာဏ်ခတ်၊ စက္ခု၊ ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သုံးပါးတို့ ပေါင်းဆုံ၍ တွေ့ခြင်းတည်းဟူသော [၂] စက္ခုသမ္မဿခတ်၊ ရူပါရုံအရသာကိုခံစားသော [၃] စက္ခုသမ္မဿဇာဝေဒနာခတ်၊ ရူပါရုံကိုသာယာစွဲထန်းသော [၄] ရူပတဏှာခတ်၊ ဤခတ်ထေးပါး ပေါက်ဘွား၍ ထာပါသည်။

မေး။ ၊ ရူပတဏှာပေါက်ဘွား၍ ထာသောအခါ အဘယ်သို့သော အကျိုးတွေ့ ပြီးပြီးဝေအောင် ဖြစ်ပေါ်၍ ထာတတ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ၊ တဏှာသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာနည်း။

အားဖြင့်၊ သံသရာစက်၏၊ ဝဋ်မြစ်ကြီးဖြစ်သဖြင့်၊ တ
 ထွာဝတ်ဖြစ်ပေါ်၍လာပါလျှင်၊ သံသရာဝတ်နှင့်၊
 ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ ရုတိ၊ အကျိုးတွေဖြိုးဖြိုးဝေအောင်ဖြစ်ပေါ်
 ထာကြလိမ့်မည်အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ ၊ ထိုစွာဒေသ
 နာနည်းအားဖြင့်၊ တထွာသည်ဒုက္ခအရံ ဖို့ကို၊ စုံလင်
 အောင် ဖြစ်စေတတ်သော၊ သမုဒယမျိုးစေ့ကြီးဖြစ်
 သောကြောင့်၊ ထိုသမုဒယတထွာဝတ် ဖြစ်ပေါ်၍
 ထာပါလျှင်၊ အပါယ်ဆင်းရဲမှ၍၊ ဝဋ်ဒုက္ခအကျိုးတွေ
 ဖြိုးဖြိုးဝေအောင် ဖြစ်ပေါ်ထာကြလိမ့်မည်အမှန်ပင်
 ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ၊ စက္ခု ဝတ်မနှင့်၊ ရူပ
 ဝတ်ဖိုကိုအကြောင်းပြု၍၊ ရူပတထွာဖြစ်နိုင်ပါမည်
 သော။

ဖြေ။ ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ၊ ကိလေသာကင်း
 တွာပြီးဖြစ်သောကြောင့်၊ ရူပတထွာမဖြစ်နိုင်ပါ။ ၊
 ဆ-ဆက္ကသုတ္တန် ဒေသနာသည်၊ သံသရာစက်လည့်
 ကြောင်းကို ဟောတော်မူသော ဒေသနာဖြစ်၍၊ တ
 ထွာခြောက်ပါးပါဝင်လျက်ရှိပါသည်။ ဝဋ်စက်ပြတ်
 ပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ၊ ထိုတထွာခြောက်
 ပါးနှင့်မဆိုင်တော့ပါ။

မေး။ ၊ ဝိပဿနာယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တရုသော

ရှုပါရုံကိုဖြင့်၍၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့် ရှုစားရာ၊ ရူပထ
ဏှာဖြင့်နိုင်ပါမည်လော။

ဖြေ။ မည်သည့်အာရုံကိုမဆို၊ ဝိပဿနာတင်၍
ဆင်ခြင်ရှုစားရာ၌၊ တဏှာမဖြင့်နိုင်ပါ။ ရှုပါရုံကိုဖြင့်
၍ လောဘဇော ကျရာ၌သာ။ ရူပဘဏှာ ဖြင့်နိုင်ပါ
သည်။ ယောနိယော မနုထိကာရအားဖြင့်၊ ကုသိုလ်
ဇောကျရာတို့၌လည်း၊ တဏှာမဖြင့်နိုင်ပါ။

၆၅။ [မှတ်ချက်။ စက္ခုဇာတ်နှင့် ရူပဇာတ်တို့ကို
မူတည်၍ ပြဆိုခဲ့သော၊ အမေးအဖြေ နည်းအတိုင်း၊
သောတဇာတ်နှင့်သဒ္ဓဇာတ်တို့၊ ဗာနဇာတ်နှင့်ဂန္ဓ
ဇာတ်တို့၊ ဇိဝှာဇာတ်နှင့်ရသဇာတ်တို့၊ ကာယဇာတ်မ
နှင့်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာဇာတ်တို့၊ မနောဇာတ်နှင့် ဓမ္မဇာတ်တို့
၌၊ ဥာဏ်ဖြင့်ဝေဘန်၍၊ အမေးအဖြေများကို စီစဉ်ပါ
ကုန်။]

မေး။ သာရ-သာရ-သာရ၊ ဆ-ဆတ္တသုတ္တန်
နည်းအားဖြင့်၊ သုံးဆဲ ခြောက်ပါးသော ဇာတ်တို့နှင့်
စပ်လျဉ်း၍၊ အနိပ္ပာယ် ဖြန့်ကျင်းကာ ဖြေကြားပေ
သောကြောင့်၊ ဇာတ်ဥာဏ်အရှိန်၊ တထိန်ထိန်ထွန်း
လင်းရပေပြီ၊ ထို့ပြင်ဘာဘန်-မေးမြန်းရန်ရှိ ပြန်သည်မှာ၊
ထိုသုံးဆဲ ခြောက်ပါးသော ဇာတ်တို့၏၊ ဆိုင်ရာဆိုင်
ရာကိစ္စအရပ်ရပ်များကို၊ ဇာတ်သဘောအားဖြင့် ပြု

ထိုင်၍နေကြသည်ကို၊ အတ္တဒိဋ္ဌိအစွဲရှိသောသူတို့က၊
အဘယ်သို့ထင်မြင်ကြပါသနည်း။

ဖြေ။ ဇာတ်မခြောက်ပါး၊ ဇာတ်ဖို ခြောက်ပါး
တို့ကိုမူရင်းထား၍၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးသောဇာတ်တို့
၏၊ ပရမတ်ကိစ္စများကို အတ္တဒိဋ္ဌိ၏သွေးဆောင်ချက်
ကြောင့်၊ သတ္တဝါတို့၏ကိစ္စဖြစ်အောင်ဆွဲဆောင်ပြီး
လျှင်၊ ငါမြင်သည်၊ ငါကြားသည်၊ ငါနမ်းသည်၊ ငါ
ထွက်သည်၊ ငါထွေထိသည်၊ ငါကြံစဉ်-သိရှိသည်၊
ငါလုပ်ကိုင်သည်၊ ငါသွားသည်၊ ငါထိုင်သည်၊ ငါရပ်
သည်၊ ငါအိပ်သည်၊ ငါစားသည်၊ ဤသို့စသောအား
ဖြင့်၊ ကိစ္စပေါင်းများစွာမဆုံးနိုင်အောင်၊ သတ္တဝါတို့၏
အလုပ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလုပ်ဟူ၍၊ စွဲလန်းနေကြပါ
သည်။ ထိုကဲ့သို့ပရမတ်ဇာတ်ကိစ္စတို့ကို၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တ
ဝါတို့၏ ကိစ္စဟူ၍မှတ်ယူစွဲလန်းနေခြင်းကြောင့်၊ အ
နတ္တဝိဇ္ဇာဥာဏ် မပေါ်ပေါက်နိုင်ဘဲ၊ ထွက်မြောက်မှု
စခန်းကွာ၍၊ သံသရာရှည်လျားနေကြပါသည်။

မေး။ ထို သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးသော ဇာတ်တို့၏
ကိစ္စများကို၊ အထင်အမြင် မလွဲအောင် အဘယ်သို့
ဆင်ခြင်ရှုစားရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ထစုံတရသော အာရုံကို မြင်သောအခါ၊
ငါမြင်သည်မဟုတ်၊ စက္ခုဇာတ်မနှင့် ရူပဇာတ်ဖိုတို့

ပေါင်းဆုံမိကြရာတွင်၊ မြင်ခြင်းကိစ္စကိုပြုလုပ်သော စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ ဇေဒနာကအာရုံအရသာကိုခံစားသည်။ ငါခံစားသည်မဟုတ်။ တဏှာက-သဒယာသည်၊ ငါသဒယာသည်မဟုတ်။ ။ ထိုမြင်ခြင်းကိစ္စ၊ ခံစားခြင်းကိစ္စ၊ သာယာခြင်းကိစ္စများသည်လည်း၊ အမြဲတည်သည်မဟုတ်။ ခဏမှဖြစ်ပေါ်၍၊ ခဏမှချုပ်ဆုံးကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ မြင်မှုတွေခံစားမှုတွေ၊ သာယာမှုတွေဖြစ်၍ နေခြင်းသည်၊ ချမ်းသာတို့မဟုတ်။ ဆင်းရဲတို့သာ ဖြစ်သည်။ ထိုမြင်မှု၊ ခံစားမှုများသည်လည်း။ မည်သု၏အလိုသို့မျှ လိုက်သည်မဟုတ်။ ဓာတ်သဘော သတ္တိအားလျော်စွာဖြစ်ပေါ်မှုတွေသာ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဤကဲ့သို့ရှုဆင်ခြင်ရပါသည်။

မေး။ ။ ထိုပြင်အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ၊ ထင်ရှားအောင်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် အဘယ်သို့ရှုဆင်ခြင်ထိုက်ပါသေးသနည်း။

ဖြေ။ ။ ဓာတ်ဖို၊ ဓာတ်မ၊ တို့ကိုအရင်းခံထား၍၊ အဆင့်ဆင့်ပေါက်ပွားကြသော ပရမတ်ဓာတ်တို့သည်။ ကြီးရှည်လေးမြင့်စွာ တည်နိုင်သော သဘောမရှိ။ ခဏ-ခဏ-ပျက်စီးတတ်ကြသောကြောင့်၊ အနိစ္စအမှန်တို့သာတည်း။ ။ ချမ်းသာသုခနှင့်လုံးလုံးမဆိုင်ဘဲ။

ဆင်းရဲတို့သာ ဖြစ်ကြသောကြောင့်၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ အစစ်တို့သာတည်း။ ၊ တင့်တယ်ဘွယ်ရာ၊ မင်္ဂလာ သဘောမရှိဘဲ၊ သံသရာ တောမြို့ဝယ်။ အမှိုက်ဝုံ တွေသဘွယ် မတင့်တယ်သောကြောင့်၊ အသုဘအစစ်တို့သာတည်း။ ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါယု၍လည်း၊ စွဲလန်းစရာမရှိ၊ အနှစ်သာရလည်းမရှိ၊ မည်သူမျှလည်း အစိုးမရသောကြောင့်၊ နိသတ္တအစစ်၊ အနတ္တအစစ်တို့သာတည်း။ ၊ အသက်ဇီဝ မဟုတ်ကြကုန်သောကြောင့်၊ နိဇီဝအစစ် တို့သာတည်း။ ၊ သတ္တဝါသဘော၊ အထယ်ခြိပ်သဏ္ဍာန် သဘောမှ ဆိပ်သုဉ်းကြသောကြောင့်၊ သုညအစစ်တို့သာတည်း။ ၊ တစုံတရာအကျိုးရှိဘွယ်ရာနှင့်မဆိုင်၊ အလကား အချည်းနှီးတို့သာဖြစ်ကြသောကြောင့်၊ တုစ္ဆအစစ် တို့သာတည်း။ ၊ ဤကဲ့သို့ရှုဆင်ခြင်ရပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ရှုဆင်ခြင်နိုင်ပါလျှင်၊ စွဲလန်းမှုဒိဋ္ဌိအမျိုးမျိုးပျောက်၍၊ ဝိပဿနာဝိဇ္ဇာဥာဏ်ပေါ်ပေါက်နိုင်ပါသည်။

မေး။ ဝိပဿနာဝိဇ္ဇာ အလင်းဥာဏ်ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ၊ တယ်သို့သောအကျိုးများ၊ ထူးခြားစွာပေါ်ပေါက်လာပါသနည်း။

ဖြေ။ ဝိပဿနာဝိဇ္ဇာ အလင်းဥာဏ်ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ၊ စက္ခု-သောထ၊ ဓာတ်မ၊ ဓာတ်ယိုမှစ၍

အလုံးစုံသောရုပ်ခေတ်, နာမ်ခေတ်, တို့ကိုအရင်းထား
၍၊ ဘုံသုံးပါးတို့၌ တွယ်တာသော၊ တဏှာသမုဒယ
သည်းအလိုအထောက် ဖြစ်ပျော်၍ သွားပါသည်။ တ
ဏှာခေတ်ဖြစ်၍ သွားသောအခါ၊ သံသရာဝဋ်နွယ်
မှ၊ တကယ်တမ်းမပျော်မွေ့ဘဲ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းတည်း
ဟူသော နိဗ္ဗိဒ္ဓဉာဏ်၊ အမှန်ပေါ်ပေါက်၍ လာပါသည်။
နိဗ္ဗိဒ္ဓဉာဏ်၊ အမှန်အစစ်ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ၊ သံ
သရာဝဋ်မှ ကင်းပြတ်၍၊ ဝိမုတ္တိခေတ်ကြီးပေါ်လာပါ
သည်။ ထိုအခါ၊ အဘန်တန်ပဋိသန္ဓေရခြင်းတည်းဟူ
သော ဇာတိဒုက္ခ၊ အဘန်ဘန်အိုရခြင်းတည်းဟူသော
ဇရာဒုက္ခ၊ အဘန်ဘန်နာရခြင်း တည်းဟူသော ဗျာဓိ
ဒုက္ခ၊ အဘန်ဘန်သေရခြင်းတည်းဟူသော မရဏဒုက္ခ၊
အဘန်ဘန်ပိုးရိပ် ပူဆွေငိုကြွေးပင်ပန်းရခြင်းတည်း
ဟူသော၊ သောတာပန်၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဧဝါမနထာ၊ ဥပါ
ယာသ-ဘေးအလုံးစုံတို့သည်၊ အကုန်ချုပ်ငြိမ်း၍၊ ဝဋ်
ခေတ်ကြီးထိမ်းရာ၊ မဟာအမတာ၊ နိရောဓကြော့နှံ့
နိဗ္ဗာန်နန်းသို့၊ ချမ်းချမ်းသာသာ ဆိုက်ရောက်ရခြင်း။
အကျိုးထူး အကျိုးမွန်တို့သည်၊ ဖြိုးဖြိုးဝှန်ဝှန် ပေါ်
ပေါက်ကြပါလိမ့်မည်။

ဆ-ဆတ္တခေတ်အမေးအဖြေပြီး၏။

လောကနှင့်သံသရာကိုဖန်ဆင်းသော၊
နဝင်းဝတ်မျိုး (၉၉) ကိုးဆွဲကိုး
အမေးအဖြေကိုပြဆိုချက်။

မေး။ ။ သာဓု-သာဓု-သာဓု။ ဆ-ဆတ္တသုတ္တန်နည်း
အားဖြင့်၊ သုံးဆွဲ ခြောက်ပါးသော ဝတ်တို့၏၊ သရုပ်
သဘောနှင့်တကွ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်သို့ဆိုက်အောင်၊
အတိုးထိုက်တန်စွာဖြေကြားပေသည့်အထွက်၊ အထိ
ဥာဏ်တိုးပွား၍ အကျိုးများရပေပြီ။ ထိုပြင်မေးရန်ရှိ
ပြန်သည်မှာ၊ ဆ-ဆတ္တနည်းမှတစ်ပါး၊ ရုပ်နာမ်တရား
အပေါင်းတို့တွင်၊ လိုရင်းအချုပ်အားဖြင့်၊ လောကသုံး
ပါးနှင့် သံသရာစက် မဖြတ်လည်အောင်၊ ထူထောင်
၍နေသော ရုပ်နာမ်တရားများရှိပါသေးသလော။

ဖြေ။ ။ သံသရာနှင့်သုံးလောကကိုဖန်ဆင်းသော။
နဝင်း မူလ ဝတ်-ပရမတ်တရားများ ရှိကြပါသေး
သည်။

မေး။ ။ ထိုကဲ့သို့ လောကနှင့်သံသရာကိုဖန်ဆင်း
သော၊ နဝင်းမူလဝတ် ပရမတ်တို့၏ အရေအထွက်
သင်္ချာကို ဘော်ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ။ လောကနှင့် သံသရာကို ဖန်ဆင်းသော၊ န
ဝင်းပရမတ်များသည်၊ နာမ်တရား [၈၁] ရှစ်ဆွဲ တ
ပါး၊ ရုပ်တရား [၁၈] တဆွဲရှစ်ပါးရှိကြပါသည်။ ရုပ်

နာမ်နှစ်ပါးပေါင်းလျှင် [၆၆] ကိုးဆဲ ကိုးဖြစ်ပါသည်။ ထိုရုပ်ဓာတ်၊ နာမ်ဓာတ်၊ ပရမတ် ကိုးဆဲ ကိုးကိုပင်။ “သောကနှင့်သံသရာကိုဖန်ဆင်းသော၊ နဝင်းဓာတ် မျိုး-ကိုးဆဲ ကိုး” ဟု၍ ခေါ်ဆိုပါသည်။

မေး။ ။ ဖြေကြားခဲ့သော၊ နဝင်းဓာတ်မျိုး၊ ကိုးဆဲ ကိုးတို့တွင်၊ နာမ်ဓာတ်ပေါင်း [၈၁] ရှစ်ဆဲ တစ်သရုပ် ကိုတော်ပြပါ။

ဖြေ။ ။ အကုသိုလ်စိတ် [၁၂] တဆဲ၊ နှစ်ပါး၊ မဟာ ကုသိုလ်စိတ်စိတ် [၈] ရှစ်ပါး၊ ရူပကုသိုလ်စိတ် [၅] ငါးပါး၊ အရူပကုသိုလ်စိတ် [၄] ထေးပါး၊ ပြဆိုခဲ့ပြီး သောအကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ်ပေါင်း [၂၆] နှစ် ဆဲ ကိုးပါး၊ ထိုစိတ်တို့၌ ဟူ၍ သော စေတသိက် [၅၂] ငါးဆဲ နှစ်ပါး၊ ထိုစိတ်၊ စေတသိက် နှစ်ပါးစုံကိုပေါင်း လိုက်သောအခါ [၈၁] ရှစ်ဆဲ တပါးဖြစ်ပါသည်။ ထို ရှစ်ဆဲ တပါးကို၊ “နာမ်ပရမတ်၊ နဝင်းဓာတ်” ဟု၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ ။ နာမ်ပရမတ်၊ နဝင်းဓာတ်သရုပ်ကို ဆိရပါ ပြီ။ ယခုဖြေကြားခဲ့ပြီးသောအတိုင်း၊ ရုပ်တဆဲ ရှစ်ပါး တို့၏ သရုပ်ကိုတော်ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ။ အချုပ်အားဖြင့် ဖြေဆိုရပါလျှင်၊ နိဗ္ဗန္ဓရုပ် တဆဲ ရှစ်ပါးပင်ဖြစ်ပါသည်။ အစိပ်သရုပ်ကိုတော်

ထုတ်၍ဖြေဆိုရပါလျှင်၊ ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါ
 ယော၊ ဝဏ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဩဇာ၊ သဒ္ဓါ။ ပထရေပ်ကြီး
 ကိုးပါး။ စက္ခုပသာဒ၊ သောတပသာဒ၊ စာနပ
 သာဒ၊ ဇိဝှါပသာဒ၊ ကာယပသာဒ၊ ဣတ္ထိဘာဝ၊
 ပုန္ဒြိယ၊ ဟဒယ၊ ဇိဝိတာ။ ဒုတိယရုပ်ကြီးကိုးပါး။
 ပေါင်းလိုက်သောအခါ၊ နိဗ္ဗန္ဓရုပ်တစ်ခုရှစ်ပါးဖြစ်ပါ
 သည်။ ထို တစ်ခုရှစ်ပါးကိုပင် “ရုပ်ပရမတ်၊ နဝင်
 ဓာတ်”ဟု၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ ပထမ ရုပ်ဓာတ်ကြီး ကိုးပါး၊ ဒုတိယရုပ်
 ဓာတ်ကြီးကိုးပါးဟူ၍၊ ခွဲခြားဖြေဆိုခဲ့ရာ၊ ထိုကိုးပါး
 နှစ်လီတို့မှာထူးခြားသောအဓိပ္ပာယ်များရှိပါသလော။

ဖြေ။ ထူးခြားသောအဓိပ္ပာယ်ရှိပါသည်။ ပထမ
 ရုပ်ဓာတ်ကြီးကိုးပါးမှာ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ဟု ဆိုအပ်
 သောသတ္တဝါတို့နှင့်လည်းသက်ဆိုင်ပါသည်။ ဗဟိဒ္ဓ
 သန္တာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ တော၊ တောင်၊ ရေ၊ မြေ၊ အ
 လုံးစုံတို့နှင့်လည်းသက်ဆိုင်ပါသည်။ ဒုတိယရုပ်ဓာတ်
 ကြီးကိုးပါးသည်ကား၊ ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန်နှင့် မဆိုင်ပါ။
 အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ဟု ဆိုအပ်သော သတ္တဝါတို့နှင့်သာ
 သက်ဆိုင်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့အဓိပ္ပာယ်ထူးခြားထူးကွဲ
 ရှိသောကြောင့်၊ ကိုးနှစ်လီပိုင်းခြား၍ ဖြေကြားခဲ့ပါ
 သည်။

မေး။ ။ “ဝနင်းဝတ်ပျိုး၊ ကိုးဆဲ ကိုး” ။ တို့ထွင်း
နာမ်နဝင်းဝတ်တို့သည်၊ လောကနှင့် သံသရာကို အ
ဘယ်သို့ ဘန်ဆင်းပါသနည်း။

ဖြေ။ ။ စေတသိက်နှင့် တကွ ဖြစ်သော အကုသိုလ်
စိတ်တဆဲ နှစ်၊ ကာမကုသိုလ်၊ ရူပကုသိုလ်၊ အရူပကု
သိုလ် [၁၇] တဆဲ ခုနစ်၊ ဤနှစ်ဆဲ ကိုးပါးသော နာမ်
ဝတ်တို့သည်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာ၌၊ ဝုညာဘီ
သင်္ခါရ၊ အဝုညာဘီသင်္ခါရ၊ အာနေဇ္ဇာဘီသင်္ခါရ၊ တို့
ဖြစ်ကြပါသည်။ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာနည်းအားဖြင့်၊ ကမ္မ
ပစ္စည်းတို့ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ ကံ၊ သင်္ခါရ၊ ဟုဆိုအပ်
သော၊ ထိုကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့သည်၊ သံသုံးပါး
နှင့် သတ္တဝါတွေဖြစ်ပွားအောင်၊ ထူထောင် ဖန်ဆင်း
၍ ပေးနေသောမျိုးစေ တို့ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ ထိုကု
သိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ မျိုးစေ တွေရှိ၍ နေခြင်းကြောင့်၊
အပါယ်ကောင်၊ လူကောင်၊ နတ်ကောင်၊ ဗြဟ္မာ
ကောင်၊ တွေဖြစ်ပေါ်၍ နေကြပါသည်။ ထိုမျိုးစေ
တွေရှိနေသမျှ၊ သံသရာစက်ရဟတ် မပြတ်လည်၍
နေပါသည်။ ထိုကြောင့်၊ ထောကနှင့် သံသရာကို ဖန်
ဆင်းသော၊ နဝင်းနာမ်ဝတ်-ပရမတ်ဟူ၍ ဖြေဆိုခဲ့
ပါသည်။

မေး။ ။ ထိုကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် တည်းဟူသော

မျိုးစေ့တို့၏သံသရာထူထောင်ပုံကို၊ ထုံ၊ ဝုဂ္ဂိလ်၊ နှင့် တကွဝေဘန်၍ဖြေကြားပါ။

ဖြေ။ ။ အပုညာတိသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သော အကုသိုလ်စိတ်-၁၂-ပါးသည်၊ အပါယ် လေးထုံနှင့်၊ အပါယ်သတ္တဝါကောင်တွေဖြစ်ပွားအောင် ထူထောင်ပါသည်။ ထိုကြောင့်အကုသိုလ်-၁၂-ပါးကိုအပါယ်မျိုးစေ့ဟု၍ ဆိုရပါသည်။ ။ ပုညာတိ သင်္ခါရဟုဆိုအပ်သောမဟာကုသိုလ်စိတ်ရှစ်ပါးသည်၊ လူထုံမှစ၍ ကာမသုဂတိ-၇-ဘုံတို့နှင့်၊ လူကောင်၊ နတ်ကောင်တွေဖြစ်အောင်ထူထောင်ပါသည်။ ။ ပုညာတိသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သော ခူပါဝစရ ကုသိုလ်စိတ်ငါးပါးသည်၊ ခူပဗြဟ္မာဘုံ၁၆-ဘုံနှင့်၊ ဗြဟ္မာကောင်တွေဖြစ်အောင်ထူထောင်ပါသည်။ ။ အာနန္ဒာတိသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သော၊ အခူပကုသိုလ်လေးပါးသည်၊ အခူပလေးထုံနှင့်၊ အခူပဗြဟ္မာတွေဖြစ်အောင်၊ ထူထောင်ပါသည်။

မေး။ ။ သာဓုရ-သာဓုရ-သာဓုရ၊ နာမ်ပရမတ် နဝင်း ဘေဝံ၊ ဝိဒ္ဓိဒ္ဓိ သရုပ်အဋ္ဌိပ္ပိယံ၊ နှင့်တကွ။ ဘုံဘဝသံသရာဖြစ်အောင်၊ ထူထောင်ပုံတွေကို ဖြေကြားယူဖြင့်၊ အထိညာဏ် ပွားများရပေပြီ။ ရုပ်ပရမတ်နဝင်းဘေဝံ

တို့၏ ထူထောင်သောဘောကို၊ အကယ်သို့ မှတ်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ။ အနန္တ လောကဓာတ်၌၊ အထယ်ခြင်ရှိရှိ သဗ္ဗထွေကို၊ ထိုရုပ်ဓာတ်တို့ကပင် ထူထောင်ဘန်ဆင်း၍နေကြပါသည်။ ။ တော၊ ကောင်၊ ရေ၊ မြေ၊ နေ၊ လ၊ နက္ခတ်တာရာ၊ မှစ၍၊ အဝိညာဏက အသက်မရှိသော၊ ဝတ္ထုခြင်ထွေရှိသမျှကို၊ ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ ငတ္ထု၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဩဇာ၊ သဒ္ဓ၊ ဤပထမ ရုပ်ဓာတ်ကြီးကိုးပါးတို့က ထူထောင်၍နေကြပါသည်။ ။ ဩကာသ လောကကြီးဖြစ်အောင်၊ ထိုပထမရုပ်ဓာတ်ကြီးကိုးပါးတို့က ထူထောင်နေကြသည်ဟု၍လည်းဆိုနိုင်ပါသည်။ ။ အပေါယ်ကောင်၊ လူကောင်၊ နတ်ကောင်၊ ဗြဟ္မာကောင်၊ ဝါ၊ သူတပါး၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ ဟုဆိုအပ်သော၊ သတ္တလောကကြီးဖြစ်အောင်၊ ဒုတိယရုပ်ဓာတ်ကြီး ကိုးပါးတို့က၊ ပထမရုပ်ဓာတ်ကြီး ကိုးပါးတို့နှင့်ပေါင်းစင်းကာ ထူထောင်၍နေကြပါသည်။ ။ ဩကာသ လောကဖြစ်အောင်၊ သတ္တလောက ဖြစ်အောင်၊ ထူထောင်ပြုပြင်သောသဘောကိုပင်၊ သင်္ခါရလောကဟူ၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ ။ ပထမ ရုပ်ဓာတ်ကြီး ကိုးပါး၊ ဒုတိယရုပ်ဓာတ်ကြီး ကိုးပါးတို့ ရှိရာတွင်၊ အဇ္ဈတ္တဟု ဆိုအပ်

သော၊သတ္တဝါတို့သန္တာန်မှာ၊ အဘယ်ရုပ်ခတ်ကြီး
ကိုးပါးက၊အရေးကြီးစွာသတ္တဝါထင်မြင်အောင် ထု
ထောင်ဆန်ဆင်း၍နေကြပါသည်။

ဖြေ၊ သတ္တ,ဝဂ္ဂထ, ဟုဆိုအပ်သော၊ သတ္တဝါ
တို့သန္တာန်မှာ၊ ဒုတိယရုပ်ခတ်ကြီးကိုးပါးတို့က၊အ
ရေးကြီးစွာ၊သတ္တဝါထင်မြင်အောင်၊ ထုထောင်၍နေ
ကြပါသည်။

မေး၊ အရေးကြီးစွာ သတ္တဝါ ထင်မြင်အောင်၊
ထုထောင်ပုံသဘောကိုဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ။စက္ခုပသာဒ, သေဝတပသာဒ, စာနုပ
သာဒ, ဇိဝှိပသာဒ, ကာယပသာဒ,၍ရုပ်ခတ်ငါး
ပါးတို့သည်၊ အတ္တတ္တသန္တာန်မှာ၊ မြင်မှု,ကြားမှု,နံ့မှု,
ထုက်မှု, အတွေ့အထိမှု,များဖြစ်လေအောင် အရေး
ကြီးစွာ ထုထောင်ပေးကြပါသည်။ ထိုပသာဒရုပ်ငါး
ပါး နှိခြင်းကြောင့်၊ စက္ခုဝိညာဏ် စသော၊ ဧပဇ္ဇဝိ
ညာဏ်စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်၍နေကြပါသည်။ ။ဟဒ
ယရုပ်သည်၊ ကြီးမှု,သိမှု,လိုချင်မှု,အမျက်ထွက်မှု,မှစ
၍၊အထိမျိုးစုံဖြစ်ပေါ်အောင်၊အရေးကြီးစွာထုထောင်
ပေးပါသည်။ထိုဟဒယရုပ်နှိခြင်းကြောင့်၊မနောစိတ်,
မနောဝိညာဏ်စိတ်တွေဖြစ်ပေါ်၍နေကြပါသည်။ ။
၍ကဲ့သို့ ခတ်သဘာဝ အလျောက် ဖြစ်ပုံတွေကို၊

အတ္တဒိဋ္ဌိ စွဲသန်းခြင်းအားဖြင့်၊ ငါမြင်သည်၊ ငါကြားသည်၊ စသောအားဖြင့်၊ အမျိုးမျိုးအထင်မှား၍ နေကြပါသည်။ ထိုအမြင်ဓာတ်၊ အကြွားဓာတ်၊ စသည်တို့ရှိနေခြင်းကြောင့်၊ ငါပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဖြစ်သည်ဟူ၍၊ အထင်ကြီးထင်ကာနေကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် အတ္တတ္တသန္တာန်မှာ လွန်စွာအရေးကြီးသည်ဟူ၍ ခြံဆိုခဲ့ပါသည်။

မေး။ မြင်မှု၊ ကြားမှု၊ စသည်တို့ကြောင့်၊ ငါပုဂ္ဂိုလ်ဘကားဟု၊ အထင်ကြွားပုံတွေကို သိရပါပြီ။ အဘယ်ရုပ်ဓာတ်အစွမ်းသတ္တိကြောင့်၊ အဖို၊ အမ၊ ဟူ၍၊ အဘိုး၊ အခြားစီအထင်မှား၍ နေကြပါသနည်း။

ဖြေ။ ဣတ္ထိဘာဝရုပ်၊ ဝုဒ္ဓါဝရုပ်တို့ကြောင့်၊ အဖို၊ အမ၊ ကွဲပြားအောင် အထင်မှား၍ နေကြပါသည်။ ဣတ္ထိဘာဝရုပ်က၊ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်၊ ဟန်ပန် အမူအရာ၊ မှစ၍ မိန်းမထင်အောင် ဖန်ဆင်းနိုင်ပါသည်။ ဝုဒ္ဓါဝရုပ်က၊ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်၊ ဟန်ပန် အမူအရာ၊ မှ စ၍၊ ယောက်ျားထင်အောင် ဖန်ဆင်းနိုင်ပါသည်။ ထိုရုပ်နှစ်ခုရှိနေခြင်းကြောင့်၊ အဘိုး၊ အမ၊ ခြားနား၍၊ အထင်ကြီးအမြင်ကြီးဖြစ်၍ နေကြပါသည်။

မေး။ ဒုတိယရုပ်ကိုးပါးတို့တွင်၊ ဇီဝိတရုပ်မှာ၊ အဘယ်သို့သောအစွမ်းသတ္တိနှင့် ခြံညှိရုံပါသနည်း။

ဖြေ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တန်ဒိဂိသော၊ ကမ္မဇရုပ်တို့ကို၊
အုပ်စိုး၍၊ အသေမဟုတ်-အရှင်ဖြစ်သည့်ဟု ထင်မြင်
အောင်၊ ရွက်ဆောင်၍နေပါသည်။ ထိုဇိဝိတရုပ်မရှိ
လျှင်၊ သတ္တဝါသေပြီဟုခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။

မေး၊ ဒုတိယ ရုပ်ဝတ်ကြီး ကိုးပါးတို့ကို၊ ဘုံ
အားဖြင့်ဝေစာန့်၍ပြပါ။

ဖြေ၊ ကာမတဆဲတဘုံတို့မှာ၊ ဒုတိယရုပ်ဝတ်
ကြီးကိုးပါးအကျန့်၊ အစုံအလင်ဖြစ်ကြပါသည်။
အသညသတ်ကြဉ်သော၊ ဂူပ-၁၅-ဘုံတို့မှာ၊ စက္ခု၊
သောတ၊ ဟဒယ၊ ဇိဝိတ၊ ဤရုပ်ဝတ်လေးပါးတို့သာ
လျှင်ဖြစ်ကြပါသည်။ အသညသတ်ဘုံမှာ၊ ဇိဝိတ
ရုပ်တပါးသာ ဖြစ်ပါသည်။ အဂူပလေးဘုံတို့မှာ၊
ရုပ်ဝတ်ဟူ၍တစုံတရာမျှမရှိပါ။

မေး၊ နာမ်ပရမတ်-နဝင်းဝတ်၊ ရုပ်ပရမတ်-န
ဝင်းဝတ်တို့ကို၊ သရုပ်အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ၊ သိလ္လယံ
မှတ်လွယ်အောင်ဖြေကြားသဖြင့်၊ ပရမတ်နဝင်းဉာဏ်
ထက်သန်ပွင့်လင်းရပေပြီ။ “နဝင်းဝတ်မျိုး၊ ကိုးဆဲ
ကိုး”ဟုဟုဆိုအပ်သော၊ ထိုပရမတ်တရားတို့၏၊ အ
ကြောင်းဆက်သွယ်သည် အားလျော်စွာ။ သင်္ခါရသ
ဘောအားဖြင့်၊ ပြုပြင်ဘန်တီးနေကြသည်ကို၊ ပရမတ်
ဉာဏ်မရှိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိထွမ်းမိုးနေကြသောလူနတ်ဗြဟ္မာ

အတ္တဝါတွေက၊ အဘယ်သို့ ထင်မြင် နေကြ ပါသနည်း။

ဖြေ ။ နဝင်းပရမတ်၊ အလင်းခတ် မရှိဘဲ၊ ဒိဋ္ဌိ အုပ်ပိုးခြင်းကိုခံနေကြရကုန်သေး၊ ဝုထုဇနသတ္တဝါတို့ ထည့်ကား၊ ပရမတ်သဘောသို့ထိအောင်၊ ဥာဏ်မရှိ နိုင်ကြသဖြင့်။ အပါယ်လေးဘုံတွေဖြစ်၍နေသည်။ လူထုံ၊ နတ်ထုံ၊ ဗြဟ္မာထုံတွေဖြစ်၍နေသည်။ ။ အပါယ်ကောင်တွေဖြစ်၍နေသည်။ လူကောင်၊ နတ်ကောင်၊ ဗြဟ္မာကောင်၊ တွေဖြစ်၍နေသည်။ ဤကဲ့သို့ထင်မှတ်၍နေကြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့အထင်မျိုးမပျော်သမျှ၊ သံသရာဝဋ်စက်မှ၊ လွတ်ထွက်နိုင်ကြသည်မဟုတ်ပါ။

မေး။ ။ ပရမတ်ဥာဏ်မရှိဘဲ၊ ဝုထုဇနတို့စရိုက်ဖြင့်၊ အစဉ်မပြတ် မှောင်ဆိုက်၍၊ အလိုက်ဘာသာ ထင်မြင်လေ့ရှိသော အထင်မျိုးကို ပျော်ကင်းအောင်၊ အထက်သို့ပြုလုပ်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ ။ ပထမရှေးဦးစွာ၊ ရုပ်၊ နာမ်တရားတို့ကို၊ ကွဲထွဲပြားပြား ထင်မြင်အောင် ကြိုးစားရပါသည်။ ထိုနောံတဘန်၊ သိရုပ်၊ နာမ်တို့၏ သင်္ခါရသဘောအားဖြင့် ပြုပြင်စီရင်၍နေပုံကို၊ အထိဥာဏ်ပေါ်ပေါက်အောင် ကြိုးစားရပါသည်။ ထိုနောံရုပ်၊ နာမ်တို့၏ ပြုပြင်စီရင်ပုံတွေကို၊ အမှန်အတိုင်း ထင်မြင်လာသောအခါ၊ ငါ၊

သုဘပါး၊ ယောက်ျား၊ သိန်းမ၊ မှာ၍၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ အထင်
 အမြင်တွေပျောက်ကင်း၍ သွားပါသည်။ တောတောင်
 ဖြစ်၍ နေသည်။ ကမ္ဘာလောကကြီးဖြစ်၍ နေသည်။
 နေ-လ-နက္ခတ်ဘာရာတွေဖြစ်၍ နေသည်။ ဤသို့ စ
 သောအားဖြင့်၊ ဝုဇ္ဇနတို့ထင်မြင်သော အထင်မျိုး
 တို့လည်းကင်းရှင်း၍ သွားပါသည်။ ထိုအခါ၊ အလုံးစုံ
 သော အရာဝတ္ထုတို့၌ သာယာခြင်းကင်း၍၊ ပရမတ်
 ဉာဏ်အထင်းကြီးပေါ်ပေါက်၍ လာပါသည်။ ဤကဲ့
 သို့ကြိုးစားနိုင်ပါမှ၊ သံသရာဝင်စက်မှ လွတ်ထွက်
 နိုင်ပါသည်။

ရှင်နာမ်ပရမတ်၊ နဝင်းဘေဏ်
 အမေးအဖြေပြီး၏။

အစေးအဖြေပွဲသိမ်း နိဂုံး။

သာဓု-သာဓု-သာဓု။ ဓာတုပိဘင်္ဂဉာဏ်၊ ထက်
သန်ကဲလွန်၊ ဂုဏ်တန်ခွန်နှင့်၊ ဘဝဝန်သထမ္ဘ။ ထုန်း
ခြောက်ဆူကို၊ ပိုက်ထုဖြန့်မိုး၊ ထုံထရိုးမှာ၊ တန်းခိုး
ရိုက်ညောင်း၊ မကိုင့်ဆောင်းထျက်၊ တိုက်တသောင်း
ညွတ် လျှိုး၍၊ ရှိခိုးဦးခိုက်ရာ၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓ၊ အတုလ
ထွတ်ဖျား၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏၊ သုံးပါးသောသာ
သနာဝယ်၊ အပိပညာသာသနာတွင်၊ အပါအဝင်ဟာ
ဆိုအပ်သော၊ ပရမတ်မျိုးမှန်၊ အဘိဓမ္မာအဘိုးတန်
တို့ကို၊ အဘိဉာဏ်ထိုးထွင်း၊ ဒိဋ္ဌိမှောင်ပယ်ခွင်း၍၊ အ
လင်းခတ်ရှိန်အဝါ၊ တထိန်ထိန်ဝေဖြာထျက်၊ ဒေသ
နာလမ်းမှန်၊ ဘိဓမ္မာထျမ်းဂန်မှ၊ ဝေဘန်ကာ တော်
ထုတ်၍၊ ပိမုတ္တိအခြေကြီး၊ ဓာတုဉာဏ်အသီးသီးတို့
ကို၊ ဉာဏ်ခတ်ပီးထောင်ရာတို့ဖြင့်၊ ရောင်အဝါလင်း
ထက်လင်းအောင်၊ ပြခြင်းကြီးပြသကဲ့သို့၊ နည်းနယ
အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့်၊ သန်းထကြယ် စိတ်ဖြာထျက်၊
အဝိဇ္ဇာဖြူဖျက်၍၊ ဒိဋ္ဌိစက်ပြယ်စေကြောင်း၊ ထက်
နက်ကောင်းဝရဖိန်၊ ထက်မြက်သော ရောင်ရှိန်နှင့်၊
ပြောင် ထိန်သော လျှပ်ပန်းကဲ့သို့၊ ခတ်ကမ္မဋ္ဌာန်း
ထွတ်မကိုင့်ကို၊ ကျွတ်ထိုက်သူဝေနေယျာတို့၊ သေချာ
စွာလက်စွဲ၍၊ နက်နဲသော ပရမတ်တရားဟု၊ ပညာ

ဥာဏ် ဝတ်အားဖြင့်၊ မှတ်သားတော်မူကြ ပါကုန်
ထော၊

ဝတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းအမေးအဖြေပြီး၏

—:၀:—

နိဂုံး-ကဗျာများ။

- (၁) ဝတ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဥာဏ်ထိပ်ပန်း၊ ထူးဆန်း
နက်နဲပေ။
- (၂) မေး-ဖြေအချက်၊ ငိပျာယ်နက်၊ မိန့်မြွက်ပြန်
ချေ။
- (၃) လယ်တီအစ၊ ပဏ္ဍိတ၊ ထောကဥဒါန်းတွေ၊
- (၄) သျှင်ခေမိန္ဒ၊ ထိယာစ၊ ရေးရအကြောင်းပေ။
- (၅) ဝိပဿနာ၊ ဥာဏ်ရောင်ဝါ၊ ရှိန်ဖြာထက်ထင်း
ဝေ။
- (၆) နိစ္စနိုင်နင်း၊ ခုက္ခခွင်း၊ အလင်းမြင်ကြပေ။
- (၇) ဒိဋ္ဌိဖြိုဖျက်၊ အတ္တစက်၊ သံထွက်ဥာဏ်နှင့်ချွေ။
- (၈) ဝတ်သား၊ ဝတ်မြေး၊ မြင်အောင်ရေး၊ အမေး
ဤအဖြေ။
- (၉) ထောင်မှာကော၊ ရှေ့နွယ်၊ နဝ-စတုကော။
- (၁၀) သတ္တရာဇ်ဦး၊ နှစ်သစ်ကူး၊ ခါထူးမိထာပေ။
- (၁၁) လပြည့်ကြို၍၊ ဆင်မင်းနေ့၊ စုံစေ့ပြီးစီးလေး။

ခတ်ကပ္ပဋ္ဌာန်း-အပေးအဖြေ

- (၁၂) ပညာအထူး၊စိတ်ကြည်ဖြူ၊ရယူအမျှဝေ၊
- (၁၃) ပညာဓါန၊ ဤဝုညးကြောင့်၊ ကန္တာရန်စွယ်၊
အန္တရာယ်တို့၊ပျောက်ကွယ်တုံလျက်၊ကျန်း
မာဘက်၊အဆက်ရှည်ခိုင်စေ၊
- (၁၄) ကန္တာနန္တ၊ ရှိသမျှယ်၊ သတ္တများစွာ၊ ဘေး
ရန်ကွားချင်းသာကြပါစေ၊
- (၁၅) သာသနာရောင်၊ ထွန်းသင်းပြောင်၍၊ရန်မှောင်
ပယ်ထွန်း၊ တင့်ထက်တင့်၊ ဆင့်ဆင့်တိုးပွား
စေ၊

အထုံးစုံပြီးပြီ၊

အနတ္တစက္ခုကုသိး၊
ရိုက်နှိပ်ပြီးစီးပြီ၊တအုပ်ထျှင်(၈-၀)နှင့်
ဝယ်ယူဘတ်ရှုတော်မူကြပါ။

(မှတ်ချက်။ ။ ဝေဠာန်ကမ္မဋ္ဌာန်း အစေးအမြေ နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ ကြည့်ရှု ကျက်မှတ်ရန်။ ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ထူးကြီးရေးသားတော်မူအပ် သော ဝေဠာန်ကမ္မဋ္ဌာန်းမူရင်း ကို၊ ဤနေရာ၌ ထည့် သွင်း ဘော်ပြလိုက်ပါသည်။)

နုးမာတထာဘဝဝတောအရဟတော
သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အတ္တိ၊ ဣမတ္ထိ၊ ဝေ၊ ကာယေ၊ ပထဝီကာယာ၊ အာပေါကာယာ၊ တေဇောကာယာ၊ ဝါယောကာယာ၊ ဝိညာဏကာယာ။

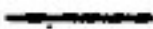
၂။ တတ္ထကတမေ၊ ပထဝီကာယာ၊ ကေသါ၊ လေါ မာ၊ နခါ၊ ဓန္ဒာ၊ တတော၊ ။ ခံသံ၊ နှာရ၊ အဗ္ဗိ၊ အဗ္ဗိဝိဇ္ဇံ၊ ဝတ္ထံ၊ ။ ဟေဓယံ၊ ယကနံ၊ ကိလောကံ၊ ဝိဟကံ၊ ပပ္ဖါ သံ၊ ။ အန္တံ၊ အန္တဂုဏံ၊ ဥဒရိယံ၊ ကရိသံ၊ မတ္ထသုဂံ၊ ဣမေဂုဋ္ဌန္တိ၊ ပထဝီကာယာ။

၃။ တတ္ထကတမေ၊ အာပေါကာယာ၊ ဝိတ္တံ၊ သေမံ၊ ဝုဗ္ဗော၊ လောဟိတံ၊ သေဒေါ၊ မေဒေါ၊ ။ အသယု၊ ဝဿ၊ ခေဋ္ဌော၊ သိဗ္ဗာဏိကာ၊ လသိကာ၊ မုတ္တံ၊ ဣမေ ဂုဋ္ဌန္တိ၊ အာပေါကာယာ။

၄ တတ္ထကတမေ၊ တေဇော ကာယာ၊ သန္တာ
ပေါ၊ဒါယော၊ပါစကော၊ဇီရဏာ၊ဣမေဝုစ္စန္တိ၊ တေ
ဇောကာယာ၊

၅ တတ္ထကတမေ၊ဝါယောကာယာ၊ ဥဒ္ဓင်္ဂမာဝါ
တာ၊အဝေဂမာဝါတာ၊ ဣန္ဒြိယယာ ဝါတာ၊ကော
ဋ္ဌာဿတာ ဝါတာ၊ အင်္ဂမင်္ဂါ နုဿာရိနော ဝါတာ၊
အဿာဿပဿာဿာ ဝါတာ၊ဣမေဝုစ္စန္တိ၊ ဝါယော
ကာယာ၊

၆ တတ္ထ ကတမေ၊ ဝိညာဏံ ကာယာ၊ စက္ခု
ဝိညာဏံ၊ သောတဝိညာဏံ၊ ဗာဒုဝိညာဏံ၊ ဇိဝှာ
ဝိညာဏံ၊ ကာယဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဏံ၊ ဣမေ
ဝုစ္စန္တိ၊ဝိညာဏကာယာ၊

၇ ကေသကာယော၊ကက္ခဋ္ဌကိရိယာ၊ပထဝီနာမ၊
အာဗန္ဓန ကိရိယာ၊ အာပေါနာမ၊ ဥဗ္ဗပ္ပတ္တကိရိယာ၊
တေဇော နာမ၊ ဝိတ္ထန္တန ကိရိယာ၊ ဝါယော နာမ၊
ဝတ္ထော၊ဂဇော၊ရသော၊ဩဇာ၊တဒုပါဒါ၊ သဗ္ဗေထေ
ဓမ္မာသင်္ခတာ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊နိသတ္တာ၊နိဇီဝါ၊တုစ္ဆာ၊
သုညာ၊ဝယဓမ္မော၊ဝယဓမ္မော၊ ဝိရာဂဓမ္မော၊နိရောဓဓမ္မော၊
စယဓမ္မေနအနိစ္စာ၊ ဘယဓမ္မေနရက္ခာ၊ အသာရကဓမ္မေန
အနတ္တာ၊

၀ တထာထောမကာယေ၊ နခကာယေ၊ ဓန္တကာ
 ယေ၊ တစကာယေ၊ ဓံသကာယေ၊ နှာရုကာယေ၊ အဋ္ဌိ
 ကာယေ၊ အဋ္ဌိဝိဉ္ဇကာယေ၊ ဝက္ကကာယေ၊ ဟဒယကာ
 ယေ၊ ယကနကာယေ၊ ကီလောမကကာယေ၊ ဝိဟက
 ကာယေ၊ ပပ္ဖါသကာယေ၊ အန္တကာယေ၊ အန္တဂုဏ
 ကာယေ၊ ဥဒရိယကာရေ၊ ကရိသကာယေ၊ မဏ္ဍလုဂ်
 ကာယေတိ။

၉ ဝိတ္တကာယေ၊ ကက္ခန္ဓကိရိယာ၊ ပထဝီနာမ၊
 အာဗန္ဓနကိရိယာ၊ အာပေါနာမ၊ ဥဗ္ဘတ္တကိရိယာ၊
 တောဇောနာမ၊ ဝိတ္တန္တနကိရိယာ၊ ဝါယော နာမ၊
 ဝတ္ထော၊ ဂန္ဓော၊ ရသော၊ ဩဇာ၊ တရုပါဒါ၊ သဗ္ဗော
 ဓမ္မာသင်္ခာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ နိသတ္တာ၊ နိဇီဝါ၊ ထုစ္ဆာ၊
 သုညာ၊ ဝယဓမ္မာ၊ ဝယဓမ္မာ၊ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ နိရောဓဓမ္မာ၊
 ဒယဋ္ဌေနအနိစ္စာ၊ တယဋ္ဌေနရက္ခာ၊ အသာရကဋ္ဌေန
 အနတ္တာ။

၁၀ တထာထောမကာယေ၊ ပုဗ္ဗကာယေ၊ လော
 ဟိဏကာယေ၊ ဝေဒကာယေ၊ ခေဒကာယေ၊ အသာ
 ကာယေ၊ သောကာယေ၊ ခေဋ္ဌကာယေ၊ သိဟ်ဏိ
 ကာ ကာယေ၊ လသိကာကာယေ၊ မုတ္တကာယေတိ။

၁၁ သန္တိပကာယေ၊ ကက္ခန္ဓကိရိယာ၊ ပထဝီ

နာမ၊ အာဗန္ဓနကိရိယာ၊ အာပေါနာမ၊ ဥဏှတ္တကိရိ
 ယာ၊ တေဇောနာမ၊ ဝိတ္တန္တနကိရိယာ၊ ဝါယောနာမ၊
 ဝဏ္ဏော၊ ဂန္ဓော၊ ရသော၊ ဩဇာ၊ တဒုပါဒါ၊ သဗ္ဗေတေ
 မ္မောသင်္ခတာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ နိသတ္တာ၊ နိဇီဝါ၊ တုစ္ဆာ၊
 သုညာ၊ ဝေယမ္မော၊ ဝယမ္မော၊ ဝိရာဂမ္မော၊ နိရောဓမ္မော၊
 ဝေယဋ္ဌေနအနိစ္စာ၊ ဘယဋ္ဌေနဒုက္ခာ၊ အသာရကဋ္ဌေန
 အနတ္တာ၊

၁၂ တထာ၊ ဒါဟကာယေ၊ ပါစကကာယေ၊ ဇီရ
 ထကာယေတိ၊

၁၃ ဥဒ္ဓင်္ဂမကာယေ၊ ကက္ခန္ဓကိရိယာ၊ ပထဝီနာ
 မ၊ အာဗန္ဓနကိရိယာ၊ အာပေါနာမ၊ ဥဏှတ္တကိရိယာ၊
 တေဇောနာမ၊ ဝိတ္တန္တနကိရိယာ၊ ဝါယောနာမ၊
 ဝဏ္ဏော၊ ဂန္ဓော၊ ရသော၊ ဩဇာ၊ တဒုပါဒါ၊ သဗ္ဗေတေ
 မ္မောသင်္ခတာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ နိသတ္တာ၊ နိဇီဝါ၊ တုစ္ဆာ၊
 သုညာ၊ ဝေယမ္မော၊ ဝယမ္မော၊ ဝိရာဂမ္မော၊ နိရောဓမ္မော၊
 ဝေယဋ္ဌေနအနိစ္စာ၊ ဘယဋ္ဌေနဒုက္ခာ၊ အသာရကဋ္ဌေန
 အနတ္တာ၊

၁၄ တထာ၊ အဝေဂမ ကာယေ၊ ကုစ္ဆိယယ
 ကာယေ၊ ကောဋ္ဌာသယကာယေ၊ အင်္ဂမင်္ဂါနုသာရိ
 ကာယေ၊ အသာသပသာသကာယေ၊

၁၅ ကျွဲပိညာဏ ကာယေ၊ စတ္တာရော ခန္ဓာလန္တ
န္တိ၊ ဝေဒနာ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ သညာ သညာက္ခန္ဓော၊
စေတနာသင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ ပိညာဏံ ပိညာဏက္ခန္ဓော၊
သဗ္ဗေတေဓမ္မာသင်္ခတာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ နိသတ္တာ၊ နိဇိ
ဝါ၊ တုန္ဒါ၊ သုညာ၊ ခယဓမ္မော၊ ဝယဓမ္မော၊ ပိရာဂဓမ္မော၊
နိရောဓဓမ္မော၊ ခယဋ္ဌေန အနိစ္စာ၊ ဘယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ၊ အသာ
ရကဋ္ဌေန အနတ္တာ၊

၁၆ တထာ၊ သောတ ပိညာဏကာယေ၊ စာန
ပိညာဏ ကာယေ၊ ဇိဝှ၊ ပိညာဏ ကာယေ၊ ကာယ
ပိညာဏကာယေ၊ မနောပိညာဏကာယေတိ။

၁၇ ဣတိ၊ ဣမေတို့၊ မေ ကာယေ၊ အဋ္ဌစတ္တာဝီသ
ပဘောဒါ၊ ဓာတုကာယာ၊ ဓမ္မကာယာ၊ သင်္ခတာ၊ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပန္နာ၊ နိသတ္တာ၊ နိဇိဝါ၊ တုန္ဒါ၊ သုညာ၊ ခယဓမ္မော၊
ဝယဓမ္မော၊ ပိရာဂဓမ္မော၊ နိရောဓဓမ္မော၊ ခယဋ္ဌေန အ
နိစ္စာ၊ ဘယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ၊ အသာရကဋ္ဌေန အနတ္တာတိ။

ခေတ်ကမ္ဘာ့နန်းပါဌ ပြီး၏။

ခေတ်ကမ္ဘာ့နန်းအနက်။

၁ မေ၊ ငါ၏၊ ဣမေတို့ ကာယေ၊ တလံမျှသောက်
သော ဤခန္ဓာကိုယ်၌၊ ပထဝီကာယာ၊ မြေခေတ်လွန်

သော ကိုယ်အရတို့သည်၎င်း၊ အာပေါယာကာ၊ ရေ
 ဓာတ်လွန်သော ကိုယ်အရတို့သည်၎င်း၊ တေဇော
 ကာယာ၊ ဓာတ်မီးလွန်သော ကိုယ်အရတို့သည်၎င်း၊
 ဝါယောကာယာ၊ လေဓာတ်လွန်သော ကိုယ်အရတို့
 သည်၎င်း၊ ဝိညာဏကာယာ၊ ကြံတတ်၊ ထိတတ်၊
 သော ကိုယ်အရတို့သည်၎င်း၊ အတ္တိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

၂ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော ကိုယ်အရတို့တွင်၊
 ပထဝီကာယာ၊ မြေဓာတ်လွန်သော ကိုယ်အရတို့ဟူ
 သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ ။
 ကေသာ၊ ၂-ကုဇေ ၄-သန်းမျှသောဆံပင်ဟူသောမြေ
 အရတို့၎င်း၊ လောမာ၊ ၆-သောင်း ၆-ထောင်မျှသော
 ပွေးညှင်းဟူသော မြေအရတို့၎င်း။ နဂါ၊ ၂၀-အရေ
 အတွက်ရှိသော ခြေသည်းလက်သည်းဟူသော မြေ
 အရတို့၎င်း။ ဒန္တာ၊ ၃၂-အရေအတွက်ရှိသော သွား
 ဟူသောမြေအရတို့၎င်း။ တစော၊ အရေထူအရေပါး
 ၂-မျိုးပြားသောအရေဟူသောမြေအရတို့၎င်း။ ။မံသံ၊
 ကိုးရာမျှ အရေအတွက်ရှိသော အသားပိုင် အသားခဲ
 ဟူသောမြေအရတို့၎င်း။ နှာရူ၊ ကိုးရာမျှအရေအတွက်ရှိ
 သောအကြောဟူသောမြေအရတို့၎င်း။ အပ္ပိ၊ သုံးရာမျှအ
 ရေအတွက်ရှိသော အရိုးဟူသောမြေအရတို့၎င်း။ အပ္ပိ၊
 ခိဇ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီဟူသောမြေအရတို့၎င်း။ ဝတ္တံ၊ ကျော့

ကပ်ခေါ်သော အညွှိဟူသော မြေအစု၎င်း။ ၊ဟုဇ-
 ယံ၊ နှလုံးသားဟူသောမြေအစု၎င်း။ ယကနံ၊ အသညည်း
 ဟူသော မြေအစု၎င်း။ ကိလောမကံ၊ အမြေးထွာဟူ
 သောမြေအစု၎င်း။ ဝိဟကံ၊ သရက်ရွက်ခေါ်သော အ
 ဖျဉ်းဟူသော မြေအစု၎င်း။ ပပ္ဖါသံ၊ အဆုတ်ဟူသော
 မြေအစု၎င်း။ ၊ အန္တံ၊ အူမအူကြီးဟူသော မြေအစု
 ၎င်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူထိပ် အူသေးဟူသော မြေအစု
 ၎င်း။ ဥဓရိကံ၊ အစာသစ်ဟူသောမြေအစု၎င်း။ ကရီ
 သံ၊ အစာဟောင်းဟူသော မြေအစု၎င်း။ မတ္ထလူဂံ၊
 ဦးနှောက်ဟူသောမြေအစု၎င်း။ ၊ ဣမေဤနှစ်သထံ
 သော မြေအစုတို့ကို၊ ပထဝီကာယာ၊ မြေခတ်လွန်
 သောကိုယ်အစုဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တံ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

၃ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော ကိုယ်အစုတို့တွင်၊ အာ
 ပေါကာယာ၊ ရေခတ်လွန်သော ကိုယ်အစုတို့ဟု
 သည့်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟုမူကား။ ၊
 ပိတ္တံ၊ သည်းခြေဟူသောမြေအစု၎င်း။ သေမှံ၊ သလိပ်
 ဟူသောရေအစု၎င်း။ ဝုဗ္ဗော၊ ဂြည်ဟူသော ရေအစု
 ၎င်း။ လောဟိတံ၊ သွေးဟူသောရေအစု၎င်း။ သေဒေါ၊
 ချွေးဟူသော ရေအစု၎င်း။ မေဒေါ၊ အဆီပြင်အဆီခဲ
 ဟူသောရေအစု၎င်း။ ၊ အဿု၊ မျက်ရည်ဟူသော
 ရေအစု၎င်း။ ဝဿ၊ ဆီကြည်ဟူသောရေအစု၎င်း။

ခေဋ္ဌော၊ ဝျာရညံ တံထွေး ဟူသော၌ ရေအရင်း၊
 သိဟံဏိကာ၊ နှာရညံနှပ်စေးဟူသော ရေအရင်း၊
 လသိကာ၊ အစေးပုပ်ဟူသောရေအရင်း၊ မုတ္တံ၊ ကျင်
 ငယ်ဟူသောရေအရင်း၊ ၊ ဣမေ၊ ဤတဆဲ နှစ်ပါး
 သောရေအရတို့ကို၊ အာပေါကာယာ၊ ရေခတ်လွန်
 သောကိုယ်အရတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

၄ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော ကိုယ်အရတို့တွင်၊
 တေဇောကာယာ၊ မီးခတ်လွန်သောကိုယ်အရတို့ဟူ
 သည့်၊ ကတမေ၊ အတယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ၊
 သန္တာပေါ၊ ရက်ဆက်ရက်ချန် ဖျားခြင်းစသော အ
 လွန်ပူသောမီးအရင်း၊ ဒါဟော၊ ပေါက်နာကျောက်
 နာစသော အသွေးအသားကို အကျက်လောင်သော
 မီးအရင်း၊ ပါစကော၊ အစာကိုဖြောင့်ကျက်စေတတ်
 သောမီးအရင်း၊ ဇီရဏာ၊ ရင့်ရော်မှည့်ရွမ်းဟောင်း
 နွမ်းဆွေးမြေ့ စေတတ်သောမီးအရင်း၊ ၊ ဣမေ၊
 ဤလေးပါးသော မီးအရတို့ကို၊ တေဇောကာယာ၊ မီး
 ခတ်လွန်သောကိုယ်အရတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏။

၅ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောကိုယ်အရတို့တွင်၊ ဝါ
 ထောကာယာ၊ လေခတ်လွန်သောကိုယ်အရတို့ဟူ
 သည့်၊ ကတမေ၊ အတယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ၊

ဥဒ္ဓင်္ဂီမာဝါတာ၊ အထက်သို့ဆန်တက်သောထေအရ
 တို့၎င်း၊ အဝေဝမာပါတာ၊ အောက်သို့ရန်သင်း
 သော လေအရတို့၎င်း၊ ကုန္တိသယာဝါတာ၊ ဝမ်း
 ခေါင်းတွင်း၌ ကိန်းသောထေအရတို့၎င်း၊ ကောဋ္ဌာသ
 ယာဝါတာ၊ အူမအူသိမ်တွင်း၌ကိန်းသောထေအရတို့
 ၎င်း၊ အင်္ဂီမင်္ဂါနုသာရိနောဝါတာ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ ထုပ်
 ရှားမှုတို့၌အင်္ဂါကြီးငယ်သို့အစဉ်လျှောက်သောထေ
 အရတို့၎င်း၊ အသသာသ ပသဇာသာဝါတာ၊ ထွက်
 သက်ဝင်သက်ဟုသော လေအရတို့၎င်း၊ ၊ ဣမေ၊
 ဤခြောက်ပါးသော လေအရတို့ကို ဝါယောကာယာ၊
 လေခတ်လွန်သောကိုယ်အရတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆို
 အပ်ကုန်၏။

၆ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော ကိုယ်အရတို့တွင်၊
 ဝိညာဏကာယာ၊ ကြံတတ်သိတတ်သော ကိုယ်အရ
 တို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟုမူ
 ကား။ ၊ ကေုရိညာဏံ၊ မျက်လုံးတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်
 သောသိမှု၎င်း၊ သောတဝိညာဏံ၊ နားအိမ်တွင်း၌ဖြစ်
 ပေါ်သောသိမှု၎င်း။ ဗာနဝိညာဏံ၊ နှာခေါင်းတွင်း၌
 ဖြစ်ပေါ်သော သိမှု၎င်း။ ဇိဝှာဝိညာဏံ၊ လျှာအပြင်၌
 ဖြစ်ပေါ်သောသိမှု၎င်း၊ ကာမာဝိညာဏံ၊ တကိုယ်လုံး
 မှာထိုထိုအင်္ဂါ၌ ဖြစ်ပေါ်သော သိမှု၎င်း၊ မနောဝိညာ

တံ၊ နှလုံးထွင်း၌ဖြစ်ပေါ်သော ထွေထွေလာလာကြိမှု
 သိမှု၎င်း။ ။ ဣမေ၊ ဤခြောက်ပါးသောကြိမှုသိမှုတို့
 ကို၊ ဝိညာဏကာယာ၊ ကြိတတ်၊ သိတတ်သော ကိုယ်
 အရတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

(တယောက်တယောက်သောသူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၌
 အစိတ်အစိတ်ဖြစ်ကုန်သော-၄၈-ပါးကုန်သောကိုယ်
 ခန္ဓာတို့ကိုထုတ်ဆိုခန်းပြီး၏။)

၇ ကေသာကာယေ၊ ဆံပင်ဟူသောကိုယ်အရ
 နွဲ့၊ ဝါ၊ ဆံပင်ဟူသောမြေအရနွဲ့၊ ယာကက္ခဏ္ဍကိရိယာ၊
 အကြင်ခက်မာမှု ဟူသောကြိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 သာ၊ ထိုခက်မာမှုကြိယာသည်။ ပထဝီနာမ၊ ပရမတ်
 နှစ်မြေခတ်စစ်မည်၏။ ။ ယာအာဗန္ဓန ကိရိယာ။
 အကြင် သွေစေးကပ်ထွယ် မှုဟူသော ကြိယာသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုသွေစေးကပ်ထွယ်မှုကြိယာသည်။
 အာပေါနာမ၊ ပရမတ်နှစ် ရေခတ်စစ်မည်၏။ ။
 ယာဥဏ္ဍတ္တကိရိယာ၊ အကြင်နွေးသည်၊ ပူသည်၏ အ
 ဖြစ်တည်းဟူသောကြိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထို
 နွေးမှုပူမှုကြိယာသည်။ တေဇောနာမ၊ ပရမတ်နှစ်၊
 ဝတ်စစ်မည်၏။ ။ ယာဝိဇ္ဇန္တနကိရိယာ၊ အကြင်
 ထောက်ကန်မှုဟူသော ကြိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

သာ၊ ထိုထောက်ကန်မှုကြိယာသည်၊ ဝါယောနာမ၊
 ပရမတ်နှစ်လေခတ်စစ်မည်၏။ ၊ဝဇ္ဇော၊အဆင်း
 ခတ်သည်၎င်း၊ဂဇ္ဇော၊အနံ့ ခတ်သည်၎င်း၊ ရသော၊
 အရသာခတ်သည်၎င်း၊ ဩဇာ၊ဩဇာဟူသော အာ
 ဗာရခတ်သည်၎င်း၊ ဣမေ၊ ဤလေးပါးသောခတ်
 တို့သည်၊တဒုပါဒ၊ထိုမြေ၊ရေ၊ဖိ၊လေဟူသောခတ်
 ကြီးထေးပါးတို့၌ မှီတွယ်ရသော ရုပ်ထော်ရုပ်သေးတို့
 သာတည်း။ ၊သဇ္ဇော၊အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇေထဝဗ္ဗော၊
 ထိုခတ်ကြီးထေးသွယ်၊ ခတ်ထော် ထေးပါး၊ ရုပ်
 တရားတို့သည်၊သင်္ခတာ၊ အဘန်သန်ပြုပြင်အပ်သော
 တရားတို့သာတည်း။ပဒိုဝ္ဗသဗ္ဗပ္ပန္နော၊အကြောင်းကိုစွဲ
 ချွံတပေါင်းတရုတည့်၊ ဖြစ်ပေါ်သော တရားတို့သာ
 တည်း။နိသတ္တာ၊ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး သတ္တဝါမျိုးမဟုတ်ဘဲ
 နိဗ္ဗိတ၊တမိနစ်တနာရီစသည်ရှည်သောအထက်၆၀
 ရှိကြသော တရားမျိုးမဟုတ်ကုန်၊ တုစ္ဆာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သတ္တဝါအင်္ဂါကြီးငယ်၊သာယာသွယ်သော အထမြန်
 နှစ် ဂုဏ်သကတ်နှင့်၊ မစပ်မနီး အချည်းနှီး တို့သာ
 တည်း။ သုညာ၊ နိစ္စဂုဏ်၊သုခဂုဏ်၊သုဘဂုဏ်၊အတ္တ
 ဂုဏ်၊ သာရဂုဏ်တို့မှဆိတ်ကုန်၏။ ခယဝဗ္ဗော၊ ခဏ
 ခဏကုန်ဆုံးခြင်းသဘောအလေ့ ရှိကုန်၏။ဝယဝဗ္ဗော၊
 ခဏခဏ ကွယ်ပပျောက်ဆုံးခြင်း သဘောအလေ့ ရှိ

ကုန်၏။ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ ခဏခဏ ဖြယ်ပျောက်ခြင်းသ
ဘော အထေ့ရှိကုန်၏။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ခဏခဏချုပ်
ယုတ်ပျက်ဆုံးခြင်းသဘောအထေ့ရှိကုန်၏။ ခယဋ္ဌေန၊
ခဏခဏ ကုန်ဆုံးခြင်း အနက် ကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊
အနိစ္စမျိုးတို့သာလျှင်တည်း။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်လန့်
သွယ်မှုသားအစုဟူသောအနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခ
မျိုးတို့သာလျှင်တည်း။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အခိုင်အမာ
အနှစ်သာရ မဟုတ်သော အနက်ကြောင့်၊ အနုတ္တာ၊
အနုတ္တမျိုးတို့သာတည်း။

၈ တထာ၊ ထိုကောသကာယနှင့်အတူ၊ လောမ
ကာယေ၊ ပွေးညှင်းဟူသောကိုယ်အစုနှင့်၊ နခကာ
ယေ၊ ခြေသည်းလက်သဏ္ဍိဟူသောကိုယ်အစုနှင့်၊
ဇန္တကာယေ၊ သွားဟူသောကိုယ်အစုနှင့်၊ မံသကာ
ယေ၊ အသားဟူသောကိုယ်အစုနှင့်၊ နှာရူကာယေ၊
အကြော ဟူသော ကိုယ်အစုနှင့်၊ အဗြိကာယေ၊
အရိုး ဟူသော ကိုယ်အစုနှင့် ၎င်း၊ အဗြိဝိဇ္ဇကာယေ၊
ရိုးထွင်းခြင်ဆီ ဟူသော ကိုယ်အစုနှင့်၊ ဝက္ကဏာ
ယေ၊ အညှို့ ဟူသော ကိုယ်အစုနှင့်၊ ဟဒယကာ
ယေ၊ နှလုံးဟူသောကိုယ်အစုနှင့်၊ ယကနကာယေ၊
အသည်းဟူသောကိုယ်အစုနှင့်၊ ကိလေသမက ကာ

ယေ၊ အမြေးဟူသောကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ ဝိဟက ကာ
 ယေ၊ အဖျဉ်းဟူသော ကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ ပပ္ဖါသ ကာ
 ယေ၊ အဆုတ်ဟူသောကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ အန္တကာယေ၊
 အူမဟူသောကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ အန္တဂုဏကာယေ၊ အူ
 သိမ်ဟူသော ကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ ဥဒရိယ ကာယေ၊
 အစာသစ်ဟူသောကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ ကရိသကာယေ၊
 အစာပောင်း ဟူသော ကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ မတ္တလုင်္ဂီ
 ကာယေ၊ ဦးနှောက်ဟူသောကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ ယဒ
 ကက္ခန္ဓကိရိယာ၊ အကြင်ခက်မာမှုဟူသော ကြိယာ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာထိခက်မာမှုကြိယာသည်၊ ပထ
 ဝိနာမ၊ ပရမတ်နှစ် မြေခတ်စစ် မည်၏၊ ယာ
 အာဗန္ဓနကိရိယာ၊ အကြင်ဆွဲစား ကပ်ထွယ်မှုဟူ
 သောကြိယာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုဆွဲစားကပ်
 ထွယ်မှုကြိယာသည်၊ အာပေါနာမ၊ ပရမတ်နှစ် ရေ
 ခတ်စစ်မည်၏၊ ယာဥတ္တတ္တကိရိယာ၊ အကြင်
 နွေးသည် ပူသည့်၏ အဖြစ်တည်၊ ဟူသော ကြိယာ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုနွေးမှုပူမှုကြိယာသည်၊
 တေဇောနာမ၊ ပရမတ်နှစ် မီးခတ်စစ်မည်၏၊ ယာ
 ဝိဗ္ဗန္ဓနကိရိယာ၊ အကြင်ထောက်ကန်မှုဟူ
 သောကြိယာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုထောက်
 ကန်မှုကြိယာသည်၊ ဝါယောနာမ၊ ပရမတ်နှစ် ထေ

ဓာတ်ကိစ္စဗျာနိ၊ ဗျာနိ၊

ဓာတ်စစ်မည်၏။ ၊ ဝဇ္ဇော၊ အဆင်းဓာတ်သည်၊
 ၎င်း၊ ဝဇ္ဇော၊ အနံ့ဓာတ်သည်၎င်း၊ ရသော၊ အရသာ
 ဓာတ်သည်၎င်း၊ ဩဇာ၊ ဩဇာဟူသော အာဟာရ
 ဓာတ်သည်၎င်း၊ ဣမေ၊ ဤလေးပါးသော ဓာတ်တို့
 သည်၊ တနုပါဓါ၊ ထိုမြေ၊ ရေ၊ မီး၊ လေ ဟူသောဓာတ်
 ကြီးလေးပါးတို့၌ မှီတွယ်ရသော ရုပ်ငယ်ရုပ်သေးတို့
 သာထည်။ ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇေတဝဗ္ဗော၊
 ထိုဓာတ်ကြီးလေးသွယ်၊ ဓါတ်ငယ်လေးပါး ရုပ်တရား
 စုတို့သည်၊ သင်္ခတာ၊ အတန်တန် ပြုပြင်အပ်အော
 တရားတို့သာထည်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နော၊ အကြောင်းကိုစွ
 ရှိ တပေါင်းတရထည်း၊ မြစ်ပေါ်သော တရားတို့သာ
 ထည်း၊ နိသတ္တာ၊ ဝုဂ္ဂါထ်မျိုးသတ္တဝါမျိုး မဟုတ်ကုန်၊
 နိဇ္ဇဝါ၊ ထမိနစ် တနာရီဝသည်ရှည်သော အသက်
 ဇီဝရှိကြသောတရားမျိုးမဟုတ်ကုန်၊ ထုစ္ဆာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သတ္တဝါအင်္ဂါကြီးငယ် သာယာသွယ်သောအထည်
 နှစ်၊ ဝုဏ်သကတ်နှင့် မစပ်မနီး အချည်းနှီးတို့သာ
 တည်း၊ သုညာ၊ နိစ္စဝုဏ်၊ သုခဝုဏ်၊ သုဘဝုဏ်၊ အတ္တ
 ဝုဏ်၊ သာရဝုဏ်တို့မှစိတ်ကုန်၏။ ဝယဝဗ္ဗော၊ ဝဏ
 ဝဏကုန်ဆုံးခြင်းသဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ဝယဝဗ္ဗော၊
 ဝဏ-ဝဏ ကွယ်ပပျောက်ဆုံးခြင်း သဘောအလေ့
 ရှိကုန်၏။ ဝိရာဝဗ္ဗော၊ ဝဏ-ဝဏ-ပြယ်ပျောက်ခြင်း

သဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ခဏ-ခဏချုပ်
 ပျက်ပျက်ဆုံးခြင်းသဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ဝယဋ္ဌေန၊
 ခဏ-ခဏကုန်ဆုံးခြင်းအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စ
 မျိုးတို့ သာလျှင်တည်း။ ဝယဋ္ဌေန၊ ကြောက်လန့်
 ဘွယ်မှုဘေးအရဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခ
 မျိုးတို့သာလျှင်တည်း။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အပိုင်ဓမ္မာ
 အနှစ်သာရ မဟုတ်သော အနက်ကြောင့်၊ အနတ္တာ၊
 အနတ္တမျိုးတို့သာလျှင်တည်း။ ။ ဣတိ၊ ဤတွင် ပ
 ထဝိကာယ ၂၀-ပြီး၏။

၆ ပိတ္တကဗ္ဗေ၊ သည်းခြေမုသော ကိုယ်အစု
 န္နိ၊ ယာကက္ခဋ္ဌကိရိယာ၊ အကြိုင်ခက်မာမှုဟူသော
 ကြိယာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုခက်မာမှုကြိယာ
 သည်၊ ပထဝီနာမ၊ ပရမတ် နှစ်မြေခတ်စစ်မည်၏။ ။
 ယာအာဗန္ဓနကြိယာ၊ အကြိုင်ဆွဲစေးကင်ထွယ်မှုဟူ
 သောကြိယာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုဆွဲစေးကင်
 ထွယ်မှုကြိယာသည်၊ အာပေါနာမ၊ ပရမတ်နှစ်ရေ
 ခတ်စစ်မည်၏။ ။ ယာဥဗ္ဗတ္တကိရိယာ၊ အကြိုင်
 နွေးသည် ပူသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ကြိယာ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုနွေးမှုပူမှုကြိယာသည်။ ထေ

ဇောနာမ၊ ပရမတ်နှစ် ဝိးဝတ်စစ် မည်၏။ ၊ ယာ
 ဝိတ္ထန္တနကိရိယာ၊ အကြင် ထောက်ကန်မှု ဟုသော
 ကြိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုထောက်ကန်မှု
 ကြိယာသည်။ ဝါယောနာမ၊ ပရမတ်နှစ်လေဝတ်စစ်
 မည်၏။ ၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းဝတ်သည်၎င်း။ ဂန္ဓော၊
 အနံ့ ဝတ်သည်၎င်း။ ရသော၊ အရသာ ဝတ်သည်
 ၎င်း။ ဩဇာ၊ ဩဇာ ဟုသော အာဟာရ ဝတ်
 သည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤလေးပါးသော ဝတ်တို့သည်။
 ထဒုပါဒါ၊ ထိုမြေ၊ ရေ၊ ဝိး၊ လေ ဟုသော ဝတ်
 ကြီး လေးပါးတို့၌ ဖြိတွယ်ရသော ရုပ်ငယ် ရုပ်သေး
 တို့သာတည်း။ ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇေတ
 ဓမ္မာ၊ ထိုဝတ်ကြီး လေးသွယ်၊ ဝတ်ငယ်လေးပါး
 ရုပ်တရားတို့သည်။ သင်္ခဘာ၊ အဘန်ဘန် ပြုပြင်အပ်
 သောတရားတို့သာတည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်း
 ကိုစွဲ၍တပေါင်းတစုတည်း ဖြစ်ပေါ်သော တရားတို့
 သာတည်း။ နိသတ္တာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသတ္တဝါမျိုးမဟုတ်
 ကုန်။ နိဇ္ဇိဝါ၊ ထမိနစ်၊ တနာရီစသည် ရှည်သော
 အသက်ဖိဝှိကြသောတရားမျိုးမဟုတ်ကုန်။ တုစ္ဆာ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ အင်္ဂါကြီးငယ် သာယာဘွယ်သော
 အထည်ခြိမ်းဂုဏ်သကတ်နှင့် မစပ်မနီးအချည်းနှီးတို့
 သာတည်း။ သုညာ၊ နိစ္စဂုဏ်၊ သုခဂုဏ်၊ သုဘဂုဏ်။

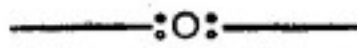
အတ္တဂုဏ်၊ သာရဂုဏ်တို့မှ ဆိတ်ကုန်၏။ ခယခမ္မာ၊
 ခဏ-ခဏကုန်ဆုံးခြင်းသဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ဝယ
 ခမ္မာ၊ ခဏ-ခဏ ဘွယ်ပ ပျောက်ဆုံးခြင်းသဘော အ
 လေ့ရှိကုန်၏။ ဝိရာဂခမ္မာ၊ ခဏ-ခဏပြတ်ပျောက်ခြင်း
 သဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ နိရောဓခမ္မာ၊ ခဏ-ခဏချုပ်
 ယုတ်ပျက်ဆုံးခြင်းသဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ခယဋ္ဌေန၊
 ခဏ-ခဏကုန်ဆုံးခြင်းအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စ
 မျိုးတို့သာလျှင်တည်း၊ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်
 မှ၊ ဘေး၊ အရဟုသော အနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမျိုး
 တို့သာလျှင်တည်း၊ အသာရကဋ္ဌေန၊ အခိုင် အမာ
 အနှစ်သာရ မဟုတ်သော အနက်ကြောင့်၊ အနတ္တာ၊
 အနတ္တမျိုးတို့သာလျှင်တည်း။

၁၀ တထာ၊ ထိုဝိတ္တကာထနှင့်အတူ၊ ဘေမှကာ
 ယေ၊ သလိပ်ဟူသော ကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ ဝုဗ္ဗကာယေ၊
 ပြည့်ဟူသော ကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ ယောဟိတကာယေ၊
 သွေးဟူသော ကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ ယေဒကာယေ၊ ချွေး
 ဟူသော ကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ မေဒကာယေ၊ အဆီပြင်အ
 ဆီခဲဟူသော ကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ အသဉ္ဇကာယေ၊ မျက်
 ရည်ဟူသော ကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ ဝသာကာယေ၊ ဆီ
 ကြည့်ဟူသော ကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ ခေဋ္ဌကာယေ၊ ဝျှာ
 ရည် တံထွေး ဟူသော ကိုယ်အရရှိ၎င်း၊ သိဟ်ဘဏိ

ကာကာယေ၊ နှာရည် နှပ်စေးဟူသော ကိုယ်အရန္တ
 ၎င်း၊ လသိကာကာယေ၊ အစေးရုပ်ဟူသောကိုယ်အ
 ရန္တ၎င်း၊ မုတ္တကာယေ၊ ကျင်ယော်ဟူသောကိုယ်အရ
 န္တ၎င်း၊ ယာကက္ခဋ္ဌကိရိယာ၊ အကြင် ခက်မာမှုဟူ
 သောကြိယာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုခက်မာမှုကြိ
 ယာသည်၊ ပထဝီနာမ၊ ပရမတ်နှစ် မြေခတ်စစ်မည်
 ၏၊ ယာအာဗန္ဓနကိရိယာ၊ အကြင် ဘွဲ့စေးကပ်
 ထွယ်မှုဟူသောကြိယာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုဘွဲ့
 စေးထွယ်ကပ်မှုကြိယာသည်၊ အာပေါနာမ၊ ပရမတ်
 နှစ် ရေခတ်စစ် မည်၏၊ ယာဥဏ္ဍတ္တကိရိယာ၊
 အကြင်နွေးသည်ပူသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ကြိ
 ယာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုနွေးမှုပူမှုကြိယာသည်
 တောဇောနာမ၊ ပရမတ်နှစ် ဖီးခတ်စစ် မည်၏၊
 ယာဝိတ္ထန္တနကိရိယာ၊ အကြင် ထောက်ကန်မှု ဟူ
 သောကြိယာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုထောက်ကန်
 မှုကြိယာသည်၊ ဝါယောနာမ၊ ပရမတ်နှစ်လေခတ်
 စစ်မည်၏၊ ဝဇ္ဈော၊ အဆင်း ခတ်သည် ၎င်း၊
 ဂန္ဓော၊ အနံ့ ခတ်သည် ၎င်း၊ ရသော၊ အရသာခတ်
 သည် ၎င်း၊ ဩဇာ၊ ဩဇာဟူသော အာဟာရခတ်
 သည် ၎င်း၊ ဣမေ၊ ဤလေးပါးသောဝါတ်တို့သည်၊ တဒု
 ဝါဒါ၊ ထိုမြေ၊ ရေ၊ ဖီး၊ လေ ဟူသော ဝတ်ကြီးလေးပါး

တို့၌ ငြိတွယ်ရသော ရုပ်ငယ်ရုပ်သေးတို့သာတည်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဧဝေဓမ္မာ၊ ထိုခေတ်ကြီးလေးသွယ်၊ ဓာတ်ငယ်လေးပါး ရုပ်တရား တို့သည် သင်္ခတာ၊ အဘန်ဘန် ပြုပြင်အပ်သော တရားတို့သာတည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ တပေါင်းတစုလည်း ဖြစ်ပေါ်လာသော တရားတို့သာတည်း။ နိသက္ကာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသတ္တဝါမျိုး မဟုတ်ကုန်၊ နိဇ္ဇိဝါ၊ တမိနစ်၊ တနည်းစီသည်ရှည်သော အထက်ဖိဝ ရှိကြသော တရားမျိုး မဟုတ်ကုန်၊ ထုစ္ဆာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ အင်္ဂါကြီးငယ်သာယာတွယ်သော အထည်ခြံစိ၊ ရုဏ်သကတ်နှင့် မစပ်မနီး အချည်းနှီးတို့သာတည်း။ သုညာ၊ နိစ္စဂုဏ်၊ သုဂဂုဏ်၊ သုဘဂုဏ်၊ အတ္တဂုဏ်၊ သာရဂုဏ်တို့မှ ဆိတ်ကုန်၏။ ဝယဓမ္မာ၊ ခဏခဏကုန်ဆုံးခြင်း သဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ဝယဓမ္မာ၊ ခဏခဏတွယ်ပပျောက်ဆုံးခြင်း သဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ပိရာဂဓမ္မာ၊ ခဏခဏပြယ်ပျောက်ခြင်း သဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ခဏခဏချုပ်ယုတ်ပျက်ဆုံးခြင်း သဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ဝယဓမ္မေန၊ ခဏခဏကုန်ဆုံးခြင်း အနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စမျိုးတို့သာလျှင်တည်း။ အယဓမ္မေန၊ ကြောက်လန့်တွယ်မှု ဘေးအရဟုသော အနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမျိုးတို့သာလျှင်

တည်း။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အခိုင်အမာ အနှစ်သာရ
မဟုတ်သောအနက်ကြောင့်၊ အတ္တ၊ အနတ္တမျိုးတို့
သာလျှင်တည်း။ ။ ဣတိ၊ ဤတွင် အာပေါကာယ
တဆဲ့နှစ်ပါးပြီး၏။

၁၁ သန္တာပ ကာယေ၊ သန္တာပ တေဇော ဟု
သောကိယံ အရဒ္ဓိ၊ ယာကက္ခန္ဓကိရိယာ၊ အကြိုင်ခက်
မာမှုဟုသောကြိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုခက်
မာမှုကြိယာသည်။ ပထဝီနာမ၊ ပရမတ်နှစ် မြေဓာတ်
စစ်မည်၏။ ။ ယာအာဗန္ဓနကိရိယာ၊ အကြိုင်ဆွဲစေး
ကပ်တွယ်မှုဟုတောကြိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊
ထိုဆွဲစေး ကပ်တွယ်မှု ကြိယာသည်။ အာပေါနာမ၊
ပရမတ်နှစ်ရေဓာတ်စစ်မည်၏။ ။ ယာဥဗ္ဗတ္တကိရိ
ယာ၊ အကြိုင် နွေးသည်ပူသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူ
သောကြိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုနွေးပူမှု ကြိ
ယာသည်။ တေဇောနာမ၊ ပရမတ်နှစ်မီးဓာတ်စစ်မည်
၏။ ။ ယာပိတ္တန္တနကိရိယာ၊ အကြိုင်ထောက်ကန်မှု
ဟုသောကြိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုထောက်
ကန်မှုကြိယာသည်။ ဝါယောနာမ၊ ပရမတ်နှစ် လေ
ဓာတ်စစ် မည်၏။ ။ ဝဇ္ဇော၊ အဆင်း ဓာတ်သည်
၎င်း။ ဂန္ဓော၊ အနံ့ ဓာတ်သည်၎င်း။ ရသော၊ အရသာ

ဓာတ်သည့်၎င်း။ ဩဇာ၊ ဩဇာဟူသော အာယာရ
 ဓာတ်သည့်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤလေးပါးသော ဓာတ်တို့
 သည့်။ တနုပါဒါ၊ ထို မြေ၊ ရေ၊ ဖိ၊ လေ ဟူသော ဓာတ်
 ကြီးလေးပါးတို့၌ ဖြိုတွယ်ရသော ရုပ်ငယ် ရုပ်သေးတို့
 သာတည်း။ ဝေဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇေတေဓမ္မာ၊
 ထိုဓာတ်ကြီးလေးသွယ်၊ ဓါတ်ငယ်လေးပါး၊ ရုပ်တရား
 တို့သည်၊ သင်္ခ တာ၊ အတန်တန်ပြုပြင်အပ်သော တရား
 တို့သာတည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍
 တပေါင်း တရထည်း ဖြစ်ပေါ်သော တရားတို့သာ
 တည်း။ နိသတ္တဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသတ္တဝါမျိုးမဟုတ်ကုန်၊
 နိဇ္ဇိဝါ၊ တမိနစ်၊ တနာရီ စသည်ရှည်သော အသက်ဇီ
 ဝ ရှိကြသော တရားမျိုးမဟုတ်ကုန်၊ တုစ္ဆိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သတ္တဝါအင်္ဂါကြီးငယ် သာယာသွယ်သော အထည့်
 နှစ်၊ ဂုဏ်သကတံနှင့် မှဝပ်မနီး အချည်းနှီးတို့သာ
 တည်း။ သုညာ၊ နိဇ္ဇဂုဏ်၊ သုခဂုဏ်၊ သုဘာဂုဏ်၊ အတ္တ
 ဂုဏ်၊ သာဓုဂုဏ်တို့မှ ဆိတ်ကုန်၏။ ဝေပဓမ္မာ၊ ဝေပ
 ဝေပကုန်ဆုံးခြင်းသဘောအလေ့ ရှိကုန်၏။ ဝေပဓမ္မာ၊
 ဝေပဝေပတွယ်ပ ပျောက်ဆုံးခြင်း သဘောအလေ့ ရှိ
 ကုန်၏။ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ ဝေပဝေပ ငြယ်ပျောက်ခြင်း
 သဘောအလေ့ ရှိကုန်၏။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ဝေပဝေပချုပ်
 ယုတ်ပျက်ဆုံးခြင်းသဘောအလေ့ ရှိကုန်၏။ ဝေပဓမ္မ

န၊ ခဏခဏကုန်ဆုံးခြင်း အနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စမျိုးတို့ သာသျှင်တည်း။ တယဋ္ဌေန၊ ကြောက်စေနဲ့ တွယ်မှုဘေးအစုဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမျိုးတို့ သာသျှင်တည်း။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အခိုင်အမာ အနှစ်သာရမဟုတ်သော အနက်ကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တမျိုးတို့ သာသျှင်တည်း။

၁၂ တထာ၊ ထိုသန္တာပကာယနှင့်အတူ၊ ဒါဟကာယေ၊ ဒါဟတေဇောဟူသော ကိုယ်အစုနှင့်။ ပါစကကာယေ၊ ပါစကဓာတ်မီးဟူသော ကိုယ်အစုနှင့်။ ဇီရဏကာယေ၊ ဇီရဏတေဇောဟူသော ကိုယ်အစုနှင့်။ ယာကက္ခဋ္ဌကိရိယာ၊ အကြင်ခက်မာမှုဟူသော ကိရိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုခက်မာမှုကြံ့သာသည်။ ပထဝီနာမ၊ ပရမတ်နှစ်မြေခတ်စစ်မည်၏။ ယာအာဗန္ဓနတ်ကိရိယာ၊ အကြင်ဆွဲစေးကပ်တွယ်မှုဟူသော ကြံ့သာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သါ၊ ထိုဆွဲစေးကပ်တွယ်မှုကြံ့သာသည်။ အာပေါနာမ၊ ပရမတ်နှစ် ရေခတ်စစ်မည်၏။ ယာဥဗျတ္တကိရိယာ၊ အကြင် နွေးသည်ပူသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ကြံ့သာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုနွေးမှုပူမှုကြံ့သာသည်။ တေဇောနာမ၊ ပရမတ်နှစ် မီးခတ်စစ်မည်၏။ ယာဝိတ္တန္တန ကိရိယာ၊ အကြင် ထောက်ကန်မှု ဟူ

ဆောကြိယာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုထောက်ကန်
 မှုကြိယာသည်။ ဝါယောနာမ၊ ပရမတ်နှစ်လေခတ်
 စစ်မည်၏။ ၊ ဝတ္ထော၊ အဆင်းခတ် သည်၎င်း။
 ဝဇ္ဇော၊ အနု ခတ်သည်၎င်း။ ရသော၊ အရသာခတ်
 သည်၎င်း။ ဩဇာ၊ ဩဇာဟုသော အာဟာရခတ်
 သည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤလေးပါးသောခတ်တို့သည်။ တဒု
 ပါဒါ၊ ထိုမြေ၊ ရေ၊ မီး၊ လေ-ဟုသော ခတ်ကြီးလေးပါး
 တို့၌ မှီတွယ်ရသော ရုပ်ငယ် ရုပ်သေးတို့သာတည်း။ ၊
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဇေတဝဗ္ဗော၊ ထိုခတ်ကြီး
 လေးသွယ်၊ ခတ်ငယ်လေးပါး ရုပ်တရားတို့သည်။
 သင်္ခတာ၊ အဘန်ဘန်ပြုပြင်အပ်သော တရားတို့သာ
 တည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကုန်စွဲ၌ တပေါင်းတ
 စုတည်း ဖြစ်ပေါ်သော တရားတို့သာတည်း။ နိသတ္တော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၊ သတ္တဝါမျိုးမဟုတ်ကုန်။ နိဒ္ဒိဝါ၊ တစ်နှစ်
 တနှာခို စသည်ရှည်သော အသက် ဇီဝ ရှိကြသော
 တရားမျိုးမဟုတ်ကုန်။ တုစ္ဆော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအင်္ဂါ
 ကြီးငယ်၊ သာယာတွယ်သော အထည်ခြွပ်၊ ဂုဏ်သ
 ကတ်နှင့်၊ မစပ်မနီးအချည်းနှီးတို့သာတည်း။ သုညာ၊
 နိစ္စဂုဏ်၊ သုခဂုဏ်၊ သုဘဂုဏ်၊ အတ္တဂုဏ်၊ သာရ
 ဂုဏ်တို့မှ ဆိတ်ကုန်၏။ ဝယဝဗ္ဗော၊ ဝဏ-ဝဏကုန်ဆုံး
 ဖြင်းသော အလေ့ရှိကုန်၏။ ဝယဝဗ္ဗော၊ ဝဏ-ဝဏ-

ကွယ်ပပျောက်ဆုံးခြင်းသဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ဝိရာဂ
 ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာပြယ်ပျောက်ခြင်း သဘောအလေ့ရှိ
 ကုန်၏။ နိရောဓဝေဒနာ၊ ဝေဒနာချုပ်ယုတ်ပျက်ဆုံးခြင်း
 သဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ဝယဋ္ဌေန၊ ဝေဒနာကုန်ဆုံး
 ခြင်းအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စမျိုးတို့သာလျှင်
 ထည်း။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်မှု ဘေးအစု
 ဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမျိုးတို့သာလျှင်
 ထည်း။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အခိုင်အမာ အနှစ်သာရ
 မဟုတ်သော အနက်ကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တမျိုးတို့
 သာလျှင်ထည်း။ ၊ ဣတိ၊ ဤတွင် တေဇောကာယ
 လေးပါးပြီး၏။

၁၃ ဥဒ္ဓင်္ဂိမကာယေ၊ ဥဒ္ဓင်္ဂိမ လေအရန္တံ၊ ယာ
 ကက္ခန္ဓကိရိယာ၊ အကြင်ခက်မာမှုဟူသော ကြိယာ
 သည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုခက်မာမှုကြိယာသည်။
 ပထဝီနာမ၊ ပရမတ်နှစ် မြေဓာတ်စစ်မည်၏။ ၊ ယာ
 အာဗန္ဓနကြိယာ၊ အကြင်ဆွဲစား ကပ်တွယ်မှု ဟူ
 သောကြိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုဆွဲစားကပ်
 တွယ်မှုကြိယာသည်။ အာပေါနာမ၊ ပရမတ်နှစ် ရေ
 ဓာတ်စစ်မည်၏။ ၊ ယာ ဥဗ္ဗတ္တကိရိယာ၊ အကြင်
 နွေးသည် ပူသည်၏ ဖြစ်တည့်ဟူသော ကြိယာ
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုနွေးမှု၊ ပူမှုကြိယာသည်။ တေ

ဇောနာမ၊ ပရမတ်နှစ် ဝိးဝတ်စစ်မည်၏။ ယော
 ဝိက္ခန္ဓနကိရိယာ၊ အကြင် ထောက်ကန်မှု ဟူသော
 ကြိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုထောက်ကန်မှုကြိ
 ထာသည်။ ဝါယောနာမ၊ ပရမတ်နှစ်ထေဝတ်စစ်မည်
 ၏။ ဝတ္ထော၊ အဆင်းဝတ်သည်၎င်း။ ဂန္ဓော၊ အနံ့
 ဝတ်သည်၎င်း။ ရသော၊ အရသာဝတ် သည်၎င်း။
 ဩဇာ၊ ဩဇာဟူသော အာဟာရ ဝတ်သည်၎င်း။
 ဣမေ၊ ဤလေးပါးသောဝတ်တို့သည်။ တနုပါဓါ၊ ထို
 မြေ၊ ရေ၊ မီး၊ လေ-ဟူသောဝတ်ကြီးလေးပါးတို့၌ ငြိ
 ထွယ်ရသော ရုပ်ငယ် ရုပ်သေးတို့သာတည်း။
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဇေတေဓမ္မာ၊ ထိုဝတ်ကြီး
 လေးသွယ်၊ ဝတ်ငယ်လေးပါး ရုပ်တရား တို့သည်။
 သင်္ခိတာ၊ အဘန်ဘန်ပြုပြင်အပ်သော တရားတို့သာ
 တည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ တပေါင်းတ
 စုတည်းဖြစ်ပေါ်သောတရားတို့သာတည်း။ နိသတ္တာ၊
 ရုဂ္ဂိုလ်မျိုး သက္ကဝါမျိုးမဟုတ်ကုန်။ နိဇီဝါ၊ တမိနစ်
 တနာရီစသည် ရှည်သော အသက်ဇီဝ ရှိကြသော
 တရားမျိုးမဟုတ်ကုန်။ ထုစ္ဆာ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သက္ကဝါ၊ အင်္ဂါ
 ကြီးငယ်၊ သာယာ သွယ်သော အထည်ခြံမိ၊ ဂုဏ်
 သကတ်နှင်း၊ မစပ်မနီးအချည်းနှီးတို့သာတည်း။ သုညာ
 နိစ္စဂုဏ်၊ သုခဂုဏ်၊ သုဘဂုဏ်၊ အတ္တဂုဏ်၊ သာရဂုဏ်

တို့မှ ဆိတ်ကုန်၏။ ခယဓမ္မာ၊ ခဏခဏ ကုန်ဆုံးခြင်း
 သဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ဝယဓမ္မာ၊ သာသနာကွယ်ပ
 ပျောက်ဆုံးခြင်းသဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ဝိရာဂဓမ္မာ၊
 ခဏခဏပြယ်ပျောက်ခြင်း သဘောအလေ့ ရှိကုန်၏။
 နိရောဓဓမ္မာ၊ ခဏခဏ ချုပ်ယုတ် ပျက် ဆုံးခြင်း
 သဘောအလေ့ ရှိကုန်၏။ ခယဋ္ဌေန၊ ခဏခဏကုန်ဆုံး
 ခြင်းအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စမျိုးတို့ သာယျင်
 တည်း။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်မှုသေးအရဟူ
 သော အနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမျိုးတို့ သာယျင်
 တည်း။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အခိုင်အမာ အနှစ်သာရ
 မဟုတ်သောအနက်ကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တမျိုးတို့
 သာယျင်တည်း။

၁၄ တထာ၊ ထိုဥဒ္ဓင်္ဂိမကာယနှင့်အတူ၊ အစော
 ဂမကာယေ၊ အစောဂမ လေအစု၌၎င်း၊ ကုတ္တိ သယ
 ကာယေ၊ ကုတ္တိသယလေအစု၌၎င်း၊ ကောဋ္ဌာသယ
 ကာယေ၊ ကောဋ္ဌာသယ လေအစု၌၎င်း၊ အင်္ဂါနု
 သာရိကာယေ၊ အင်္ဂါနုသာရိ လေအစု၌ ၎င်း၊
 အသာသပသာသကာယေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
 လေအစု၌၎င်း။ သာကက္ခဋ္ဌကိရိယာ၊ အကြင်ခက်မာ
 မှုဟူသောကြိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုခက်မာ
 မှုကြိယာသည်။ ပထဝီနာမ၊ ပရမတ်နှစ် မြေခတ်စင်

မည်၏။ ။ ယာအာဗန္ဓနကိရိယာ၊ အကြင်ဘွဲ့ဝေး
ကပ်တွယ်မှုဟူသောကြိယာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ
ထို ဘွဲ့ဝေးကပ်တွယ်မှု ကြိယာသည်၊ အာပေါနာမ၊
ပရမတ်နှစ်ရေခတ်စစ်မည်၏။ ။ ယာဥဏ္ဍတ္တကိရိ
ယာ၊ အကြင် နွေးသည် ပူသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူ
သောကြိယာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုနွေးမှု၊ ပူမှုကြိ
ယာသည်၊ တေဇောနာမ၊ ပရမတ်နှစ်မီးခတ်စစ်မည်
၏။ ။ ယာဝိက္ခန္ဓနကိရိယာ၊ အကြင်ထောက်ကန်မှု
ဟူသောကြိယာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုထောက်
ကန်မှုကြိယာသည်၊ ဝါယောနာမ၊ ပရမတ်နှစ်လေ
ခတ်စစ်မည်၏။ ။ ဝဇ္ဇော၊ အဆင်း ခတ်သည်
၎င်း။ ဂန္ဓော၊ အနံ့ ခတ်သည်၎င်း။ ရသော၊ အရသာ
ခတ်သည်၎င်း။ ဩဇော၊ ဩဇာဟူသော အာဟာရ
ခတ်သည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤလေးပါး သော ခတ်တို့
သည်။ တဒုပါဒါ၊ ထိုမြေ၊ ရေ၊ မီး၊ လေ-ဟူသော ခတ်
ကြီးလေးပါးတို့၌ မြေထွယ်ရသော ရှင်ငယ်ရှင်သေးတို့
သာတည်း။ ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံထုန်သော၊ ဇေတဓမ္မာ၊
ထိုခတ်ကြီးလေးသွယ်၊ ဓါတ်ငယ်လေးပါးရှင်တရား
တို့သည်။ သင်္ခတာ၊ အတန်တန်ပြုပြင်အပ်သောတရား
တို့ သာတည်း။ ပဒိုစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍
တပေါင်း ထရတည်း ဖြစ်ပေါ်သော တရားတို့သာ

စည်း၊ နိသတ္တာ၊ ဝုပ္ပိလ်မျိုးသတ္တဝါမျိုးမဟုတ်ကုန်၊
 နိဇီဝါ၊ တမိနစ်၊ တနာရီ စသည်ရှည်သော အသက်ဇီ
 ဝရှိကြသော တရားမျိုး မဟုတ်ကုန်၊ တုစ္ဆာ၊ ဝုပ္ပိလ်
 သတ္တဝါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်၊ သာယာသွယ်သော အထည်
 ခြစ်၊ ဂုဏ်သကတ်နှင့် မစပ်မနီး၊ အချည်းနှီးတို့သာ
 စည်း၊ သုညာ၊ နိစ္စဂုဏ်၊ သုခဂုဏ်၊ သုတဂုဏ်၊ အတ္တ
 ဂုဏ်၊ သာရဂုဏ်တို့မှ ဆိတ်ကုန်၏၊ ဝယဓမ္မာ၊ ခဏ
 ခဏကုန်ဆုံးခြင်းသဘောအလေ့ရှိကုန်၏၊ ဝယဓမ္မာ၊
 ခဏခဏ ကွယ်ပပျောက်ဆုံးခြင်း သဘောအလေ့ရှိ
 ကုန်၏၊ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ ခဏခဏ ပြယ် ပျောက်ခြင်း
 သဘောအလေ့ရှိကုန်၏၊ နိရောဓဓမ္မာ၊ ခဏခဏချုပ်
 ယုတ်ပျက်ဆုံးခြင်းသဘောအလေ့ရှိကုန်၏၊ ဝယဓမ္မန၊
 ခဏခဏ ကုန်ဆုံးခြင်း အနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စ
 မျိုးတို့သာလျှင်စည်း၊ ဝယဓမ္မန၊ ကြောက်လန့်
 တွယ်မှု ဘေးအရ ဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊
 ဒုက္ခမျိုးတို့သာလျှင်စည်း၊ အသာရကဓမ္မန၊ အခိုင်အ
 မာအနှစ်သာရမဟုတ်သော အနက်ကြောင့်၊ အနတ္တာ၊
 အနတ္တမျိုးတို့သာလျှင်စည်း၊ ။ ဣတိ၊ ဤတွင် ဝါ
 ယောကာယ-၆-ပါးပြီး၏။

၁၅ စက္ခုပိညာဏကောယော၊ စက္ခုပိညာဏံ
 တည်းဟူသော နာမကာယန္တံ၊ စက္ကာရောခန္ဓာ၊ ဇေား
 ပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ ထက္ကန္တိ၊ ရအင်ကုန်၏။ ဝေဒနာ၊
 အာရုံ၏အရသာကိုခံစားမှုသည်။ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၊ ဝေ
 ဒနက္ခန္ဓာမည်၏။ သညာ၊ အာရုံကို မှတ်သားမှုသည်။
 သညာက္ခန္ဓာ၊ သညာက္ခန္ဓာမည်၏။ ဝေဘနာ၊ စိတ်၏
 စေ့ဆော်မှုသည်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ မည်
 ၏။ ပိညာဏံ၊ အာရုံကိုသိမှုသည်။ ပိညာဏက္ခန္ဓာ၊
 ပိညာဏက္ခန္ဓာ မည်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော
 ဇောတေဓမ္မာ၊ မျက်လုံးထွင်းမှာ၊ ရံခါရံခါ ဖြစ်ပေါ်လာ
 ကြကုန်သော၊ ခန္ဓာလေးပါး ထိုနာမ်တရားတို့သည်
 သင်္ခတာ၊ အတန်အန်ပြုပြင်အပ်သော တရားတို့သာ
 တည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍တပေါင်းတ
 စုတည်းဖြစ်ပေါ်သော တရားတို့သာတည်း။ နိသတ္တာ၊
 ဝုဂ္ဂိုလ်မျိုး သတ္တဝါမျိုး မဟုတ်ကုန်၊ နိဒီဝါ၊ တမိနစ်၊
 ထနာရီ စသည်ရှည်သော အသက်ဇီဝ ရှိကြသော
 တရားမျိုးမဟုတ်ကုန်၊ တုစ္ဆာ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ အင်္ဂါ
 ကြီးငယ်၊ သာယာသွင်သော အထည်ခြိမ်၊ ရုဏ်သ
 ကတ်နှင်း၊ မစပ်မနီးအချည်းနှီးတို့သာတည်း။ သုညာ၊
 နိစ္စရုဏ်၊ သုခရုဏ်၊ သုဘရုဏ်၊ အတ္တရုဏ်၊ သာရုဏ်၊
 တို့မှသိတ်ကုန်၏။ ခယခမ္မာ၊ ခဏခဏကုန်ဆုံးခြင်းသ

ဘောဇာလေ့ရှိကုန်၏။ ဝယဓမ္မာ၊ ခဏခဏကွယ်ပပျော်
 ဆုံးခြင်းသဘောဇာလေ့ ရှိကုန်၏။ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ ခဏခ
 ဏာပြယ်ပျောက်ခြင်းသဘောဇာလေ့ ရှိကုန်၏။ နိရောဓ
 ဓမ္မာ၊ ခဏခဏချုပ်ယုတ်ပျက်ဆုံးခြင်း သဘောဇာ
 လေ့ ရှိကုန်၏။ ဝယဓမ္မန၊ ခဏခဏ ကုန်ဆုံးခြင်းအနက်
 ကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စမျိုးတို့သာလျှင်တည်း။ ဘယ
 ဓမ္မန၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်မှု ဘေးအရဟုသောအနက်
 ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမျိုးတို့သာလျှင်တည်း။ အသာဓု
 ကဓမ္မန၊ အခိုင်အမာအနှစ်သာရဟုတ်သော အနက်
 ကြောင့်၊ အနုတ္တာ၊ အနုတ္တမျိုးတို့သာလျှင်တည်း။

၁၆ တထာ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဏ် ထည်းဟူသော
 နာမကောယနှင့် အတူ၊ သောတဝိညာဏ ကာယော၊
 သောတ ဝိညာဏ် ထည်းဟူသော နာမကောယနှင့်၎င်း။
 စာန ဝိညာဏ ကာယော၊ စာနဝိညာဏ် ထည်းဟူ
 သောနာမကောယနှင့်၎င်း။ ဇိဝှိဝိညာဏကာယော၊ ဇိဝှိ
 ဝိညာဏ် ထည်းဟူသော နာမကောယနှင့်၎င်း။ ကာယ
 ဝိညာဏ ကာယော၊ ကာယဝိညာဏ် ထည်းဟူသော
 နာမကောယနှင့်၎င်း။ မနောဝိညာဏကာယော၊ မနော
 ဝိညာဏ်ထည်းဟူသောနာမကောယနှင့်၎င်း။ စက္ကာရော
 ခန္ဓာ၊ လေးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို လက္ခန္ဓီ၊ ရအင်ကုန်၏
 ဝေဒနာ၊ အခရုံ၏ အရသာကို ခံစားမှုသည်။ ဝေဒ

နာက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာမည်၏။ သညာ၊ အာရုံကို မှတ်သားမှုသည်။ သညာက္ခန္ဓော၊ သညာက္ခန္ဓာမည် ၏။ ဝေတနာ၊ စိတ်၏စေ့ဆော်မှုသည်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာမည်၏။ ဝိညာဏံ၊ အာရုံကို သိမှုသည်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမည်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဇေတေမ္မော၊ နား စသည် တို့၏ အတွင်း မှာ၊ ရံခါရံခါဖြစ်ပေါ် ကြကုန်သော။ ထိုခန္ဓာလေးပါး နာမ်တရားတို့သည်။ သင်္ခါတာ၊ အစာနိဗ္ဗာန်ပြုပြင်အပ် သောတရားတို့သာတည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နော၊ အကြောင်း ကုန်စွဲ၍ တပေါင်းတစုတည်းဖြစ်ပေါ်သော တရားတို့ သာတည်း။ နိသတ္တော၊ ဝုပ္ပုလ်မျိုးသတ္တဝါမျိုးမဟုတ် ကုန်။ နိဇီဝါ၊ တင်နစ်၊ တနုဇရီစသည် ရှည်သော အ သက်ဇီဝရှိကြသောတရားမျိုးမဟုတ်ကုန်။ တုစ္ဆော၊ ဝုပ္ပုလ်သတ္တဝါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်၊ သာသာဘွယ်သော အထည်ခြိမ်းရုဏ်သကတ်နှင့် မစပ်နီးအချည်းနှီးတို့ သာတည်း။ သုညာ၊ နိဗ္ဗရုဏ်၊ သုရုဏ်၊ သုတရုဏ်၊ အတ္တရုဏ်၊ သာရုရုဏ်တို့မှဆိတ်ကုန်၏။ ဗဟုမ္မော၊ ခဏခဏကုန်ဆုံးခြင်း သဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ငယ ဓမ္မော၊ ခဏခဏကွယ်ပ ပျောက်ဆုံးခြင်း သဘောအ လေ့ရှိကုန်၏။ ဝိရာဂဓမ္မော၊ ခဏခဏပြယ်ပျောက်ခြင်း သဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ နိရောဓဓမ္မော၊ ခဏခဏချုပ်

ယုတ်ယုတ်ဆုံးခြင်းသဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ဘယဋ္ဌေန၊
 စိတာဏကုန်ဆုံးခြင်းအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စ၊ အနိစ္စ
 မျိုးတို့ သာလျှင်တည်း။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်လန့်
 ဘွယ်မှုဘေးအရဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခ
 မျိုးတို့သာလျှင်တည်း။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အခိုင်အမာ
 အနှစ်သာရ မဟုတ်သော အနက်ကြောင့်၊ အနတ္တ၊
 အနတ္တမျိုးတို့သာလျှင်တည်း။ ။ ဣတိ၊ ဤတွင်ပိညာ
 ဏ ကာယ ၆-ပါးပြီး၏။

၁၇ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ကာယေ၊ တ
 လံမျှလောက်သော ဤခန္ဓာကိုယ်၌၊ အဋ္ဌ စက္ကာဏီ
 သပ္ပဘေဒါ၊ ထေးဆွဲရှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော၊ ဓာတု
 ကာယာ၊ ဓာတ်အပေါင်းအရတို့သည်၊ ဓမ္မကာယာ၊
 ဓမ္မအပေါင်း အရတို့သည်၊ သင်္ခဿ၊ အဘန်ဘန်
 ပြုပြင်အပ်သောဘုရားတို့သာတည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊
 အကြောင်းကို စွဲ၍ တပေါင်း တရတည်း ဖြစ်ပေါ်
 သော တရားတို့သာတည်း။ နိသတ္တာ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်မျိုး
 သတ္တဝါမျိုးမဟုတ်ကုန်၊ နိဇီဝါ၊ တမိနစ်၊ တနာရီစ
 သည်ရှည်သော အသက်ဇီဝ ရှိကြသော တရားမျိုး
 မဟုတ်ကုန်၊ တုစ္ဆာ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်
 သာယာ ဘွယ်သော အထည်ခြစ်၊ ဂုဏ်သကတ်နှင့်
 မစပ်မနီးအချည်းနှီးတို့သာတည်း။ သုညာ၊ နိစ္စဂုဏ်

သုခဂုဏ်၊ သုထဂုဏ်၊ အတ္တဂုဏ်၊ သာရဂုဏ်တို့မှ
ဆိတ်ကုန်၏။ ဝယဝေဠာ၊ ဝဏဝဏကုန်ဆုံးခြင်းသဘော
အလေ့ရှိကုန်၏။ ဝယဝေဠာ၊ ဝဏဝဏကွယ်ပပျောက်
ဆုံးခြင်းသဘောအထေ့ရှိကုန်၏။ ဝိရာဂဝေဠာ၊ ဝဏ
ဝဏပြယ်ပျောက်ခြင်းသဘောအထေ့ရှိကုန်၏။ နိရော
ဝေဠာ၊ ဝဏဝဏချုပ်ယုတ်ပျက်ဆုံးခြင်းသဘော အ
ထေ့ရှိကုန်၏။ ဝယဋ္ဌေန၊ ဝဏဝဏကုန်ဆုံးခြင်းအနက်
ကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စတို့ သာသျှင်တည်း။ ဘယ
ဋ္ဌေန၊ ကြောက်လန့်တွယ်မှုဘေးအရဟူသော အနက်
ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမျိုးတို့သာသျှင်တည်း။ အသာရက
ဋ္ဌေန၊ အသိုင်းအမာ အနှစ်သာရမဟုတ်သော အနက်
ကြောင့်၊ အနုတ္တာ၊ အနုတ္တမျိုးတို့သာသျှင်တည်း။

ဣတိ၊ ဤတွင်ရွှေခတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းမူရင်းပြီး၏။

[မှာထားချက်၊ ၊ဘတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် လွန်စွာ သက်ဆိုင်သော၊ ရာဟုလာသုတ်နှင့်၊ ဓုဗ္ဗရာဟုလော ဝါဒသုတ်ကို၊ အနက်နှင့်တကွ ထည့်သွင်း လိုက်ပါ သည်။ ၊ဤသုတ္တန်နှစ်ခု၌၊ ရုပ်ခေတ်၊ နာမ်ခေတ်များ ကို၊ သားတော်ရာဟုလာအား၊ အထူးသဖြင့် ဟော ကြားတော်မူပေသည်။]

စတုကဏ္ဍီတ္ထိရိပါဠိတောင်၌လောသော
ရာဟုလသုတ်။

(၁) အထခေါအာယသ္မာရာဟုလော၊ ယေန ဘဂဝါ၊ တေနူပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတ္ထာကကေမန္တံ နိသိဒိ၊ ကေမန္တံ နိသိန္နံ ခေါအာယသမန္တံ ရာဟုလံ ဘဂဝါ ဧဝေဒဝေါစ၊

(၂) ယာစရာဟုလ ဣတ္ထိကာ ပထဝီ ဓာတု ယာစဗဟိရာ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတုရေဝေသာ၊ နေတံမမ၊ နေသေဗဟမတ္ထိ၊ နမေသော အတ္တာတိ ဇေမေတံ ယထာဘူတံ သဗ္ဗပ္ပညာယဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဇေမေတံ ယထာဘူတံ သဗ္ဗပ္ပညာဒိသ္မာ၊ ပထဝီဓာတုယာနိဗ္ဗိန္နတိ၊ ပထဝီဓာတုယာစိတ္တံရိရာဇေတိ။

ရဟန်းတို့၏

(၃) ယာစရာဟုလ အဇ္ဈတ္တိကာ အာပေါဓာတု ယာစဗဟိရာ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတု ရေဝေ သာ၊ နေတံမမ၊ နေသော ဟေသိ၊ နမေသော အတ္တာတိ ဇေမေတံ ယထာဘူတံ သဗ္ဗပ္ပညာယဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဇေမေတံ ယထာဘူတံ သဗ္ဗပ္ပညာယဒိသ္မာ၊ အာပေါဓာတု ယာ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ အာပေါဓာတု ယာ ဝိတ္တံ ဝိရာဇေတိ၊

(၄) ယာစရာဟုလ အဇ္ဈတ္တိကာ တေဇောဓာတု ယာစဗဟိရာ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတု ရေဝေ သာ၊ နေတံမမ၊ နေသော ဟေသိ၊ နမေသော အတ္တာတိ ဇေမေတံ ယထာဘူတံ သဗ္ဗပ္ပညာယဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဇေမေတံ ယထာဘူတံ သဗ္ဗပ္ပညာဒိသ္မာ၊ တေဇောဓာတု ယာ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ တေဇောဓာတု ယာ ဝိတ္တံ ဝိရာဇေတိ၊

(၅) ယာစရာဟုလ အဇ္ဈတ္တိကာ ဝါယောဓာတု ယာစဗဟိရာ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတု ရေဝေ သာ၊ နေတံမမ၊ နေသော ဟေသိ၊ နမေသော အတ္တာတိ ဇေမေတံ ယထာဘူတံ သဗ္ဗပ္ပညာယဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဇေမေတံ ယထာဘူတံ သဗ္ဗပ္ပညာယဒိသ္မာ၊ ဝါယော ဓာတု ယာ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝါယောဓာတု ယာ ဝိတ္တံ ဝိရာဇေတိ၊

(၆) ယထောခေါ ရာဟုလ ဘိက္ခု၊ ဣမာသုစဟူ ဓာတုသု၊ နေဝတ္တာ၊ နအတ္တနိယံ သမနုပထတိ၊ အယံ ဝုစ္စတိရာဟုလ ဘိက္ခု၊ အစ္စန္ဒေတဏှံ၊ ဝိဝတ္တယံ၊

သံယောဇနံ၊ သမ္မာမာနာထိသမယာ အန္တပကာထိ
ဒုက္ခထာတိ၊

ရဟန်းလူသုတ်အနက်၊

(၁) အထဂေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယတ္တရာဟုလော၊
အတ္တင်ရာဟုလာသည်၊ ယော၊ အကြွင်အရပ်၌၊ တဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တော၊ ထို
ထုရားရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်လေ၏၊ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ကင်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊
အတိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသေတွာရှိသိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊
တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ နေလေ၏၊
ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိ
သိန္ဒုခေါ၊ နေပြီးသော၊ အာယတ္တန္တံ ရာဟုလံ၊ အတ္တင်
ရာဟုလာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤ
စကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူလေ၏၊

(၂) ရာဟုလံ၊ ချစ်သားရာဟုလာ၊ အတ္တတ္တိကား
အတ္တတ္တသဏ္ဌာန်၌ ဖြစ်သော၊ ယာစပထဝီဓာတု၊ အ
ကြွင်ပထဝီဓာတ်သည်၎င်း၊ ဗဟိရာ၊ ဗဟိဒ္ဓသဏ္ဌာန်
၌ဖြစ်သော၊ ယာစပထဝီဓာတု၊ အကြွင် ပထဝီဓာတ်
သည်၎င်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝော၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်၊ ပ

ထဝီဓာတုယေဝ၊ ပထဝီဓာတ်မျှသးလျှင်တည်း။ ဇေတံ၊
 ဤပထဝီဓာတ်သည်။ နမမ၊ ငါ့ဥက္ခာမဟုတ်။ ဇေသော၊ ဤ
 ပထဝီဓာတ်သည်။ နဟမတ္ထိ၊ ငါမဟုတ်။ ဇေသော၊ ဤ
 ပထဝီဓာတ်သည်။ နအတ္တော၊ ကိုအတ္တမဟုတ်။ ဣတိ
 ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဇေံ၊ ဤပထဝီဓာတ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
 မှန်တိုင်း။ သမ္ပပညာယ၊ ကောင်းသောပညာဖြင့်၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 ရှုမှတ်ဆပ်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဇေံ၊ ဤပထဝီဓာတ်ကို၊ ယ
 ထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ သမ္ပပညာယ၊ ကောင်းသော
 ပညာဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ရှုပြီး၍။ ပထဝီဓာတုယော၊ ပထဝီ
 ဓာတ်၌။ နိဗ္ဗန္တိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပထဝီဓာတုယော၊ ပထဝီ
 ဓာတ်၌။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ ဘပ်ခြင်းကင်းစေ၏။

(၃) ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလ၊ အဇ္ဈတ္တိကာ၊
 အဇ္ဈတ္တသဏ္ဌာန်၌ဖြစ်သော၊ ယာစပါဓာထု၊ အကြိုင်
 အာပေါဓာတ်သည်၎င်း။ ဗဟိရာ၊ ဗဟိဒ္ဓသဏ္ဌာန်၌
 ဖြစ်သော၊ ယာစအာပေါဓာထု၊ အကြိုင်အာပေါဓာတ်
 သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ယော၊ ဤအာပေါဓာတ်သည်။
 အာပေါ ဓာတုယေဝ၊ အာပေါဓာတ် မျှသာ လျှင်
 တည်း။ ဇေံ၊ ဤအာပေါဓာတ်သည်။ နမမ၊ ငါ့ဥက္ခာမ
 ဟုတ်။ ဇေသော၊ ဤအာပေါ ဓာတ်သည်။ နဟမတ္ထိ၊ ငါ
 မဟုတ်။ ဇေသော၊ ဤအာပေါဓာတ်သည်။ နအတ္တော၊ ကို
 အတ္တမဟုတ်။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဇေံ၊ ဤအာပေါဓာတ်ကို

ထထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ သမ္မပညာယ၊ ကောင်း
 သောပညာဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်အပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇေတံ၊
 ဤအာပေါဇာတ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊
 သမ္မပညာယ၊ ကောင်းသောပညာဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ရှုပြီး၍၊
 အာပေါဇာတုယာ၊ အာပေါဇာတ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ပြီးငွေ့
 ၏၊ အာပေါဇာတုယာ၊ အာပေါဇာတ်၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊
 ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေအပ်၏။

(၄) ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလ၊ အဇ္ဈတ္တိကာ၊
 အဇ္ဈတ္တသဏ္ဌာန်၌ ဖြစ်သော၊ ယာစတေဇောဓာတု၊
 အကြင် တေဇောဓာတ်သည်၎င်း၊ ဗာဟိရာ၊ ဗဟိဒ္ဓ
 သဏ္ဌာန်၌ဖြစ်သော၊ ယာစတေဇောဓာတု၊ အကြင်
 တေဇောဓာတ်သည်၎င်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သေ၊ ဤတေဇော
 ဓာတ်သည်၊ တေဇောဓာတုယေဇ၊ တေဇောဓာတ်မျှ
 သာလျှင်တည်း၊ ဇေတံ၊ ဤတေဇောဓာတ်သည်၊ နမေ၊ ဝါ
 ဥက္ခာမဟုတ်၊ ဒေသာ၊ ဤတေဇောဓာတ်သည်၊ နဟမ
 သ္မိ၊ ငါမဟုတ်၊ ဒေသာ၊ ဤတေဇောဓာတ်၊ နအတ္ထာ၊
 ကိုအတ္တမဟုတ်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇေတံ၊ ဤထေဇော
 ဓာတ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ သမ္မပညာယ၊
 ကောင်းသောပညာဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်အပ်၏။ ဝေံ၊ ဤ
 သို့၊ ဇေတံ၊ ဤတေဇောဓာတ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 တိုင်း၊ သမ္မပညာယ၊ ကောင်းသောပညာဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊

ချပြီး၍၊ တေဇောဓာတုယာ၊ တေဇောဓာတ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒထိ၊
ငြီးငွေ့၏။ တေဇောဓာယာ၊ တေဇောဓာတ်၌၊ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေ၏။

(၅) ရာဟုထ၊ ချစ်သားရာဟုလော၊ အဇ္ဈတ္တိ ဘာ၊
အဇ္ဈတ္တသဏ္ဌာန်၌ဖြစ်သော၊ ယာစဝါယောဓာတု၊ အ
ကြင်ဝါယောဓိတ်သည်၎င်း၊ ဗဟိရာ၊ ဗဟိဒ္ဓသဏ္ဌာန်
၌ဖြစ်သော၊ ယာစဝါယောဓိတု၊ အကြင်ဝါယောဓိတ်
သည်၎င်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ဤဝါယောဓာတ်သည်၊
ဝါယောဓာတုယေဝ၊ ဝါယောဓာတ် မည်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဧတံ၊ ဤဝါယောဓာတ်သည်၊ နမမ၊ ငါ့ဥစ္စာ
မဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤဝါယောဓာတ်သည်၊ နဟမသ္မိ၊ ငါ
မဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤဝါယောဓာတ်သည်၊ နအတ္တော၊ ကိုယ်
အတ္တမဟုတ်၊ ဤတိဇံ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤဝါယောဓာတ်
ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ သဗ္ဗပညာယ၊
ကောင်းသောပညာဖြင့်၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်အပ်၏။ ဧဝံ ဤ
သို့၊ ဧတံ၊ ဤဝါယောဓာတ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
တိုင်း၊ သဗ္ဗပညာယ၊ ကောင်းသောပညာဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ရှု
ပြီး၍၊ ဝါယောဓာတုယာ၊ ဝါယောဓာတ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒထိ၊
ငြီးငွေ့၏။ ဝါယောဓာတုယာ၊ ဝါယောဓာတ်၌၊ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေ၏။

(၆) ရာဟုထ၊ ချစ်သားရာဟုလော၊ ယတောဓေါ၊

အကြင်ကြောင့်၊ထိက္ခ၊ရဟန်းသည်၊ဣမာသု စတုသု
 ဝါတုသု၊ဤဝါတ်ကြီးလေးပါးတို့၌၊နေဝတ္တာနံနအတ္တ
 နိယံ၊ငါ့ကိုယ်ဟုတ်၊ ငါ့ဥစ္စာဟုတ်ဟူ၍၊ သမန္တ
 ပထထိ၊ အတန်တလဲလဲရှုဆင်ခြင်၏၊ ရာဟုထ၊ချစ်
 သားရာဟုလား၊အယံထိက္ခ၊ဤရဟန်းကို၊တဏှံ၊တ
 ဏှာကို၊ အန္တေဇ္ဇိ၊ဖြတ်ပြီး၊ သံယောဇန၊ သံယောဇဉ်
 ကြီးကို၊ဝိဝတ္တယိ၊ဖြေရှင်းပြီး၊ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ မာ
 နာဘိသမယာ၊ မာနကိုနှိမ်နင်းခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခထာ၊
 သင်းရဲဒုက္ခ၏၊ အန္တံ၊အဆုံးကို၊အကာထိ၊ပြုပြီး၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။

ရာဟုလသုတ်အနက်ပြီး၏။

(မှတ်ချက်၊ ဤသုတ္တန်၌၊ အထူးသဖြင့် ရုပ်
 ဇာတ်ကြီးလေးပါးကို တောကြားတော်မူသည်။)

ဥပရိပက္ခာသ ပါဠိတော်၌ ဇောသော
ဗုဒ္ဓရာဗုလောဝါဒသုတ်။

(၁) ဇောသောသုတ်၊ ဇောသမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိ
ယံ ဝိဟာရတိ၊ ဇောဝနေ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ အာရာ
ဇေ၊ အထခေါ ဘဂဝတော ရဟောဂတဿ ပဋိ
သဗ္ဗိနဿ ဇောစေတသော ပရိပိတက္ကောဥဒပါဒိ၊
ပရိပက္ခာခေါ ရာဟုလဿ ဝိမုတ္တိ ပရိပါစနိယာဓမ္မော၊
ယံနန္ဒဟံ ရာဟုလံဥတ္တရိ အာသဝါနံ ဝယေဝိနေ
ယျန္တိ၊

(၂) အထခေါဘဂဝါ၊ ပုဗ္ဗဏှသမယံ နိဝါသေ
တ္ထာ ပတ္တဝီစရမာဒါယ သာဝတ္ထိံ ဝိဇ္ဇာယပါဝိထိ၊
သာဝတ္ထိယံ ဝိဇ္ဇာယစရိတ္ထာ ပန္နိဘတ္တံ ဝိဇ္ဇာပါ
တပ္ပဋိက္ကန္တော၊ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံအာမန္တေထိ၊
ဂဏှာဟိ ရာဟုလနိဝါဒနံ၊ ယေနအန္တဝနံ၊ တေနူပ
သင်္ဂံဝိသာမဒိပါဝိဟာရာယာတိ၊ ဇောဘန္တေတိခေါ
အာယသ္မာရာဟုလော ဘဂဝတော ပဋိသုတ္တာ နိဝါ
ဒနံအာဒါယ ဘဂဝန္တံ ဝိဇ္ဇိတောဝိဇ္ဇိတောအနုဗန္ဓိ၊

(၃) တေနခေါပနသမယေနအနေကာနိ ဓေဝတာ
ထဟာသာနိ ဘဂဝန္တံ အနုဗန္ဓာနိဟောန္တိ၊ အဇ္ဇာဘ
ဂဝါ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ ဥတ္တရိအာသဝါနံ ဝယေ

ဝိနေထဝတိတိ၊ အထခေါဘဂဝါ အန္ဓဝနံအဇ္ဈောဂါ
ဟေတွာ အညဘရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ ပညတ္တေ အာသ
နေနိသီဒိ၊ အာယသ္မာပိခေါ ရာဟုလော တဂဝန္တံ
အတိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံနိသီဒိ၊ ဧကမန္တံ နိသိန္ဒခေါ
အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ တဂဝါတေဒဝေါ၊

(၄) တံကိံမညသိ ရာဟုဇ၊ စက္ခုနိစ္စံဝါ အနိစ္စ
ဝါတိ၊ ။ အနိစ္စံဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါတံသုခံ
ဝါတိ၊ ဒုက္ခံဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ပိပရိဏာမ
မေဇ္ဇံ၊ ကလ္လံ နှုတံသမနူပသိတုံ ဧတံမမ ဧသောဟမသ္မိ
ဧသောမေအတ္တာတိ၊ နေဟေတံဘန္တေ၊

(၅) တံကိံမညသိ ရာဟုဇ၊ ဂူပါနိစ္စာဝါ အစွာ
ဝါတိ၊ အနိစ္စာဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါတံသုခံဝါတိ၊
ဒုက္ခံဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ပိပရိဏာမမေဇ္ဇံ၊ ကလ္လံ
နှုတံသမနူပသိတုံ ဧတံမမ ဧသောဟမသ္မိ ဧသော
မေအတ္တာတိ၊ နေဟေတံဘန္တေ၊

(၆) တံကိံမညသိ ရာဟုဇ၊ စက္ခုပိညာဏံနိစ္စံ
ဝါ အနိစ္စံဝါတိ၊ အနိစ္စံဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ
ဝါတံသုခံဝါတိ၊ ဒုက္ခံဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ပိပရိ
ဏာမမေဇ္ဇံ၊ ကလ္လံ နှုတံသမနူပသိတုံ ဧတံမမ ဧသော
ဟမသ္မိ ဧသောမေအတ္တာတိ၊ နေဟေတံဘန္တေ၊

(၇) တံကိံမညသိ ရာဟုဇ၊ စက္ခုသမ္ပသေဝာ

နိစ္စောဝါအနိစ္စောဝါတိ၊ အနိစ္စောဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊
ဒုက္ခံဝါတံသုခံဝါတိ၊ ဒုက္ခံဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ
ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နှုတ်သမနူပဿိတုံ၊ ဇေတံမမ
ဇေဝောဟမသ္မိ ဇေဝောမေ အတ္တာတိ၊ နေဟေတံ
ဘန္တေ၊

(ဂ) တံကိံမညသိ ရာဟုလ၊ ဟတ္ထိဒံစက္ခုသဗ္ဗ
သယပဂ္ဂယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိဝေဒနာဂတံ သညာဂတံသင်္ခါရ
ဂတံ ဝိညာဏဂတံ၊ ဟတ္ထိနိစ္စံဝံ အနိစ္စံဝါတိ၊ အနိစ္စံ
ဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံဝါတံသုခံဝါတိ၊ ဒုက္ခံ
ဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နှုတ်သ
မနူပဿိတုံ ဇေတံမမ ဇေဝောဟမသ္မိ ဇေဝောမေ
အတ္တာတိ၊ နေဟေတံဘန္တေ၊

(ဇ) တံကိံမညသိ ရာဟုလ၊ သောတံနိစ္စံဝါ အ
နိစ္စံဝါတိ၊ အနိစ္စံဘန္တေ၊ ဗာနံနိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိ၊ အ
နိစ္စံဘန္တေ၊ ဇိဝှါနိစ္စာဝါ အနိစ္စာဝါတိ၊ အနိစ္စာဘန္တေ၊
ကာယောနိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ၊ အနိစ္စောဘန္တေ၊
မနောနိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ၊ အနိစ္စောဘန္တေ၊ ယံပ
နာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံဝါတံ သုခံဝါတိ၊ ဒုက္ခံဘန္တေ၊ ယံပနာ
နိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နှုတ်သမနူပဿိတုံ
ဇေတံမမ ဇေဝောဟမသ္မိ ဇေဝောမေအတ္တာတိ၊ နော
ဟေတံဘန္တေ၊

(၁၀) တံကိံမညသိရာဟုလ၊ ဓမ္မာနိစ္စာဝါ အနိစ္စာဝါတိ အနိစ္စာဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံဝါတံသုခံဝါတိ၊ ဒုက္ခံဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံနုတံ သမနုပဿိတုံ ဇေတံမမ ဇေသာ ဟမသ္မိ ဇေသာမေအတ္တာတိ၊ နောဟေတံဘန္တေ၊

(၁၁) တံကိံမညသိရာဟုလ၊ မနောဝိညာဏံ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ အနိစ္စံဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံဝါတံသုခံဝါတိ၊ ဒုက္ခံဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံနုတံ သမနုပဿိတုံ ဇေတံမမ ဇေသာ ဟမသ္မိ ဇေသာမေအတ္တာတိ နောဟေတံဘန္တေ၊

(၁၂) တံကိံမညသိရာဟုလ၊ မနောသစ္စာထာ နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ၊ အနိစ္စောဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံဝါတံသုခံဝါတိ ဒုက္ခံဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံနုတံ သမနုပဿိတုံ ဇေတံမမ ဇေသာဟမသ္မိ ဇေသာမေအတ္တာတိ၊ နောဟေတံဘန္တေ၊

(၁၃) တံကိံမညသိ ရာဟုလ၊ ယဓိန္ဒံ မနောသမ္မာထာန္တယာ ဥဇ္ဈပ္ပာဘိ ဝေဒနာဂတံ သညာဂတံ သင်္ခါရဂတံ၊ ဘဒ္ဒိန္ဒံဝါ အနိစ္စံဝါတိ၊ အနိစ္စံဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံဝါတံသုခံဝါတိ၊ ဒုက္ခံဘန္တေ၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံနုတံ သမနုပဿိတုံ ဇေ

တံမမ ဘေသာဟေသိ ဘေသာမေအတ္တာတိ၊ နောယေ
တံဘန္တေ၊

(၁၄) ဝေပဿ ရာဘုသ၊ သုကဝါ အရိယသာဝ
ကော စက္ခုသိန္နိန္ဒြိယံ၊ ခူပေသုနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ စက္ခုပိညာ
ဇောနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ စက္ခုသဗ္ဗဇယာနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ ယဒိဒံ စက္ခု
သဗ္ဗဇယာပဗ္ဗယာ ဥဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ သညာဂတံ သင်္ခါ
ရဂတံ ပိညာဏဂတံ ဟေသိ ပိနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ သာဟေသိ နိဗ္ဗန္တ
တိ၊ သဗ္ဗေသုနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ စာနသိ နိဗ္ဗိန္ဒြိယံ ဂန္ဓေသုနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊
ဒိဌာယနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ ရသေသုနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ ကာယသိ နိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊
ဖောဇ္ဇာဗ္ဗသုနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ မနသိ နိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ ဓမ္မေသုနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊
မနောပိညာဇောနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ မနောသဗ္ဗဇယာနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ ယ
ဒိဒံ မနောသဗ္ဗဇယာပဗ္ဗယာ ဥဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ သညာ
ဂတံ သင်္ခါရဂတံ ပိညာဏဂတံ ဟေသိ ပိနိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ နိဗ္ဗိန္ဒြိ
ယံ ဝိရန္တတိ၊ ဝိရာဂါ ဝိရန္တတိ၊ ဝိရက္ခသိ ဝိရက္ခမိတ္တိ ဥာဏံ
ဟောတိ၊ ဝိဏာဇာတိ၊ ဝုဘိဝံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရ
ဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာဘိပဇာနာတိတိ၊

(၁၅) ဣဒမဝေါစဘဂဝါ၊ အတ္တမနော အာယ
သ္မာရာဟုလော အဂေကော ဘာထိတံ အဘိနန္ဒိ၊ ဣမ
သိဝေပန ဝေသျာကရဏသိ ဘညမာနေ အာယသ္မ
ကောရာဟုလယ အနုပါဒါယအာသဝေဟိဝိတ္တံ ပိ
မုဒ္ဓိ၊ ဓာသညအနေကာနံ ဒေဝတာသဟယာသနံ ပိရ

ဇံ ဝိတမလံ ဓမ္မစက္ခုဥဒပါဒိ၊ ယံကိဋ္ဌိသမုဒယဓမ္မံ
သဗ္ဗိတံနိရောဓဓမ္မန္တိ။

စုဠရာဟုလောဝါဒသုတ် ပါဠိ-ပြီး၏။

စုဠရာဟုလောဝါဒသုတ်အနက်။

(၁) ဝေံ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။
ကေံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဝါ၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိဏ္ဍိ
ထာယာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ
ထျော်၊ ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနော၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေထောင်မှု၏၊ အထခေါ၊ ထို
အခါ၌၊ ရဟောဂတထာ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ကပ်
ထွက်၊ ပဋိသလ္လိနုဿ၊ တပးါထည်း ကိန်းအောင်း
ထောင်မှုသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေံ၊ ဤ
သို့၊ ဧတေသော၊ စိတ်၏၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံအစည်
သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏၊ ရာဟုလထာ၊
ရာဟုလ၏၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
ရင့်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ပရိပက္ခာ
ဓာ၊ ရင့်သန်ကြံကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဟံ၊ ငါ့သူ

ရားသည့်၊ ရာဟုလံ၊ ရာဟုလကိ၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်
သော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါထရားတို့၏၊ ဝေယျ၊ ကုန်
ရာ၌၊ ပိနေယျ၊ ဆုံးမရပ၊ မူကား၊ ယံနန္တံ၊ ကောင်းလေစွာ
ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်၊ ဥပပါဒါ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်ထော်မူ၏။

(၂) အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဂါ၊ မြတ်စွာထုရား
သည်၊ ပုဗ္ဗဗျာသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါယေတ္တာ၊
သင်းပိုင်ကိုဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာ
ဓါယ၊ ယူ၍၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိဂြိုဟ်သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊
ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါရိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ သါဝတ္ထိယံ၊ သါဝတ္ထိ
ဂြိုဟ်၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတော၊ ထွဉ်ထည်ပြီး
၍၊ ပစ္စာတတ္တံ၊ မွန်းလွဲသောအခါ၌၊ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္က
ဇ္ဈော၊ ဆွမ်းခံရွာမှတစ်ဆင့်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရာ
ဟုလံ၊ အထွင်ရာဟုကို၊ အာမန္တေထိ၊ ဤသို့အစိန်ရှိ
ထော်မူ၏၊ ရာဟုယ၊ ချစ်သောရာဟုလ၊ နိသိဒနံ၊ နိသိဒ်
ကို၊ ဂဗ္ဘာဟိ၊ ယူခဲ့လေစွာ၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အန္တ
ဝနံ၊ အန္တဝန်တောသည် အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအ
ရပ်သို့၊ ဒိဝါရိဟာရာယ၊ နေ့သန်းစင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥပ
သင်္ကမိသာမ၊ ကပ်ကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ
ထိ၊ အစိန်ရှိထော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အထွင်ထုရား၊ ဝေ၊
ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာယသ္မာရာဟု

လော၊ အသျှင်ရာဟုသာသည့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထု
 ရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပဋိသုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍၊ နိသိ
 နနံ၊ နိသိခိုင်းကို၊ အာဗါထ၊ ယူ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထု
 ရား၏။ ပိဋ္ဌိဝော၊ ပိဋ္ဌိလော၊ နောက်မှနောက်မှ၊ အနု
 ဗန္ဓိ၊ အစဉ်သလိုလိုက်လေ၏။

(၃) ဟောနုပေါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျိုးစီးပွား၊ အနု
 ဗန္ဓိ၊ များစွာတူနုလော၊ ဧဝံတာသဟာသာနိ၊ အ
 ထောင်မကလော၊ နတ်ကိုသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားကို၊ အနုဗန္ဓာနိ၊ အစဉ်လိုက်ကြကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်သည်၊ အန္တုသန္ဓေ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထု
 ရားသည်၊ အာယတ္တန္တံ၊ ရာဟုလံ၊ အရှင်ရာဟုသာကို၊
 ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်လော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါဘ
 ရား၏၊ ဝယေ၊ လှည့်သွား၍၊ ဝိသေသတိ၊ ဆုံးမလေတုံး၊ ဣ
 တံ၊ ဤသို့၊ အနုဗန္ဓာနိ၊ အစဉ်လိုက်ကြကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်သည်၊ အထခေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ အန္တုဝနံ၊ အန္တုဝနံတေ၊ အဇ္ဈော
 ဝါဟေလ္လော၊ ဝင်၍၊ အညတေ၊ လှည့်လှည့်လှည့်လှည့်လှည့်လှည့်
 သစ်ပင်ခင်း၌၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်လော၊ အာသန္ဓေ၊
 နေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ အတော်မူ၏၊ အာယတ္တဝရိရာဟုလော၊
 အသျှင်ရာဟုသာသည့်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထု
 ရားကို၊ အထိဝါဒေတွာ၊ ရှိသိုးပြီး၍၊ ဘေမန္တံ၊ သင့်

တင့်လျှောက်ပတ်သော အရင်၌ နိဗ္ဗိဒိ၊ ထိုင်နေလေ၏
ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သော အရင်၌၊ နိ
ဗ္ဗိဒိ၊ ထိုင်နေလျက်ရှိသော၊ အာယထန္တ ရာဟု
လံ၊ အချွင်ရာဟု ဇောဘိုးထဂေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
ထေံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူလေ၏။

(၄) ရာဟုလံ၊ ချစ်သား၊ ရာဟုလံ၊ ထေံ၊ ထိုစကား
ကို၊ ထံ၊ သင်သည်၊ ကံ၊ မညသိ၊ တယ်သို့ အောံ၊ မေသ
နည်း၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ နိဗ္ဗိဒိ၊ မိသေသလော၊ အနိဗ္ဗိ
ဝါ၊ မမြဲလေသလော၊ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ ဤသို့မေးတော်မူ၏။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ အနိဗ္ဗိ၊ မမြဲ
ပါထုရား၊ ဣတိ၊ အဂေါ၊ ဤသို့မေးလေ၏၊ ယံ၊ ယံ၊ အ
ကြင်စက္ခုသည်၊ အနိဗ္ဗိ၊ မမြဲ၊ ထေံ၊ ထိုမမြဲသော စက္ခု
သည်၊ သုခံ၊ သုခံလေလော၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခလေလော
ဣတိ၊ ဣတ္ထိ ဤသို့မေးတော်မူပြန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
ထုရား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခပါသည်၊ ဣတိ၊ အဂေါ၊ ဤသို့
လျှောက်ထားလေ၏။ အနိဗ္ဗိ၊ မမြဲသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
သော၊ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ
သော၊ ယံ၊ ယံ၊ အကြင်စက္ခုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေံ၊ ထို
စက္ခုကို၊ ထေံ၊ ဤစက္ခုသည်၊ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဇ
သော၊ ဤစက္ခုသည်၊ အဟသိ၊ ငါဖြစ်၏၊ ဇသော၊
ဤစက္ခုသည်၊ မေအတ္တာ၊ ငါကိုယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့

ပုဗ္ဗရာဟုသောဝါဒသုတ်။

သမနူပဿိတံ၊ ရှုခြင်းဌာ၊ ကလ္လံ နှံသင်္ဃပ၊ မည်ထော၊
ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူပြန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
ထုရား။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါထုရား။
ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ဈောက်ထားလေ၏။

(၅) ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလ၊ တံ၊ ထိုစကား
ကို၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ကံ၊ မညသိ၊ ဘယ်သို့အေခံမေ့သ
နည်း။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ နိစ္စံဝါ၊ မြဲကုန်သလော၊
အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲကုန်သလော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး
တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါကုန်
ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ဈောက်ထားလေ၏။ ယံပနအနိစ္စံ
အကြင်မမြဲသောရူပါရုံသည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲ
သောရူပါရုံသည်။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခလေထော၊ သုခံဝါ၊
သုခလေထော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူပြန်၏။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခပါသည်။ ဣတိအ
ဝေါစ၊ ဤသို့ဈောက်ထားလေ၏။ အနိစ္စံ၊ မမြဲသော၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော၊ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း
သဘောရှိသော၊ ယံပန၊ အကြင်ရူပါရုံသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံသည်။ မမ၊ ငါဥစ္စာ
တည်း။ ဧသော၊ ဤရူပါရုံသည်။ အဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၏။
ဧသော၊ ဤရူပါရုံသည်။ မေအတ္တာ၊ ငါကိုယ်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမနူပဿိတံ၊ ရှုခြင်းဌာ၊ ကလ္လံ နှံ၊ သင်

ပါမည်လော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးပြန်၏၊ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ၊ ဤစကားသည်၊ နောတိ၊ မသင့်
ပါဘုရား၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ပျောက်ထားလေ၏။

(၆) ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလ၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊
တ္ထံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ မညထိ၊ ဘယ်သို့အော်မေ့သနည်း
စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ နိစ္စံ၊ မြဲလေသ
လော၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲလေသလော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့
မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါ၊
ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ပျောက်လေ၏၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ အ
ကြင်မမြဲသောစက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊
ထိုမမြဲသော စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခလေ
လော၊ သုခံ၊ သုခလေလော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး
တော်မူပြန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခပါ
တည်း၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ပျောက်ထားလေ၏၊ အနိစ္စံ၊
မမြဲသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော၊ ဝိပရိကာမဓွံ၊ ဘောက်
ပြန်သောသဘောရှိသော၊ ယံပန၊ အကြင်စက္ခုဝိ
ညာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်ကို၊ ဧတံ၊
ဤစက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာတည်း၊ ဧသော၊ ဤ
စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ အဟသသ္မိ၊ ငါဖြစ်၏၊ ဧသော၊ ဤ
စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ မေအတ္တာ၊ ငါ့ကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သမနုပသယိတံ၊ ရှုခြင်းငှာ၊ ကလ္လံ၊ သင့်ပါမည်

ထော၊ ဣတိဝုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူပြန်၏။ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ
ထုရား၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်ထားလေ၏။

(၇) ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလာ၊ တံ၊ ထိုစကားကိုး
ထွံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ မည်သို့၊ ဘယ်သို့၊ အောက်မေ့သ
နည်း၊ စက္ခုသမ္ပဿာ၊ စက္ခုသမ္ပဿသည်။ နိစ္စေါ၊
မြီလေသလော၊ အနိစ္စေါ၊ မမြီလေသလော၊ ဣတိ
ဝုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အ
နိစ္စော၊ မမြီပါ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်လေ၏။
ယံပနာနိစ္စံ၊ အကြင်မမြီသော စက္ခုသမ္ပဿသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြီသောစက္ခုသမ္ပဿသည်။ ဒုက္ခ
ဝါ၊ ဒုက္ခလေလော၊ သုခံ၊ သုခလေလော။ ဣတိဝုစ္ဆိ၊
ဤသို့မေးတော်မူပြန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဒုက္ခံ၊
ဒုက္ခပါတည်း။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်ထားလေ
၏။ အနိစ္စံ၊ အ. မြီသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော၊ ဝိပဝိဏာမ
စွံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော။ ယံပန၊ အကြင်
စက္ခုသမ္ပဿသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုစက္ခုသမ္ပဿ
ကို၊ ဧတံ၊ ဤစက္ခုသမ္ပဿသည်။ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာတည်း။
ဧသော၊ ဤစက္ခုသမ္ပဿသည်။ အဟမတ္ထိ၊ ငါဖြစ်၏။
ဧသော၊ ဤစက္ခုသမ္ပဿသည်။ မေအတ္ထော၊ ငါ့ကို
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမန္နဿပဿိတံ၊ ရှုခြင်းငှာ။

ကလ္လံ၊ သင်္ဂါမည်လော၊ ဣတိဝုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်
မူပြန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ၊ ဤစကားသည်၊
နောဟိ၊ မသင်္ဂါထုရား၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်
ထားလေ၏။

(ဂ) ရာဟုလ၊ ချစ်ထားရာဟုလ၊ တံ၊ ထိုစကား
ကို ထွ်သင်သည် ကံ၊ မညဝိ၊ အဘယ်သို့၊ အင်္ဂုဿ
နည်း၊ စက္ခုသမ္ပဿပနုယံ၊ စက္ခုသမ္ပဿဟုသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ယစိန္တံ၊ နန္ဒာဂတံ၊ အကြင်နေ
နာအရသည်၎င်း၊ ယစိန္တံသညာဂတံ၊ အကြင်သညာ
အရသည်၎င်း၊ ယစိန္တံသင်္ခါရဂတံ၊ အကြင်သင်္ခါရအရ
သည်၎င်း၊ ယစိန္တံဝိညာဏဂတံ၊ အကြင်ဝိညာဉ်အရ
သည်၎င်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုအရသည်
လည်း၊ နိစ္စံ၊ မြဲလောသလော၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲလောသ
လော၊ ဣတိဝုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်
စွာဘုရား၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါ၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်
လေ၏၊ ယံပနာနိစ္စံ၊ အကြင် မမြဲသော၊ ဝေဒနာ၊
သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်အရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထို
အရသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခလေလော၊ သုခံ၊ သုခလေ
လော၊ ဣတိဝုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူပြန်၏၊ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခပါသည်။ ဣတိအဝေါစ၊
ဤသို့လျှောက်ထားလေ၏၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲသော၊ ဒုက္ခံ၊

ဆင်းရဲသော၊ ဝိပရိဏာမမေ့၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း သ
 ဘောရှိသော၊ ယံပန၊ အကြင်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါ
 ရ-ဝိညာဉ်အရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအရကို၊ တေ၊
 ဤဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဉ်အရသည်၊ မမ၊ ငါ
 ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ ဤအရသည်၊ အဟမတ္ထိ၊ ငါဖြစ်
 ၏၊ ဧသော၊ ဤအရသည်။ မေအတ္တာ၊ ငါ့ကိုတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမနုပဿ၊ ဝံ၊ ရှုခြင်းငှာ၊ ကလ္လံ၊ နှု၊ သင့်
 ပါမည်လော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးပြန်၏၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဘေံ၊ ဤစကားသည်၊ နောဟိ၊ မသင့်
 ပါဘုရား၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ဈောက်ထားလေ၏။

(၆) ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလ၊ တံ၊ ထိုစကား
 ကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ မညထိ၊ သယ်သို့ အော်စေ့သ
 နည်း။ သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ နိစ္စံ၊ ဖြေလေ
 သထော၊ အနိစ္စံ၊ မဖြေလေသလော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤ
 သို့မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အနိစ္စံ၊ မဖြေ
 ပါ၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ဈောက်လေ၏၊ ဗာနံ၊ ဗာန
 ပသာဒသည်၊ နိစ္စံ၊ ဖြေလေသလော၊ အနိစ္စံ၊ မဖြေ
 လေသထော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ အနိစ္စံ၊ မဖြေပါ၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့
 ဈောက်ထားလေ၏၊ ဇိဋ္ဌာ၊ ဇိဋ္ဌာပသာဒသည်၊ နိစ္စံ၊
 ဖြေလေသလော၊ အနိစ္စံ၊ မဖြေလေသလော၊ ဣတိပုစ္ဆိ

ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘာကြောင့်၊ မြတ်စွာထူးရား၊ အနိစ္စ၊ မ
 ဖြစ်၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့သျှောက်လေ၏။ ကာယော၊
 ကာယပသာဒသည်။ နိစ္စောဝါ၊ မြဲလေသထော၊ အ
 နိစ္စောဝါ၊ မြဲလေသထော၊ ဣတိဝုတ္တိ၊ ဤသို့မေးတော်
 မူ၏။ ဘာကြောင့်၊ မြတ်စွာထူးရား၊ အနိစ္စော၊ မဖြစ်၊ ထူးရား၊
 ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့သျှောက်လေ၏။ မုနော၊ စိတ်သည်။
 နိစ္စောဝါ၊ မြဲလေသထော၊ အနိစ္စောဝါ၊ မြဲလေသထော၊
 ဣတိဝုတ္တိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘာကြောင့်၊ မြတ်စွာ
 ထူးရား၊ အနိစ္စော၊ မဖြစ်၊ ဣတိအဝေါစ ဤသို့သျှောက်
 လေ၏။ ယံပနာနိန္ဒိဒ ကြင်မြေသေစိတ်သည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမြေသေစိတ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခလေ
 ထော၊ သုခံ၊ သုခလေလော။ ဣတိဝုတ္တိ၊ ဤသို့မေး
 တော်မူ၏။ ဘာကြောင့်၊ မြတ်စွာထူးရား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခပါထူးရား၊
 ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့သျှောက်လေ၏။ အနိစ္စံ၊ မြဲသော၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော။ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း
 သဘောရှိသော၊ ယံပနာ၊ အကြင်စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တံ၊ ထိုစိတ်ကို၊ ဇေတံ၊ ဤစိတ်သည်။ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာတည်း။
 ဇေသေ၊ ဤစိတ်သည်။ အဟယျိ၊ ငါ့ဖြစ်၏။ ဇေသော၊ ဤ
 စိတ်သည်။ ဇေအတ္တာ၊ ငါ့ကိုယ်တည်း။ ဣတိ ဤသို့၊ သ
 မနုပသိတုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ဣလ္လံ၊ သင့်ပါမည်လော။ ဣ
 တိဝုတ္တိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ အဘာကြောင့်၊ မြတ်စွာထူး

ရား၊တေံ၊ ဤစကားသည်၊ နေဟိ၊မေဇဇိပါ ဘုရား၊
ဣတိအဝေါစ၊ဤသို့သျှောက်လေ၏။

(၁၀) ရာဟုဏ၊ချစ်သားရာဟုဏ၊တံ၊ထိုစကား
ကို၊တွံ၊သင်သည်။ ကိံမညာဓိ၊ဘယ်သို့အောက်မေ့
သနည်း၊ဓမ္မာ၊ဓမ္မာရုံတို့သည်၊ နိစ္စာဝါ၊ မြဲကုန်သလော၊
အနိစ္စာဝါ၊ မမြဲကုန်သလော၊ ဣတိပုစ္ဆိံ၊ ဤသို့မေး
တော်မူ၏၊ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အနိစ္စာ၊ မမြဲပါကုန်၊
ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ သျှောက်လေ၏။ ။ယံပနာနိစ္စံ၊
အကြင်မမြဲသော-ဓမ္မာရုံသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ၊ထိုမ
မြဲသောဓမ္မာရုံသည်၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခလေလော၊ သုခံဝါ၊
သုခလေလော၊ ဣတိပုစ္ဆိံ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခပါတည်း။ ဣတိအ
ဝေါစ၊ဤသို့သျှောက်လေ၏။ အနိစ္စံ၊မမြဲသော၊ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲသော၊ဝိပရိဏာနဓမ္မံ၊တောက်ပြန်ခြင်းသဘော
ရှိသော၊ယံပန၊အကြင်ဓမ္မာရုံသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။တံ၊ထို
ဓမ္မာရုံကို၊တေံ၊ဤဓမ္မာရုံသည်။ မမ၊ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဇ
သော၊ဤဓမ္မာရုံသည်။ အဟတ္ထိ၊ငါဖြစ်၏။ ဇသော၊ဤ
ဓမ္မာရုံသည်။ မေအတ္တာ၊ငါ့ကိုယ်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊
သမနုပသိတုံ၊ရှုခြင်းငှာ၊ ကလ္လံ၊သင့်ပါမည့်လော၊
ဣတိပုစ္ဆိံ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤစကားသည်၊ နောက်၊ မသင့်ပါဘုရား၊
ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ကျောက်လေ၏။

(၁၁) ရာဟုလ၊ ချစ်သား၊ ရာဟုလ၊ တံ၊ ထိုစကား
ကို၊ တွံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ မညသိ၊ ဘယ်သို့အောက်စေ
သနည်း၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်သည်၊ နိန္ဒံ၊ မြ
လေသလော၊ အနိန္ဒံ၊ မမြလေသလော၊ ဣတိဝုတ္တံ၊
ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အနိန္ဒံ၊
မမြပါ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ကျောက်လေ၏။ ယံပန၊
နိန္ဒံ၊ အကြင်မမြသောမနောဝိညာဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တံ၊ ထိုမမြသော မနောဝိညာဉ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ
လေလော၊ သုခံ၊ သုခလေလော၊ ဣတိဝုတ္တံ၊ ဤ
သို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊
ဒုက္ခပါတည်း။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ကျောက်လေ၏။ အ
နိန္ဒံ၊ မမြသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော၊ ဝိပရိတာမရွံ့ဘောံ
ပြန်သော သဘောရှိသော၊ ယံပန၊ အကြင် မနောဝိ
ညာဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမနောဝိညာဉ်ကို၊ ဧဝံ၊
ဤမနောဝိညာဉ်သည်။ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဒေသော၊ ဤ
မနောဝိညာဉ်သည်။ အဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၏။ ဒေသော၊ ဤ
မနောဝိညာဉ်သည်။ မေအတ္တာ၊ ငါ့ကိုယ်တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ယမနုပသိတံ၊ ရှုခြင်းငှာ၊ ကတ္ထံ၊ သင့်ပါမည်
လော၊ ဣတိဝုတ္တံ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ

ထုရား၊ ဇေတံ၊ ဤစကားသည်၊ နနာဟံ၊ မသင့်ပါ ထုရား၊
ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့မျှောက်လေ၏။

(၁၂) ရာဟုထ၊ ချစ်သားရာဟုထာ၊ တံ၊ ထိုစ
ကားကို၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ မညှထိ၊ ထဟိံ၊ သိအောက်
ပေသနည်း၊ မနောသမ္ဘယထာ၊ မနောသမ္ဘယထာသည်၊
နိစ္စောဝါ၊ မြလေသထော၊ အနိစ္စောဝါ၊ မမြလေသ
ထော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ သန္တေ၊ မြတ်စွာ
ထုရား၊ အနိစ္စော၊ မမြပါ၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့မျှောက်
လေ၏။ ယံပနာနိစ္စံ၊ အကြင်မမြသော မနောသမ္ဘယ
ထည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြသော မနောသမ္ဘယ
ထည်၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခလေလော၊ သုခံဝါ၊ သုခလေ
လော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ သန္တေ၊ မြတ်
စွာထုရား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခပါထုရား၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့
မျှောက်လေ၏။ အနိစ္စံ၊ မမြသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော၊
စိပရိတာမခမ္ဘံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော၊ ယံ
ပန၊ အကြင်မနောသမ္ဘယထာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမ
နောသမ္ဘယထာကို၊ ဇေတံ၊ ဤမနောသမ္ဘယထာသည်၊ မမ၊ ငါ
ဥစ္စာထည်း၊ ဧဝော၊ ဤမနောသမ္ဘယထာသည်၊ အဟမ
သ္မိ၊ ငါဖြစ်၏။ ဧဝော၊ ဤမနောသမ္ဘယထာသည်၊ မေ
အတ္ထာ၊ ငါကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမနုပယထိတံ၊
ရှုခြင်းငှာ၊ ကလ္လံ၊ သင့်ပါမည်ထော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤ

ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ မြတ်စွာဘုရား။ ဇေတံ၊ ဤဝ
ကားသည်။ နောဟိ၊ မံသင့်ပါဘုရား။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤ
သို့လျှောက်လေ၏။

(၁၃) ရာဟုလ၊ ချစ်သား၊ ရာဟုလ၊ တံ၊ သို့စကား
ကို၊ ထွံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ မညာဘိ၊ ထယ် သို့အောက်
ဓမ္မသနည်း။ မနော သမ္မာထပစ္စယာ၊ မနော သမ္မာထ
ဟုသော အကြောင်းကြောင့်၊ ယမ္မိဒံ ဝေဒနာဂထံ၊
အကြင်ဝေဒနာအရသည်၎င်း။ ယမ္မိဒံ သညာဂထံ၊
အကြင်သညာအရသည်၎င်း။ ယမ္မိဒံ သင်္ခါရဂထံ၊
အကြင်သင်္ခါရအရသည်၎င်း။ ယမ္မိဒံ ဝိညာဏဂထံ၊
အကြင်ဝိညာဉ် အရသည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ
၏။ ဘဇ္ဇိ၊ ထိုအရသည်လည်း။ နိစ္စံ၊ မြဲလေထော၊
အနိစ္စံ၊ မမြဲလေထော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်
မူ၏။ ဘန္တေ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ မမြဲပါ။ ဣတိအ
ဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်လေ၏။ ယံ ဘာနိစ္စံ၊ အကြင်မမြဲ
သော - ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဉ်-အရ သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအရသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခလေထော၊
သုခံ၊ သုခလေထော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ
၏။ ဘန္တေ မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခပါဘုရား။ ဣတိ
အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်လေ၏။ အနိစ္စံ၊ မမြဲသော၊
ဒုက္ခံ၊ သုခံ၊ သော၊ ဝိပရိကာမှမခမ္ဘံ၊ တောဘက်ပြန်ခြင်း

သဘောရှိသော၊ ယံပန၊ အကြင်အရူသ်ဉာဏ်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏
 တံ၊ ထိုအရူကို၊ ဇေတံ၊ ဤအရူသည်၊ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာတည်း။
 ဇေသော၊ ဤအရူသည်၊ အယမေတ္ထိ၊ ငါ့ဖြစ်၏၊ ဇေသော၊ ဤ
 အရူသည်၊ မေအတ္တာ၊ ငါ့ကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သ
 မနုပသိထံ၊ ရှုခြင်းငှာ၊ ကလ္လန္ဒ၊ သင့်ပါသည်သော၊
 ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဟု
 ရား၊ ဇေတံ၊ ဤစကားသည်၊ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။
 ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့မျှောက်ထေ၏။

(၁၄) ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလ၊ ဇေပသံ၊ ဤ
 သို့ရှုသော၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယ
 သာဝကော၊ ငါ့ဘုရား၏တပည့်သားသည်၊ စက္ခုတ္ထိံ၊
 စက္ခုပသာဒန္တိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညီးငွေ၏၊ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့
 န္တိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညီးငွေ၏၊ စက္ခုဝိညာဏေ၊ စက္ခုဝိညာဉ်
 န္တိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညီးငွေ၏၊ စက္ခုသမ္ပယော၊ စက္ခုသမ္ပယ
 န္တိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညီးငွေ၏၊ သန္တုဿပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ပယ
 ဟုသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယမ္ပိဒံဝေဒနာဂတံ၊ အ
 ကြင်ဝေဒနာအရူသည်၎င်း၊ ယမ္ပိဒံသညာဂတံ၊ အ
 ကြင်သညာ အရူသည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံသင်္ခါရဂတံ၊ အ
 ကြင်သင်္ခါရအရူသည်၎င်း၊ ယမ္ပိဒံဝိညာဏဂတံ၊ အ
 အကြင်ဝိညာဏ် အရူ သည်၎င်း။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။
 တထိံပိ၊ ထိုအရူလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညီးငွေ၏။

သောတာပတ္တိ၊ သောတာပတ္တိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိးဂွေ၊ ဇီ၊
 သဒ္ဓေသု၊ သဒ္ဓါရုံတံ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိးဂွေ၊ ဇီ၊ စာနသ္မိ၊
 စာနပသာဒန္တိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိးဂွေ၊ ဇီ၊ ဂန္ဓေသု၊ ဂန္ဓာရုံတံ
 န္တိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိးဂွေ၊ ဇီ၊ ဇိဝါယ၊ ဇိဝါပသာဒန္တိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒ
 တိ၊ ညိးဂွေ၊ ဇီ၊ ရသေသု၊ ရသာရုံတံ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိး
 ဂွေ၊ ဇီ၊ ကဝယသ္မိ၊ ကဝယပသာဒန္တိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိးဂွေ၊
 ဇီ၊ ဖောဠုဗ္ဗေသု၊ ဖောဠုဗ္ဗာရုံတံ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိးဂွေ၊ ဇီ၊
 မနသ္မိ၊ မနာရုံတံ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိးဂွေ၊ ဇီ၊ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မာရုံတံ၊
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိးဂွေ၊ ဇီ၊ မနောဝိညာဏော၊ မနောဝိညာဉ်တံ။
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိးဂွေ၊ ဇီ၊ မနောသမ္မာယထာ၊ မနောသမ္မာယန္တိ၊
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိးဂွေ၊ ဇီ၊ မနောသမ္မာယထာပစ္စယာ၊ မနော
 သမ္မာယဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်
 သော၊ ယမ္ပိဒံဝေဒနာဂတံ၊ အကြင်ဝေဒနာအရသည်
 ၎င်း။ ယမ္ပိဒံသညာဂတံ၊ အကြင် သညာ အရသည်
 ၎င်း။ ယမ္ပိဒံသင်္ခါရဂတံ၊ အကြင်သင်္ခါရအရသည်
 ၎င်း။ ယမ္ပိဒံဝိညာဏဂတံ၊ အကြင်ဝိညာဉ်အရသည်
 ၎င်း။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ တသ္မိဝိ၊ ထိုအရရှိသည်။
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိးဂွေ၊ ဇီ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ညိးဂွေ၊ သညံဂှိသေဝံ၊ ဝိရန္တ
 တံ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း
 ကြောင့်၊ ဝိမုတ္တတိ၊ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိ၊ ကိလေ
 သာမှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်တံ၊ ဝိမုတ္တဖိုလ်တံ၊ လွတ်

ပြီဟူ၍၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံ သည်၊ ဟောတိ၊ ဟော၏။ ဇာတိ၊
 ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီ၊ ပြဟေတိ၊
 မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝုသိတံ၊ ဝုသ်သုံးအပ်ပြီ၊ ကရ-
 ဏီယံ၊ ပြုသွယ် ကိစ္စကို၊ ဣတံ၊ ဤအပ်ပြီ၊ အပရံ၊
 ဣတ္ထတ္ထာယ၊ တပါးသော ကျင့်သွယ် အကျိုးငှာ၊ န၊
 ဖော်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနထိ၊ သိ၏။

(၁၅) ဣတိ ဣဒံ၊ ဤကောင်းကို၊ ထုတိ၊ ထုတိ၊ မြတ်စွာ
 ဆရာသည်၊ အဝေါစ၊ ဝိနိတော်မူပြီး အာယသ္မတော
 ဟုလော၊ အထွင်ရာ ဟုလောသည်၊ ဝဂေတော၊ မြတ်
 စွာဆရာ၏ ဘာသိတံ၊ ပောတော်မူအပ်သော တရား
 တော်ကို၊ အတ္ထမနော၊ ငမ်းမြောက် ငမ်းသာ၊ အထိ
 နန္ဒိ၊ နှစ်သက်လေ၏။ ဣသိ၊ စဝေယျာကရဏသိ၊
 ဤအမေးအဖြေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တရားပွဲကြီး
 ကို၊ တညမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်၊
 အာယသ္မတော ရာဟုလသာ၊ အထွင်ရာ ဟုလော၏။
 ဝိတ္ထံ၊ ဝိတ်သည်၊ အသဝေတိ၊ အာသဝေါတိ၊ မှ၊ အနု
 ပါဒါယ၊ ဖွဲ့လန်းမှု၍၊ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်
 လေပြီ၊ အနေကောနံ၊ များစွာကျန်သော၊ တာထဝ္ဗဗေဝ
 တာသဟသာနံ၊ ထို အထောင်ကေသော နတ်တို့
 ဒုး၊ ပိရေ၊ ကိလေသာသည်၊ ဟုသော၊ ဤရှိသော၊
 ဝိတမုလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော နှစ်နှစ်အကြား

မရှိသော။ ဓမ္မစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခုသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်ပြီ။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ပွား
 ခြင်း သဘော တရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံတဒ္ဓံ၊
 ထိုအလုံးစုံသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မစက္ခု၊ ဥာဏ်စက္ခုသည်။ ဥဒပါဒိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်၏လေပြီ။

— မူလရာဟုသောဝါဒသုတ်အနက်ပြီးပြီ။

(ဋ္ဌတ်ချက်။ ။ ဤသုတ္တန်၌၊ ရှင်ဘော်၊ နာမ်
 ဇာတ်၊ များကို ပေါင်း၍ ဟောတော်မူသည်။ ။ အ
 ထူးပီသေသအားဖြင့် နာမ်ဇာတ်ကို။ အစိပ်အစိပ်ဝေ
 သန်၍ ဟောတော်မူသည်။ ။ ဤသုတ္တန်ကို ဟော၍ အ
 ပြီးတွင်။ သားတော်ရာဟုလာသည်။ ကိလေသာကုန်
 ခန်း၍။ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက် တော်မူ
 သည်။)

